

ספר

נאדר בקדש

והיה אדרו ממנו דברים שבקדושה שניתנו באדרין קדישין אידרא רבא קדישא שפירשת נישא ואידרא זוטא קדישא אשר פירשת האוצ' ואשר פירשת מיטפטי'מן המקדש המה יולאים ספר הזוהר הקדוש להקדוש התנא האלקי הרש"בי זל"ה.

כפי הנחוג בארץ הקדישה תו"כ בחוזה לה לקרותם אחר התיקין כלילי שבועות וחוישענא רבא ועל קברי הקדושים אשר בארץ ההנה וכותם יגן עלינו אכ"ר:

וגוסף עליהם ספרא רצניעותא שפירשת תרומה ותפלת אליהו ז"ל וחמרון מבי' ספר יצירה לאברהם בינו ע"ה.

ענה בדיוק נכון ונרפס באיחיות גדולה מחכמות ובנייר דמי ודפוס יחיד מחינה עול'ות חשיבות:

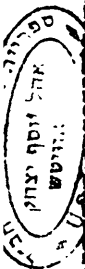
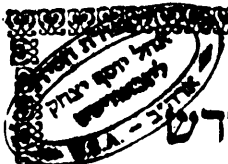
במשת והול'ת הכנס המול'ת כה"ר אברהם בן אברהם כל'ו מושכעיר הקדש לפת מו"כ:

נדפס

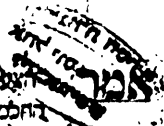
באמשרדם

בבית יבדפי'ס כה"ר שלמה בן כה"ר יוסף כ"ץ זצ"ל פרופס' סוכר ספרים:

בשנת והיו במקדשי מחדתים לפ"ן

הקדמה

ואפרימהאככעפר רגלי
החלמם בני עליה: כישמה עלינהגליל העליון אדמת
צפת תוכ'כ שם מלאכי אלקים עולים ויורדים להשתטח על
קברי צדיקים וקדושים ובראשם את פני הארון הקדוש תתנהג האלק
ה' ש' זל' הה' ומתניתה דמד תנינן דברים שרם ככשנו של עולם
שיצאו מ' ע' עצמו וחברים שעמו באירדיון קדישין אלו ומנוגן של ישראל
תורה היא בכל מקום שהם לקרות בהם העומדים בבית ה' כלילות לילי
שבועות וה' וכבר נדפסו זרה שנים בקונטרס לבדם ראשונה בעיר
דמחלה החזאת יע' א' ושניה בעיר ואם כישראל קוסטנטנינו' י' א'
עם אדרתם מפסי' כצלם' אמנם ישמעת וראיתי שאין עין כל אדם
צוה מהם לקוטן האותיות ולרבות הטעיות וכאשר קורות הזמן סנוני
וסכנוני להיות סוכך והולך כיצאתי ואת ער הגעתי לעיר המפוארת
הזאת יע' א' אמרה בלבי לחזו' להדפיסם שלישית בהנהרבה ואותיות
גדולות כאלו ואנכי בדרך נחניה' כי מצאתי חן בעיני רגבירים ראשי
אלפיישראל ה' ובראשם הראש והראשון לכל דבר שבקדושה שלם
הוא ושלמה ש' שנתו ודב' הגדול המקובל האלקי מאירי דאתר' כמה ר' ר'
שלמה אאליון נ' ו' וכמקום גדולתו גברה ענותו אשר נתני כדרך
אמת לצרף מחשבתו למעשה וגם לצות עלי את אהובי חהנו' י' ואשר
בירו' ס' הוודר מרודו הרב המקובל הגדול כרורו כמה ר' ר' נתן שפירא
ירושלמי וצו' קל להנות ממנו ולחסור מכשול הטעיות גם כי אמר אלי
עורבניה הראשון שתלה עצמו באילן הגדול הזה כחשלו יען הכל עשה
בלי ידיעתו כי אירדת נשא העתילן מכתובת יד שעשה
מה' זל' הג'ל' כימי בחרותו ולא מהוודר עצמו שהנידו
אח'כ ביהר שאת וע' פ' דרך אמת ובאירדת האזינו עירב דברים שהיו
בגליון לש' מ' בעלמא ויהיו לקרא כרברי ספר החתום כילכן דנתתי
ולא הרפסתי אותם' וגם זאת למעליהא כי הרפסתי ספר ארצניעותא
והפלת אליהו ז' לוספר יצירה לאברהם אבינו ז' להכל' מנוסתא ור' ר'
מדויקות זכות כל הצדיקים האלו יגן עלינו וישיב שנותינו כ' ראשונ'
בקרית רודחנה כב' א' :

האדר"א רבא קדישא א

תניא

אר"ש לחבר^א יא עד אימת ניתיב בקיימא דמד סמכ'
 כתיב עת לעשות ליי הפרו תורתך יומין ועירין
 ומארי דחובא דחיק כרוחא קהרי כל יומא ומחלדי חקלא ועירין
 אינון ואינהו בשולי ברמא לא אשנחן ולא ידעין לאן הוא אתר כמה
 דיאות אתבגשו חברייא לבי אדרא מלובשין שריין ורומחי אזדרון
 בתקוניכון בעיטא בחכמתא בסוכלתנו בדעת' בחיוו בידין ברגלין
 אמלכו עליכון למלכא דברשותא חיי ומותא למגזר מלין
 דקשוט מלין דקדישי עליוכין זייתי להו וחדאן למשמע להו
 ולמנדע להו יתיבר"ש וככה ואמר ווי אי גליגא ווי אי לא גליגא
 חברייא דהוותמן אשתיקו קס ר' אבא וא"ל אי ניחא קמיה דמר
 הא כתיב סוד יי ליראיו והא חברייא אלין דחלין דקב"ה אינון וכבר
 עאלו באדרא דבי משכנ' מנהון עלו מנהון נפקו תאכ' אתמנו
 חברייא קמיה דר"ש ואשתכחו ר' אלעזר בריה ור' אבא ורבי
 יהודה ור' יוסי בריעקב ור' ינחק ורבי חזקיה בר רב ור'
 חייא ור' יוסי ור' ייסא ידין יהבו לר"ש ואנבען זקפו לעילא
 ופאלו בחקלא קיבי אילני ויתבו קסר"ש ולילילותיה יתיב
 בגווייהו ואמר כל חד ישויהו דתוקפי שווידיהו ונסיב לון פתח
 ואמר ארור ה' איש אשר יעשה פסל ומסכה מעשה ידי חרש וסס
 בסתר וענו כלס ואמרו חמן פתח"ש ואמר עת לעשות ליי
 אמאי עת לעשות ליי משום דהפרו תורתך מאי הפרו תורתך
 תורה דלעילא דאיהי מתבטלא אי לא יתעביד בתקוניו שמה
 דא ולעתיק יומין אתמר כתיב אשריך ישראל מי כמוך וכתיב
 מי כמוך באלים יי קרא לרבי אלעזר בריה איתביה קמיה ולרבי
 אבא מסטרא אחרא ואמר חנן כללא דכלא עד כאן אתתקנו קיימין
 אשתיקו שמעו קלא וארכובתן דא לדא נקשן מאי קלא קלא
 דכנופי"א עלאה דמתכנפי חדיר"ש ואמר יי שמעתי שמעך
 ירחתי אמר התס יאות הוה למהוי דחיל אגן בחביבותא חלייא
 מלתא דכתיב ואהבת את יי אלדיך וכתיב אהבתי אתכס וגו'

האזרנא דבא קדישא

ר' שמעון פתח ואמר הולך רכיל מגלה ספר וגאמן רוח מכסה דבר -
הולך רכיל האי קרא קשיא כיון דאתמד רכיל אמאי הולך - היש
רכיל מצעי ליה למימר מאן הולך - אלא מאן דלא אתישב ברוחיה
ולא הוימהימנ' ההוא מלה דשמע אזיל בגוויה כחזר' במיא עד דדמי
ליה לבר - מאי טעמא משום דלית רוחיה רוחא דקייומא אבל מאן
דרוחיה רוחא דקייומא ביה כתיב וגאמן רוח מכסה דבר - וגאמן
רוח קייומא דרוח ברוחא תלייא מלתא וכתיב אל תתן את פיך לחטי'
את בשרך - ולית עלמא מתקיימא אלא ברזא - וכי חי במלי עלמא
אנטריך רזא במלין רזין דרזייא דעתיק יומין דלא אתמסראן אפילו
למלאכין עלאין עא"כו - אמר רבי שמעון לשמייא לא אימא
דנייתון - לארעא לא אימא דתשמע - דהא אקן קייומי עלמין -
תנא רזי דרזין כד פתח ר' שאזדעזע אתרא וחברין אתחלחלו גלי
ברזא ופתחו ואמר - כתיב **ואלה** המלכים אשר מלכו בארץ
אדום לפני מלך מלך וגו' - זכאין אתון לדיקייא דאחגלי לכון רזי
דרזין דאוריתא דלא אחגליין לקדישי עליוני' מאן ישגח בהאי ומאן
יזכה בהאי דהוא סהדותא על מהימנותא דכלא ללותה ברעוא יהא
דלא יחשב לחובא לגלחה דא' - ומה ימרון חבריי' דהאי קרא
קשייא הוא דהא לא הוה ליה למכתב הכי דהא חזינן כמה מלכים הוו
עד דלא ייתון בני ישראל ועד לא יהא מלכא לבני ישראל ומה
אתחזי הכא וברא אתערו חברייא - אלא רזא דרזין כוא דלא יכלין
בני נשא למנדע ולא שתמודעו למרחש בדעתייהו בהאי **חאנא**
עתיקא דעתיקין טמירא דטמירין עד דלא זמין תקונוי דמלכא
ועטורי עסורין שירותא וסיומא לא הוה ובוה מגליף ומשער ביה
זפריס קמיה חד פרסא זבה גליף ושיער מלכין ותקונוי (ס' א' ולא
אתקיימו) ה' ד' ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך
מלך לבני ישראל - מלכא קדמאה לבני ישראל קדמאה וכלהו
דגליפו ולא אתקיימו בשמה' אתקרון ולא אתקיימו עד דאנח להו
ואנע להו לצתר זמנ' הוה מסתכל בהווא פרס' ואתתקן בתקונוי -
יתאלסליק ברעותא למברי אירוי' טמיר' תרי אלפי שנין ואפקה מיד

האדרת רבא קדישא ב

אמרה קמיה מאן דבעי לקתקנא ולמעבד יתקן בקדמיתא תקוניי .
 תאנא בלניעותא דספולא עתיקא דעתיקין סתרא דסתרין
 אתתקן ואזדמן (כלומר אשתכח ולא אשתכח . לא אשתכח ממס
 אבל אתתקן ולית דינע ליה מסו' דהוא עתיק דעתיקין אבל בתקינני
 ידיע) כחד סבא דסבין עתיק מעתיקין טמיר מטמירין ובסימני
 ידיע ולא ידיע מארי דחור כסו (ס"א בסומק) ומיזו בסימני
 (ס"א בויגא) דאנפוי יתיב על כורסייא דשביבין לאכפייא לין
 ארבע מאה אלפי עלמין אחפשט חוורא דגולגלתא דרישוי ומנהירו
 דהאי חוורא ירתי דריקייא לעלמא דאתי ד' מאה עלמין הה"ד ארבע
 מאו' שקל כסף עובר לסו' בגולגלתא יתבין בכל יומ' תליס' ס"א
 תריסר) אלפי רבו' עלמין דנטלין עלוי רגלין ושמכין עלוי ומהאי
 גולגלתא נטיף טלא לההוא דלבר ומלייא לרישיה בכל יומא
 ומהאיא טלא דאגער מרישי' ההוא דהיה לבר יתערוך מתייא לעלמ'
 דאתי דכתיב שרשי נמלא טל . מלאתי טל לא כתיב אלא נמלא .
 וכתיב כי טל אורות טלך אורו' נהורא דחוורתא דעתיק' ומהאי
 טלא מתקיימין קדישי עליונין והוא מנא דטחנין לזדיקייא לעלמא
 דאתי נטיף ההוא טלא לחקלא דתפוחין קדישין . הה"ד ותעל
 שבבת הטל והנה על פני המדבר דק מחוספס . ומיזו דההוא טלא
 חור כהאי גוונא דאבני דבדולחא דאתחזייא כל גוונין בגויה הה"ד
 ועינו כעין בדולח . האי גולגלת' חוורא דליה אנהיר לתליסר
 עיבר גלופין לארבע עיבר בסטרא חד ולא רבע עיבר בסטרא
 דאנפוי ולא רבע עיבר בסטרא בסחרני אחרא וחד לעיל' דגולגלת'
 (כלומר לסטרא דלעילא) ומהאי אחפשט אורכא דאנפוי לתלת
 מאה ושבעין רבוא עלמין וההוא אתקרי ארך אפים (כלומר אורכ'
 דאנפין) והאי עתיקא דעתיקין אתקרי אריכ' דאנפין וההוא דלבר
 אתקרי זעיר אנפי' לקבליה דעתיקא סבא קדש קדשים דקדשייא
 וזעיר אנפין כד אסתכל להאי כלל (ס"א טלא) דלתתא אתתקן
 ואנפוי מתפשטין ואריכין בההוא זמנא אבל לא כל שעתא כמס
 דעתיקא . ומהאי גולגלתא נפיק חד עיבר חור לגולגלתא דזעיר

האדרת רבא קדישא

אנפין לתקף רישיה ומהאי לשאר גולגלפין דלתתא דלי' לון חושבנא
וכל גולגלתא יהבין אנר חיורתא (ס"א אוראותא) לעתיק יומין
כד עאלין בחושבנ' תחות שרביטא ולקביל דאבקע לגולגלת לתתא
כד עאלין בחושבנא. בהללא דגולגלתא קרומא דאזיר דחכמתא
עלאה סתימאה דלא פסק והאי לא שכיחולא אתפתח והאי קרומא
אתחפייח על מוחא דאי חכמתא סתימאה ובגיני כך אתחסייח
האי חכמתא דלא אתפתחא בהווא קרומא והאי מוחא דאיכו האי
חכמתא סתימאה שקיט ואשתכיד בארתיה בחמר טב על דורדייה
והיינו דאמרי סבא דעתוי סתים ומוחיה סתי' ושכיד והאי קרומא
אתפסק מזעיר אפין ובגיני כך מוחי' אתפסט ונפיק לתלתין וחרין
שבילין הו' דוגהר יולא מעדן מ"ט משום לקרומא אתפסק דלא
מחפי' על מוחא ועכ"פ קרומא פסיק לתת' והיינו דתנינן ברישומי
אתוון ת"ו (כלומר רשים רישומא לעתיק יומין דביה תלייח תמים
דעות שלים מכל סטרוי וסתי' ושכיד ושקיט בחמר טב על דורדייה)
האנא בגולגלתא דרישא תליין אלף אלפין רבוא ושבעת אלפין
וחמש מאה קובי דשערי חוור ונקיכה האי עמרא כד איכו נקי דלא
אסתנדך דא בדה דלא לאחזאה ערבוביא בתקונוי אלא כללא על צירי'
דלאנפיק נימא מנימא ושערא משערא וכל קולא וקולא אית ביה
הרבע מאה ועשר נימי דשערי בחושבן קד"וש. וכל נימא ונימא
לביט בארבע מאה ועשר עלמין. וכל עלמא ועלמא סתים וגניז
ולית דידיע לון בר איכו וליט לשבע (ס"א לארבע) מאה ועשרין
עינר ובכל נימא ונימא אית מבועא דנסיק ממוח' סתימאה דבתר
כותלא ונהיר ועיד בהווא נימא לנימין דזעיר הנפין ומהאי מתקן
(ס"א מתזן) מוחיה וכדין עיד הו' מוח' לתלתין וחרין שבילין וכל
קוב' וקוב' מתלהטן ותליין מתתקן בתקובא יאה בתקובא שפיר'
מחפייין על גולגלתא מתתקני קובי דנימין מהאי סטרא ומהאי
סטרא על גולגלתא ותאכ"ל נימא ונימא אקרי משיכ' דמבוע' (ס"א
ממבועין) סתימין דנפקין ממוח סתימא. וחסא משערוי דבר נש
אשתמודע מאי הוא אי דינא אי רחמי מכד עברין עלוי ארבעין שנין
ואפילו

האדרת רבא קדישא ג

ואפילו כד איהו עולים (הל' בניי ור"ל בחור ועלם) בשעריה
 בתקוני' (ס"ח בדיקניה) (כ"א בריקניה) ובגניי עינוי קולין דשערי
 תליין בתקוני נקיי' בעמ' עד כתפוי · עד כתפוי ס"ד לא עד ריש
 דכתפוי דלא אתחזיקודלא משום דכתיב כי פנו אלי עורף ולא פנים
 ושערא סליק אבתרוי דאודנין דלא לחסייא עלוי דכתיב להיות אזניך
 פקוחות דכפיק שערא מבתר אודנוי כוליה בשקולא לא נפיק דא מן
 דא תקונא שלים תקונא יאה תקונא שפירא תאיב למחמי תיאובתא
 ומדוותא דלדיקייא דאינון בזעיר אפיין למחמי ולא תדבקא בתקוני ·
 דעתיק' סתימאה דכלא י"ג כימין דשערין קיימי מהאי סטרא ומהאי
 סטרא דגולגלתא לקביל אנפוי ובאינון שריין שערי לאתפלגא לית
 שמאלא בהאי עתיקה סתימאה כולא · ימינא אתחזי ולא אתחזי
 סתים ולא סתים והאי בתקוני כ"ש ביה · ועל האי תאיבו בני ישראל
 לזרפא בלבהון דכתיב הישי' בקרבנו אה אין בין זעיר אנפי' דאק'
 יי' ובין אריך אנפי' דאק' ח"ן · אמאי התעגשו משום דלא עבדו
 בחיבות' הלא בנסיונא דכתיב ועל נסותם את יי' וגו' היש ה'

בקרבנו אס אין :

בפלגותא

דשערי אזיל חד ארחא דנה' למאחן ושבעין
 עלמין ומניה נהיר ארח' דגהירין ביה דדיקייא
 לעלמא דאחי הה"ד וארח דדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון
 היום ומהוא ארחא אתפרשא לשית מאה ותליסר אורמין דפליג
 בזעיר אפיין דכתיב ביה כל ארמות יי' חסד ואמת וגו' · **מצחא**
 דגולגלתא רעוא דרעוין רעותא דזעיר אפיין לקבלי ההוא רעותא
 דכתיב והיה על מצחו תמיד לרצון וגו' · והוא מצחא אקרי רצון
 דהוא גלוייא דכל רישא וגולגלתא דמתכסייא בארבע מאה ועשרין
 עלמין וכד אחגליא אתקבלא ללותהון דישראל · אימתי אחגלייא ·
 שתיק ר' שמעון · שאל תנינות אימתי א"ר שמעון לרבי אלעזר
 בריה אימתי אחגלייא · א"ל בשעת' דללותא דמבחה דשבתא ·
 אמר ליה מ"ע · א"ל משום דהיא שעתא (ס"א ביומי דחול)
 תלייא דינא דלתתא בזעיר אפיין וגלייא מצחא דאתקרי רצון בהיא

האדרת רבא קדישא

שעתא אסתכין רוגזא (ס"א ואשתכח פגזא) ומתקבלא עלותא
הה"ד ואני תפלתי לך יי' עת רגון . ועת רגון מעתיק יומין
לגלגלה מנחא ובגין כך אסתקן בכלותא דמנחה בשבתא . אמר
רבי שמעון לר' אלעזר בריה בריך ברי לעתיק יומין רעוא דמנח'
תשכח בשעתא דתצטריך ליה . ת"ח בשאר (ס"א בשעתא) דלתת'
כד אחגלי מנחא אשתכח חוצפא הה"ד ומנח אשה זוגה היה לך
מלכת הכלם . והבא כד אחגלי מנחא תיאובת' ורעוא שלים
אשתכח וכל רוגזין אשתככו ומתכפיין קמיה . מהאי מנחא נהרין
ארבע מאה בתי דינין כד אחגלייא האי עת רגון וכלהו משתככין
קמיה הה"ד דינא יתיב (כלומר יתיב באתריה ודיכאלא אסתעבד)
ותאנא שערך לא קאי בהאי אתר משום דמחגלייא ולא אסתכסייא
אחגלייא ויסתכלון מארי דדינא וישתככון ולא אסתעבדו . תאנא
האי מנחא אסתפשט במאתן ושבעין אלפין נהירין דבולגינין מעדן
עלמא דתכיח חית עדן דנהיר לעדן עדן עלמא דלא אחגלייא
והוא סתים בסתימא ולא מתפרשא לארחין כדקאמרן . והאי עדן
דלתת' מתפרש בשבילוי לתלמין ותרין עיבר שבילין ואע"ג דמתפר'
האי עדן בשבילוי לית דינע ליה בר האי זעיר אפיין . ועדן דלעילא
לית דינע ליה ולא שבילוי בר ההו' אריך אפיין . הה"ד הלדים
הבין דרכה והוא ידע את מקומה . הלדים הבין דרכה דא עדן
דלתתא דינע זעיר אפיין . והוא ידע את מקומה דא עדן דלעילא
דינע עתיק יומין סתימאה דכלא . עינוי דרישא חוורא משתניין
משאר עיינין לית כמותא על עינא ולית גבינין על עינא . מ"ט
דכתיב הגה לא יעם ולא יישן שימר ישראל . ישראל דלעילא
וכתיב אשר עיניך פקומות . ותאנא כלמא דאתי ברחמי לית
כמותא על עינא ולית גבינין על עינא כ"ס רישא חוורא דלא צעי
מידיא ר' שמעון לר' אבא למאי הוא רמזיא אל דגנים ולנונימא
דלית כמותא על עינא ולית גבינין על עינא ולא ניימין ולא בעיין
נטורא על עינא . כ"ש עתיקא דעתיקי דלא בעי נטורא . וכ"ס
דאיהו מסגת לכלא וכלא מתון ביה ולא נאים הה"ד הגה לא יעם
ולא

האררא רבא קדישא ד

ולא יישן שומר ישראל ישראל דלעילא . כתיב הנה עין יי אל
יראיו . וכתיב עיני יי המה משוטטים בכל הארץ . לא קשיא
הא בזעיר אפיין הא בארריך אנפיין . ועב"ד תרי עיינין איטון ואחחור
(ס"א ואתחזור) לחד עינא דאיהי חוור בגו חוור ותוגר דכלילכל
חוור . חוורא קדמאה נהיר וסליק וגמית לאסתכלא (ס"א
לאסתכללא) דזריר בזרורא . תאנא צטש האי חוורא ואדליק ג'
בוזיני דאקרין הוד והדר ומדוה ולהטין בחדוותא בשלימותא
חוורא תניינא נהיר וסליק וגמית ובטש ואפיק ; (ס"א ואדליק)
ג' בוזינין חחרנין דאקרין ננח ומסד ותפארת ולהטין בשלימותא
בחדוותא . **חוורא** תליתאה ליהט ונהיר וגמית וסליק ונפיק
מסתיומותא דמוחא ובטש בבוזינא אמנעיתא שביעאה ואפיק ארמא
למוחא תתאה ואפיק אורח' ללבא תתאה ומתלהטן כלהו בוזינין
דלתתא . אמר ר"ש יאות הוא ועתיק יומין יפקח עינא דא עלך
בשעתא דאצטריך . תו תאנא חוור בגו חוור וחזור דכליל כל חוור .
חוורא קדמאה נהיר וסליק וגמית לתלת בוזיני דלסטור
שמאלא ונהטין ואסמין בהאי חוורא במאן דאסמי גופיה בצוסמין
טבין ובדימין על מה דהוו עלוי בקדמיתא . **חוורא** תניינא
גמית וסליק ונהיר לתלת בוזיני דלסטור ימינא ולהטין ואסמין בהאי
חוורא במאן דאסמי בצוסמין טבין ובדימין על מה דהוו עלוי
בקדמיתא . **חוורא** תליתאה נהיר וסליק וגמית ונפיק נהירו
דחוורא דלבו לגומן מוחא ובטש בשערא אוכמא כד אצטריך ובדיש'
ובמוחא דריש' ונהיר לתלת כתרין דאשתארו כמה דאצטריך
לגלאה אי ניתא קמי עתיק סתימא דכלא . ותאכ' לא סתים האי
עינא ואיטון תרין ומחחורין (ס"א ואתחזור) לחד כללא הוא ימינא
לא הוה שמאלא לא גאי' ולא אדמיך . א' בעי נטירותא לית מאן
דאגין עליה הוא אגין על כללא והוא אשגח על כללא ומאשגחוחא
דהאי עינא מתזן כלבו . תאנא אי עינא דא אסתים רבעא חדא
לא יכלין לקיימא כלהו בג"כ אקרי עינא פקוחא . עינא עלאה .
עינא קדישא . עינא דאשגחוחא . עינא דלא אדמיך ולא כאיש

האדרת רבא קדישא

עינא דהוא נטורה דכלא · עינא דהוא קיומא דכלא ועל האי
כתיב טוב עין הוא יבורך · אל תקרי יבורך אלא יברך דהאי
אתקרי טוב עין ומניה מברך לכלא · ותאגא לית נהירו לעינא
תתאה לאסתתאה מאדמימותא מאוכמותא בר כד חזי (ס"א אתחזי)
מהאי גהורה חוורא דעינא עלאה דאתקרי טוב עין ולית דינע כד
נהיר עינא עלאה דא קדישא ואסחי לעינא תתאה · וזמינן לדיקיי'
זכאי עליונין למחמי בחכמתא דא הה"ד כי עין בעין ידאו אימתי
בשוב יי' ציון וכתיב אשר עין בעין נראה אתה יי' · והלמלא עינא
טבא עלאה דאשגח ואסחי לעינא תתאה לא יכיל עלמא למיקס
רבעא חדא · **תאנא** בזניעותא דספרא אשגחותא מעינא
תתאה כד אשגח נהירו עלאה ביה ועייל ההוא נהירו דעלאה
בתתאה דמניה נהיר כלאה הה"ד אשר עין בעין נראה אתה יי' ·
כתיב הגה עין יי' אל יראון · וכתי' עיניי' המה משוטטים בכל
הארץ · זכו עין יי' אל יראיו עינא דלעילא · לא זכו עיניי' המה
משוטטים עינא דלתתא · דתניא מפני מה זכה יוסף דלא שלטא
ביה עינא בישא מפני שזכה לאשגחא בעינא טבא עלאה הה"ד בן
פורת יוסף בן פורת עלי עין · אמאי הוא בן פורת עלי עין כלומר
על סבת עין דאשגח ביה · וכתיב טוב עין הוא יבורך מ"ט כי נתן
מלחמו לדל מ"ט אתקרי חד · ת"ח בעיני דתתאה אית עינא ימינא
ואית עינא דשמאלא ואינון תרי בתרי גווי · אבל הכא לית עינא
שמאלא ותרווייהו בדרגא חד סלקי וכלא ימינא · ובגיני כך עינא
חד ולא תרי · ותאגא עינא דא דהוא עינא דאשגחוחא פקיחא
תדיר חייבאן תדיר ומדאן (ס"א חוזאן) תדיר דלא הוי הכי לתתא'
דכלילן בסומקא ובאוכמא ובחורא בג' גוויולא הוי תדיר פקיחא
דלית גבינא סוטרא (ס"א כליה גביני סודרא) (ס"א דליה עיני
בגביני דמכסאן) על עינא וע"ד כתיב עורה למה חישן יי' פקח יי'
עינד · כד אתפקחאית למאן דאתפקח לטב ולמאן דלא אתפקח
לטב · ווי למאן דאתפקח ועינא אתערב בסומקא וסומקא אתחזי
לקבליה ומכסי' עינא מאן ישתדב מניה אבל עתיק יומין טבדעינא

האדרת רבא קרישא

ה

חוור בנו חוור חוור דכליל כל חוורי זכאה חלקיה למאן די שגח
 עלויה חד חוור מנייהו וע"ד ודאי כתי' טוב עין הוא יבורך. וכתיב
 בית יעקב לבו ונלכה באור יי'. תאנא עכ"ד שמייה דעתיקא
 סתיס מכלא ולא מתפרש באוריתא ברמן אתר חד דאומי זעיר אפיין
 לאברהם דכתיב כי נשבעתי נאס יי' נאס דזעיר אפיין. וכתיב בך
 יברך ישראל. ישראל דלעילא וכתיב ישראל אשר בך התפאר.
 ישראל קאמר דא. תנינן עתיק יומין אמרו והאי והאי שפיר.
 תניא כתיב חזה הוית עד די בורסוון רמיוועתיק יומין יתיב. כרסוון
 רמיו מאן הוא. אמר לר' יהודה קוס בקיומך ואתקין כרסייא דא.
 א"ר יהודה כתיב כורסייה שביבין דינור ועתיק יומין יתיב על האי
 כרסייא. מ"ט דתניא אי עתיק יומין לא יתיב על האי כרסייא לא
 יביל לאתקיימא עלמא מקמי ההוא כורסייא כדי יתיב עתיק יומין
 עלה לכפייה (ס"א אתכפייה) לכהוא כורסייא ומאן דרכיב
 שליט בעידנא דנטיל מהאי כרסיי' ויתיב על כורסייא אחרא כורסיי'
 קדמאה רמיו דלא שלטא אלא איהו דרכיב ביה עתיק יומין. א"ר
 שמעון לר' יהודה יתתקן ארחך וייתיבך מעתיק יומין. ות"ח כתיב
 חני יי' ראשון ואת אחרונים אני הוא. בלא הוא והוא סתים מכל
 סטרוי כהאי חוטמא. בחוטמא אשתמודע פרנופא. ות"ח מה בין
 עתיקא לזעיר אפיין דא מאריה דחוטמא אחד נוקבא חייין ומאד
 נוקבא חייין דחייין האי חוטמא הוא פרדסקא דביה נשיב רוחא לזעיר
 אפיין וקרינן ליה סליחה והיא נחת רוחא דרוחא דנפיק מהבא מאינון
 נוקבי חד רוחא נפיק לזעיר אפיין לאתערא בגגתא דעדן וחד
 רוחא דחיי דביה זמינן לזמנ' לבריה דדוד למנדע חכמתא. ומהי'
 נוקבא אתער ונפיק רוחא ממוחא סתימא וזמין לאשראה על מלכא
 משיחא דכתי' ונחה עליו רוח יי' רוח חכמה ובינה רוח ענה וגבור'
 רוח דעת ויראת יי'. הא הכא ארבע רוחין והא רוחא חדא אמרינן
 אמאי תלת קוס ר' יוסי בקיומך. קס ר' יוסי ואמר ביומיו דמלכא
 משיח' לא ימרון חד לחד אליף לי חכמת דא דהכי כתי' לא ילמדו עוד
 איש את רעהו וגו' כי כלם ידעו אותי מקטנם ועד גדולם. ובהוא

זמנא

האדרת רבא קדישא

זמנא יתער עתיק יומין רוחא דנפיק ממוחא סתימאה דכלא וכד
ישלוק כל רוחין דלחתא יתערון עמיה ומאן אינון . אימון כתרין
קדישין דזעיר אפיין ואינון שיתא רוחין אחרנין דיהבי (ס"א דהכי)
אינון דכתיב רוח חכמה ובינה רוח ענה וגבורה רוח דעת ויראת
י"י . דתנינן כתיב וישב שלמה על כסא יי' וכתיב ו' מעלות לכסא
ומלכא משיחא זיין למיחב בשבעה . שתא אינון ורוחא דעתיק
יומין דעלייהו הא שבעה כמה דאתמר ג' רוחי אינון דכלילן ג'
לאחרנין . ה"ל ר"ש רוחך ינוח לעלמא דאתי . ת"מ כתיב כה אמ'
י' מארבע רוחות באי הרוח וגו' . וכי ארבע רוחי עלמא מאי
עבדי הכא אלא ארבע רוחי יתערון ג' אינון ורוחא דעתיקא
סתימאה ארבע והכי הוו דכדיפוק דא נפקין עמיה תלתא דכלילן
בגו תלתא אחרנין . וזמין קב"ה לאפקא חד רוחא דכליל מכלהו
דכתיב מארבע רוחות באי הרוח . ארבע רוחות באי לא כתיב
כאן אלא מארבע רוחות באי . וביומוי דמלכא משיח' לא ינטרכון
למילף חד לחד דהא רוחא דילהון דכליל מכל רוחין יודע כלא
חכמה ובינה ענה וגבורה רוח דעת ויראת יי' . משום רוח דכלילא
מכל רוחי . בג"כ כתיב מארבע רוחות דאינון ארבע דכלילן בשבעה
דרגין עלאין דאחרן . ותאנא דכלהו כלילן בהאי רוחא דעתיקא
דעתיקין דנפיק ממוחא סתימאה לנוקבא דחוטמא . ות"מ
בין חוטמא לחוטמא . חוטמא דעתיק יומין מיין מכל סטרוי .
חוטמא דזעיר אפיין כתי' עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל וגו' .
עלה עשן באפו ומההוא עשן דליק נור כד סליק תגנא לבתר גחלים
בערו ממנו . מהו ממנו מהותו עשן מההוא חוטמא מההוא אשא .
תאנא כד הוה רב המנוגא סבא בעי לללאה גלותיה אמר לבעל
החוטם אני מתפלל לבעל החוטם אני מתחנן והיינו דכתיב ונתת לי
חוטם לך האי קרא עתיק יומין אמרו . תאנא אורכא דחוטמא
תלת מאה וע"ה עלמין אמתליין מן ההוא חוטמא דכלהו מתדבקין
דזעיר אפיין האי תושבחתא דתקווא דחוטמא והאי וכל תקווי
דעתיק יומין אמתחזין ולא התחזון , אמתחזון למארי מדין ולא אמתחזון
לכלא

ו האדרא רבא קדישא

לכלא . פתח ר"ש אמר ווי מאן דאושטידוי דדיקנא יקרא
עלאה דסבא קדישא טמירא סתימא דכלא . דיקג' דהוי' תושבחת .
דיקנא דסתיס' דיקיר מכל תקוני . דיקנא דלא ידעין עלאין ותחאין .
דיקנא דהיא תושבחתא דכל תושבחין . דיקג' דלא הוה בר נש
נביאה וקדישא דיקרב למחמיליה . דיקנא דהיא תלייא בשערין
עד טבורא דלבא . חורא כתלגא יקרא דיקרין טמירא דטמירין
והימנותא דמהימנותא דכלא . תאגא בלניעותא דספרא דהאי
דיקנא מהימנותא דכלא נפיק מאודנוי ונחית סומריה דפומא
קדישא ונחית וסליק ומפי בתקרובתא סגי דבוסמא חורא דיקרא
(ס'א דדיקני) ונחית בשקולא ומפי עד טבורא הוא דיקג' יקרא
מהימנא שלימא דנגדין ביה"ג נביעין מבועין דמשח רבות טבא
בתלת עשר תקונין מתקון . תקונא קדמאה מתתקן שפרא
מלעילא ושארין מההוא תקונא דשער רישיה דסליק בתקוניו לעילא
מאודנוי ונחית מקמי פתחא דאודנין בחד חוטא בשקולא טבא עד
רישא דפומא . תקונא תניינא מתתקן שפרא מרישא דפומא וסליק
עד רישא אחרא דפומא בתקונא שקיל . תקונא תלייתאה
מאמלעיתא דתחות (ס'א דהאי) . מוטמא מתחות תרין נוקבין
נפיק חד אורחא שפרא דתפסק בההוא ארחא ומלי מהאי גיסא
ומהאי גיסא שפרא בתקונא שלים סומריה דההוא אורחא .
תקונא רביעאה מתתקן שפרא ונחית תחות פומא מרישא חדא
לרישא חדא בתקונא שלים . תקונא חמישאה תחות פומא נפיק
ארחא אחרא בשקולא דארחא דלעילא ואלין תרין ארסין רשימין על
פומא מכאן ומכאן . תקונא שיתאה מתתקן שפרא וסליק
ונפיק מלדע לעיל לרישא דפומא ומפי תקרובתא דבוסמא טבא עד
רישא דפומא דלעילא ונחית שפרא דרישא דפתחא דאורחא תתאה
דפומא . תקונא שביעאה פסיק שפרא ואתחזון תרין תפוחין
בתקרובתא דבוסמא טבא שפירן ויאן למחוי בניכיהון אתקיי' עלמ'
הה"ד באור פני מלך חיים . תקונא תמינאה נפק חד חוטא
דשפרי סומרי' דדיקנא ותליין בשקול' עד טבורא . תקונא תשיעאה

מתערין

האדרת רבא קדישא

מתערין ומתערבין שערי דיקנא עס אינון שערי דתליין בשקולא
דתליין ולא נפקי דא מן דא. תקונא עשיראה מחערבין נחתין
שערי תחות דיקנא וחפיין בברוכא תחות דיקנא. תקונא חדסר
דלא נפקין נימא מן נימא ומתשערן בשיעורא שלים. תקונא
תריסר דלא תליין שערי על פומא ופומא אתסני מכל סטרוי ויאן
שערי סחור סחור ליה. תקונא תליסר דתליין שערי בתחות
דיקנא מכאן ומכאן ביקרא נאה ביקרא שפירא מחפיין עד טבורא
לא אתחזי (ס"א לאתחזאה) מכל אנפי תקרובא דבוסמא בר
אינון תפוחין שפירין חוורין דמפקין חיין לעלמא ומחזיין חדול זעיר
אפיין. בתליסר תקונין אלין נגדין ונפקין תליסר מצועין דמשח
רבות ונגדין לכל אינון דלתת' ונהרין בההוא משסא ומשיחין מההו'
משחא. בתליסר תקונין אלין אתרשים דיקנא יקירא סתימאה
דכלא דעתיק דעתיקין מתרי תפוחין שפירן דאנפוי נהירין אנפוי
דזעיר אנפין וכל חיוור (ס"א חיוור) וששן דאשתכחן לתתא נהירין
ומתלהטין מההוא נהור'. תקונין תליסר אלין אשתכחו בדיקנא.
ובשלימות דוקנא בתקוני אסקרי בר נש כאמן דכל דחמי דיקניה
חלי ביה מהימנותא. האנא בנעימותא דספרא תליסר תקונין
אלין דתליין בדיקנא יקירא מנהון משתכחי בעלמ' ומתפתחי בתליס'
תרעי דרחמי. ומאן דאושטי ידיה לאומאה כמאן דאומי בתליסר
תקוני דיקנא. האי באריך אפיין. בזעיר אפיין בכמה. אמר לר'
יחק קום בקיומך וסלסל בסלסלא דתקונא דמלכא קדישא היאך
יתחקון. קסרבי יחק פתח ואמר מי אל כמוך גושא עון וגו'.
ישׁוב ירחמנו וגו'. חתן אמח ליעקב וגו'. תאנא תליסר מכילן
אתחזון הכא וכלהו נפקין מחליסר מצועין דמשח רבות דתיקוני
דיקנא קדישא עתיקא דעתיקין. תנא טמירא דטמירין תקונא
דיקנא טמיר וסתיס טמיר ולא טמיר סתיס ולא סתיס בתקוני
ידיע ולא ידיע. תקונא קדמאה הא תנין דבל שערא ושערא
וכל נימא ונימא לא מתדבקא לחברתה ושארונמיין דדיקנא לא חקנא
מתקונא דשער רישא. הכא אית לאסתכלא אי כל נימין דשער

האדרא רבא קדישא ז

רישא ונימין דדיקנא יקירא עלאה בחד נימא אתכללו (ס"א בחד מתקלא אתקלו) אמאי אלין אריכין ואלין לא אריכין אמאי נימין דדיקנא לא אריכין כלי האי וקשיין ואלין דרישא לא קשיין אלא שעיין אלא כל נימין שקילן מרישא ודיקנא דריש' אריכין על כתפין למיגד מרישא לרישא דזעיר אפין מההוא משיבא דמוחא למוחא דיליה ובניני כך לא הוו קשיין וע"ד אתחזון למהו רכיבי תאנא מאי דכתיב חכמות בחוך תרנה · ולבסוף כתיב ברחובות תתן קולה · האי קרא לאו רישיה סיפיה ולאו סיפיה רישיה · אלא חכמות בחוך תרנה כל עגיד ממוחא סתימאה דאריך אפין למוחא דזעיר אפין באינון נימין כאלו מתחבראן לבד תרין מוחין ואתעביד חד מוחא בנין דלית קיומא דמוחא תתאה אלא בקיומא דמוחא עלאה וכד עגיד מהאי להאי כתיב תתן קולה חד · ובנין דעגיד ממוחא למוחא באינון נימין אינון לא אשתכחו קשיין · מ"ט משום דאי אשתכחו קשיין לא עגיד חכמתא למוחא בהון · בניני כך לית חכמתא נפקא מבר נש דאיהו קשישא ומארי דרוגזא דכתיב דברי חכמים בנחת נשמעים · ומהכא אוליפנא מאן דשערוי דרישיה קשיין לאו חכמתא מתישבא עמיה · וע"ד אינון אריכי למיתי תועלת' לכלא מאי לכלא למיעל על חוטא דשדרה דמת שקין מן מוחא ובג"ד לא תלי שערא דרישא על שערא דדיקנא דשערא דרישא תלי וסליק על אודנין לאחורוי ולא תלי על דיקנא משום דלא אנטרך לאתערבא אלין באלין דכלהו מתפרשן בארתייהו · תאנא בלהו שערי בין דרישא בין דדיקנא בלהו חוורי כתלגא · ותאנא אינהו דדיקנא קשישא בלהו · מ"ט משום דאינון תקיפא דתקיפין לאחסין אינון י"ג מכילן מעתיק דעתיקין והני מכילן מקמי אודטוי שריין והני מכילן סתימן אינון דלא יתערבון באחרנין · (ס"א דאתחסינו לתתא והכי תנינא מקמי אודטוי שריין שערי משום דבלחודייהו אינון ולא אתערבו באחרנין וכו') ואי תימא דליג אחרנין כוותייהו לא · דתניא תליסר מכילן דרחמי מעתיקא קדישא · מי אל כמוד חד · נושא עון תרי · ועובר על פשע תלת · לשארית נחלתו

האדרא רבא קדישא

ארבע · לא החזיק לעד אפוחמש · כי חפץ חסד הוא שית ·
ישוב ירחמנו שבעה · יכבוש עונותינו תמיא · ותשליך במזולו ·
יס כל חטאתם תשעה · תתן אמת ליעקב עשרה · חסד לאברהם
חדסר · אשר נשבעת לאבותינו חריסר · מימי קדם תליסר ·
לקביל דא אל רחום וחנון וגו' ואינון לתתא · ואי תימא משה איך לא
אמר אלין עלאין · אלא משה לא אצטריך אלא לאתר דדינ' אשתכח
זבאתר דדינא אשתכח לא בעי הכי למימר · ומשה לנא אמר אלא
בעידנא דישראל חאזבו ודינא הוה תלייא ובגיני כך לא אמר משה
אלא באתר דדינא אשתכח אבל בהאי אתר סדורה דשבחא דעתיק
ימין מסדר נביאה · ואינון תליסר תקונין דדיקנא עלאה קדישא
טמירא דטמירין תקיפין לתברא ולאכפייא כל גורי דינין מאן חמי
דיקנא עלאה קדישא טמירא דטמירין דלא אכסיף (ס"א אכתסו)
מניה ובג"כ כל שערוי קשישין ותקיפין בתקוני · ואי תימא אי
הכי הא שערי דלתתא אינון אוכמי אמאי לא הוו דא כדא דתניא
כתיב קוונותיו תלתלי שחורות כעורב וכתיב ושער ראשיה כעמר
נקא · לא קשיא הא דדיקנא עלאה הא בדיוק' תתא · וע"ד כד
אתייבת אורית' לישראל אתייביבת באש שחורה על גבי אש לבנה
וצקרא דמלה משום דהני שערי בנין דמוחו' אשתכחו לאתמשכא
למוחא דלתתא ואינון לעילא מן דיקנא דיקנא בלמודוי הוא וכל
תקוני בלמודיהון אשתכחו דיקנא בלמודוי ושערי בלמודיהו ·
הקונא קדמאה תקונא דשאר מריש' דשערי דרישא ותנינא כל
דיקנא (ס"א תקונא) לא אשתכח אלא תמוחא דרישא והכא לא
פריש דהא הכא לא הוו אלא תקונא דא דנחית מן רישא דשערי
דרישא הכי אשתכח ומהאי דיקנא אשתמודע כל מה דהוי מרישא
דאלף עלמין דחתימין בעזקא דדכייא בעזקא דכליל כל עזקין
אורכא דכל שערא דנחית מקמי אודנוי לא הוי אורכא ולא (ס"א
אלא) אהדבק דא בדא ולא (ס"א דכלא נחתין אלין שערין מכד
גדין אתמשכן ותליין ושירותא דתקונא קדמאה תלתין וחד קוני
שקלין אתמשכן עד רישא דפי' ותלת מאה ותשעין כינין אשתכחו
בכל

האדרא רבא קדישא

ה

בכל קונא וקונא תלתין וחד קולי שקילין דהוּו בתקונ' קדמא' תקיפין
 לאכפיי' לחת' כחשבון א"ל . מהו א"ל חקיף יכול . ובכל קונ' וקונא
 מתפרשין תלתין וחד עלמין תקיפין שלטין לאחטיינא (ס"א
 לאחפסט') לא בהאי ספר ולא בהאי סטרוכל עלמא ועלמא מיניה
 מתפרש לאלף עלמין דכסיפין לעדוג' רבא וכלא סתי' ברישא' דדיקנ'
 דכליל תקיפ' וכלילן בהאי א"ל ועס כל דא האי א"ל לאחכפיי' לרחמי
 דעתיק יומין אתבסס ואתכלל ואתפסט ביה . אמאי עד פומא משוס
 דכתי' . דינא יתיב וספרין ובו' . מאי דינא יתיב . יתיב לאתריה דלא
 שלטא הה' ד' פלא יועץ אל גבור . אל דהוא גבור ואתבסס בדיוקנ'
 (ס"א בדיקנא) קדישא דעתיק יומין ורזא דכתיב מי אל כמוך
 בעתיק יומין אתמר בתקונא דדיוקנא קדישא עלאה . עלמא
 קדמאה דנפיק מתקונא קדמאה שליט ונחית וסליק לאלף אלפים
 ורבוא רבבן מארי תריסין ומניה מתאחדין בקסטא בעוקא רבא .
 עלמא תניינא דנפיק מהאי תקונא שליט ונפיק ונחית וסליק
 לשבעה וחמסין אלף דרגין מארי דיבבא ומתאחדן מניה לאכפייא
 בקודלא במיורא (ס"א בחיזרא) . עלמא תליתאה דנפיק מהאי
 תקונא שליט ונחית וסליק לל' אלפין מארי דיללה ומתאחדן מניה
 בבוסיתא לקוסיטרא (ס"א בבוסיתא לקיטרא) ומהאי תקונא
 מתכפיין כלהו ומתבסמן במרירא דדמעין דמתבסמין בימא רבא
 מאן חמי תקונא דא דדיקנא קדיש' עלאה יקירא דלא אכסיף מניה .
 מאן חמי טמירותא דקונין דשערי דתליין מהאי סבא יתיב בעיטרא
 דעטרין עטרין דכל עטרין עטרין דלא אתכללו בעטרין עטרין
 דלא כשאר עטרין . עטרין דעטרין דלתת' מתאחדן מנהון . ובגין כך
 הני תקונין איבון תקונין דלתתא מנהון מתאחדין תקונין דאתתקון
 דאצטריך לאחברכ' מאן דבעי ברכה דכל תקונין דאתתקון בקבלהון
 ברכאן משתכחין לקבלהון ואתעביד מה דאתעביד כלא כליל בהני
 תקונין כלא זקפן לקבלי תקונין דמלכא . תקיפא עתיקא סתימא
 דכלא וכלהו אתבסמן מתקונין אלין דתלכא עתיקא . תאנא אי
 עתיק' דעתיקין קדיש' דקדישין לא אתתקון בחלין תקונין לא אשתכחו

עלאין

האדרא רבא קדישא

עלאין ותתאין וכלא הוי כלא הוי ותנייא עד פמה זהירין אלין
 (ס"א אתתקן באלין) תקוני דדיקנא עד תליסר דלתתא ופל
 זמנא דתליסר אלין משתכחין זהירין אלין כלא בחושבנא דאלין
 תליסר אשתכח דיקב' דמלכא עתיקא יקירא מכלא כלא בחד איזו
 טמירא ויקירא וביני דאיזו יקירא וטמירא מכלא לא אדכר ביה
 באתר דאוריתא ולא אחגלייא ומה דיקב' אחגלייא דיקב' דכהנא
 רבא עלאה ומה דיקנא נחית לדיקנא דכהנא רבא דלתתא
 מאי דיקנא דכהנא רבא דיקנא דכהנא רבא בתמניא תקונין
 אתתקן וביני כך תמניא תקונין לכהנא רבא כד משחא נחית על
 דקניה הה"ד פשמן הטוב על הרשע יורד על הזקן וכו' ומ"ל
 דכתיב שבת אחים גם יחד גם לרבות כהן גדול דלתתא דכל
 זמנא דכהנא רבא דלתתא משמש בכהנא רבא כביכול כהן גדול
 דלעילא משמש בכהנא רבא דא תקונא חד דדיקנא דעתיקא סתית
 דכלא א"ל רבי שמעון יאות אנת ר' ינחק למהוי ביקירא דתקוני
 דדיקנא וסבר אפי דעתיקוימין עתיקא דעתיקין וזכאה חולקך
 וזכאה חולקי עמכון בעלמא דאחי קוס רבי חזקיה וקתים בקיומך
 ואוקיר יקרא דתקוני דדיקנא קדישא קס רבי חזקיה שארי
 ואמר אני לדודי ועלי תשיקתו מי גרס שאני לדודי משום דעלי
 תשיקתו מסתכל הוינא וארו חמית נהורא יקירא דבוגיני עלאין
 נהיר וסליק לתלת מאה וחמשה ועשרין עיברין וחד חשך היה אחסתי
 בהוא נהורא כמאן דאתסחי בהוא נהורא עמיק דמימיו מתפלגין
 ונהרין ועדין לכל עיבר ממה דעלוי וסליק ההוא נהורא בשפתא
 דימא עלאה עמיקא לכל פתחין טבין ויקירין בהוא פתחא
 דתפתחין אגא שאיל מהם (ס"א מהו) פשרא דחמית פתחו
 ואמרו כושא עון המיתא אמר דא הוא תקונא תניינא יתיב
 א"ר שמעון הארנא אתקשר ס"א אהבסם עלמא בריך אנת
 רבי חזקיה לעתיקא דעתיקין אמר ר"ש כלבו בוגינין חזרין
 דאחיין בהאי עזקא קדישא אסהדנא עלי שתייא עלאין דעלאין
 הארעא קדיש' עלאה דעלאה דאגא חמי השתא מה דלא חמא בר

האדרת רבא קדישא . ט

גש מיומא דסליק משה זמגה תניינא לטורא דסגי . דאנא חמינא
 אנפאי נהירין כנהורא דשמא תקיפא דזמין למיפק באסוותא
 לעלמא דכתי' וזרחה לכס ירחי שמי שמש לדקה ומרפא בכנפיה .
 ועוד דאנא ידענא דאנפאי נהירין ומשה לא ידע ולא אסתכל .
 הה' דומשה לא ידע כי קרן עור פניו . ועוד דאנא חמי בעיני
 חליסר חלין גליפין קמאי ונהירין כבזיכין וכד אפרש כל חד
 מנייהו מפומיכון אסתלק ואתתקן ואתעטרו ואתטמר בטמירותא
 דתקוני דדיקב' וכל אחרני' אשתארן ובעוד דכל חד מתפרש
 בפומיכוניהיר ואתעטר ויתיב כמלכא בגו חיליה . וכד אסתייס
 לאתפרשא סליק ואתעטר בעטרא קדישא ואתתקן ואתטמר ויתיב
 בתקוני דדיקנא קדישא וכן לכל חד וחד . אודרו וחברין קדישין
 דהא בקיומא דה לא יהא עד דייתי מלכא משיחא . קום ר' חזקיה
 תניינות . תנא עד לאקס ר' חזקיה קלא נפיק ואמר אין מלאך
 אחד עושה שתי שליחות . אחרגיש ר"ש ואמר ודאי כל חד וחד
 באתריה ואנא ור' אלעזר בריורבי אבא אשתלים שלימחא עלאה .
 קום רבי חייא . קס ר' חייא פתח ואמר . ואומר אהה יי' אלדיס
 הגה לא ידעתי דבר כי נער אנכי . וכי ירמיה לא הוה ידע למללא
 והא כמה מלולין נפקו מפומי עד לא אמר דא והוא אמר מלה
 כדיב' דכתיב הגה לא ידעתי דבר . אלא תאנא ח' דאיהו אמר
 על דא . אלא הכי תאנא מה בין דבור לאמירה אמירה הוא דלא
 בעי לארמא קלא דבור בעי לארמא קלא ולאכרזא מלין . דכתיב
 וידבר אלדיס את כל הדברים האלה לאמר . ותאנא כל עלמא
 שמעו ההוא דבור וכל עלמא אזדעזעו . ובגין כך כתיב וידברולא
 כתיב ויאמר . איך הכא כתיב הגה לא ידעתי דבר לאכרזא מלה
 ולאוכחא ברוח קדישא לעלמ' . אי הכי הא כתיב וידבר יי' אל משה
 לאמר אלא מאן הוא נביא' עלאה כמשה דלא זכה ברנש בוותי' דהו'
 שמע דבור בהכרזה ולא דחיל ולא אזדעזע ושאר נביאים אזדעזעו
 אפי' באמירה ודחלין בדחילו . ותאנא בתיקונא קדמאה דדיקנא
 ותניינא לאתבא (ס"א לאקפא) לתליתאה דכתיב הן כל אלה

האדרת רבא קדישא

יפעל אל פעמים שלש עס גבר . ות"ח דחרין תקונין קדמאין
למימי לתליתאה הוו דהוא תקונא תליתאה מאמלעיתא דתחו"
חוטמא מתחות תרין נוקבין נפיק חד ארחא ושערא הפסיק (ס"א)
אתפסק) בהוא ארחא . אמאי אתפסק משום דכתיב ועובר על
פשעוהאי אורחא אתתקן לאעברא ביה ובג"כ יתיב תחות נוקבי
חוטמא האי אורחא ושערא לא אתרבי בהאי אורחא משום כובש
עונות וכתיב ועובר על פשע למימין אעברא עד (ס"א על) פומא
קדישא דיימא סלחתי . תאנא כמה ערקיסאות מחכאן לההוא פומ'
ולא אחגלי לחד מנייהו דהא אסתלק ואתעטר ידיע ולא ידיע .
תאנא בלגיעותא דספראמהו דכתיב פשע . זכו עובר לא זכו
פשע . מאי משמע עובר על פשע . שפע . דאקדים שי'ן לפ"א
לא זכו עומד ולא עובר בזעיר אפין מאי בין האי להאי בזעיר אפין
בדנחית ההוא אורחא מתחות נוקבי חוטמוי כתיב ויחר אף יי' צס
וילך מאי וילך דנפיק רוחא דרוגזא מאנון נוקבי ומאן דאשכח קמיה
אזיל ולא אשתכחה"ד כי רוחי' נשבה צו . באריך אפין כתיב
עובר על פשע . וכתיב ורוח עברה ותטהרס . ותנן התם הכא
כתיב עובר על פשע בההוא ארחא החס ועברי' לנגוף את מלרי'
זכאה חולקיה דמאן דזכיל להאי ודא הוא תקונא תליתאה דאורחא
דיקנא יקירא קדישא עלאה עתיקא דעתיקי . אמר ר"ש ודאי
קב"ה יסג' לאוטבא לך ויחדי לאגנא עלך . ותאנא מאי דכתיב
שש אשיש ביי' בעתיק יומין אתמר דהא הוא חדוות' דכלא . תאנא
בשעת' דאחגלי האי אורחא דדיקנ' דעתיק יומין כלהו מארי דיבב'
ויללה ומאריהו דדיקנ' סתימין ושתיקין ולית דיפתח פטר' לאבאשא
משום דהאי אורחא אחגלייא לתקנא ומארי מאן דאחיד ואזהר (ס"א)
תשו' דהאי אורח' סימנא לשתיקותא ומארי הוא מאן דאחזי ואזהר)
לשתקאה להאי אורחא רשיס דהוא סימנא דעתיקא קדישא .
תקונא רביעאה מתתקן שערא וגחית תחות פומא מרישא חדא
לרישא חדא הה"ד לשארית נחלתו . כד"א וגשאת תפלה בעד
השארית הנמצא" הנמצאה יממש . שארית . דכתיב שארית
ישראל

י האדרא רבא קדישא

ישראל לא יעשו עולה • תקונא חמישאה נפיק אורחא אחרא
 מתמות פומא הה"ל לא החזיק לעד אפוי • קום ר' יוסי • קום רבי
 יוסי פתח ואמר אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי' אלדיו • אשרי
 העם שככה לו • מהו שככה לו • כד"א וחמת המלך שככה שכך
 מרוגזיה • ד"א שכך ברוגזיה הה"ל ואם את עושה לי הרגני
 גא הרוג דא הוא דינא דדייני אשרי העם שיי' אלדיו • רחמי דרחמי •
 ד"א שככה שמה דכליל כל שמהן וקב"ה המעבר רוגזיה ואנח ליה
 לזעור אפין ומעביר על כל אינון דלבר • דתניא ארמא דתקונא
 קדישא עלאה עתיק דעתיקי דאיהו נחית בדיקניה תמות נוקבי
 דמוטמ' והאי ארמא דלתתא שקילן אינון בכלא דא לעילא ודא
 לתתא לעילא עובר על פסע לחתא לא החזיק לעד אפוי • ותנין
 לא החזיק דלא אית אחר למיתב • כמה דלעילא יהיב אחרא לאעבר
 כך לתתא יהיב אחרא לאעבר' תנא בכל אחר דבהאי עתיקא
 עמירא דכלא ארמא אתגלייא טב לכלאו דלתת' דהא אסתחוי עיטא
 למעבר טב לכלא מאן דסתים ולא אסתגלייא לית עיטא ולית מאן
 דידע ליה אלא הוא בלמודוי כמה דעדן עלאה לית דידע ליה אלא
 הוא עתיקא דעתיקי ועל האי כתיב מהג דלו מעשיך יי' מאד עמקו
 מתשבותיך • אר"ש יתתקנין עוברך לעלמא דאתי מעס עתיקא
 דעתיקי • תקונא שתיתאה מתתקן שערא וסליק מלרע לעילא
 וחפי תקרובתא דבוטמא טבא עד רישא דפומא דלעילא ונחית
 שערא לרישא דפתחא דארמא תתאה דפומא • קום ר' יסא והתקין
 תקונא דא • קום ר' ייסא פתח ואמר וחסדי מאתך לא ימוש •
 ובתיב ובחסד עולם רחמתיך • הני קראי קשיין אהדדי לא אקשו
 דתנין אית חסד ואית חסד • אית חסד דלגו ואית חסד דלבר •
 חסד דלגו הא דארמון דעתיקא דעתיקין והוא סתים בסטרא דא
 דדיקנא דאקרי פאת הוקן • ולא בעי בר נש לחבלא האי סטרא
 משום האי חסד דלגו דעתיקי יומי' ובג"כ בכאן דלתת' כתיב ביה
 לא יקרחה קרחה בראשם ופאת זקנם לא יבלחו • מ"ט בגין דלא
 לחבלא אורחוי דחסד דעתיק' דכהן מסטרא דא קא אתי • ותאבא

האדרא רבא קדישא

צניעותא דספרא בכלא אנטריך חסד לאתרבאה ולמבני ולא
לקסעא ליה ולא אשתאי מעלמא . והאי דכתיב וחסדי מאהך לא
ימוש חסד דעתיק יומין . ובחסד עולם . חסד דאקרי חסד עולם
והאי אחרא דכתיב אמרתי עולם חסד יבנה והאי חסד דעתיק
דעתיקי' הוא חסד דקשוט . וחסד דקשיט לאו בחיי גופא אתמר
אלא בחיי דנשמת' . ובג"כ כתיב כי חפץ חסד הוא . דא הוא
תקונא שתי תאה דדיקנא יקיר' דעתיק דעתיקי' . תקונא שביעא'
פסיק שטרא ואתחון ב' תפוחין בתקרובתא דבוסמא שפירן ויאן
למחוי' . פתח ר"ש ויאמר כתפוח בעלי היער וגו' . מה תפוח זה
כליל בתלת גוויי כך קב"ה חרין תפוחין כליל שיתא גוויי וחרין
תפוחין אלין דאינון תקונא' אינון כלל דכל שיתא תקונין דאמינא
ובגיניהון אתקיים באור פני מלך חיים . ותאנא מהני תפוחין נפקין
חיין לעלמא ומחויין חידו לזעיר אפינ דכתיב יאר יי פניו אליך .
וכתיב באור פני מלך חיים . באור פני מלך אלין אינון חרין תפוחין
דתקרובא דבוסמא דאמינא . יאר יי פניו אליך פניס דלבר דכד
נהרן מתברך עלמא . ותאנא כל זמן דהני בוניני דלבר נהירין
כל עלמא מתברך ולא אשתכח רוגזא בעלמא . ומה אי הני דלבר
כך חרין תפוחין דנהרין תדירא דחדאן תדירא ע"אבו . תניא כד
אתגליין חרין תפוחין אלין אחחוי זעיר אפינ בחדותא וכל אינון
בונינין דלתתא בחדותא וכל אינון דלתתא נהרין וכל עלמין
חדאן ושלמיין מכל שלימותא וכלא חדאן ונהרין וכל טיבו לא פסיק .
כלהו אתמליין בשעתא חדא כלהו חדאן בשעתא חדא . ת"ח פניס
דלבר אית זמן דנהרין ואית זמן דתשוכאן ובג"כ כתיב יאר יי פניו
אליך . יאר פניו אתנו סלה . מכלל דלא הוי תדירא אלא כד
אתגליין תפוחין דלעילא . תאנא אלין תפוחין דסתימין נהירין
וחורין תדירא ומנהון נהירין לתלת מאה ושבעין עיבר וכל שיתא
תקונין קדמאין דדיקנא ביה כלילין . הה' דישוב ירחמנו . ישוב
מכלל דזמנין עמירין וזמנין אתגליין . הה' דישוב ירחמנו ובהאי
דלתת' הוא אמת . דא הוא תקונא שביעא דכליל שיתא בתרין

האדרת רבא קדישא יא

תפוחין דבעתיקא דעתיקין • תקונא תמינאה נפיק חד חוטא
דשערי סוחרניה דדיקנא ותליין בשקולא עד טבורא • קוס
אלעזר ברי אתקין תקוכא דא • קס רבי אלעזר בריה פתח ואמר
הכל תלוי במזל ואפילו ס"ת בהיכל • מלה דא אוקימנא בספרא
דגניעותא והכי קאמר וכי הכל תלוי במזל • ותנינן ס"ת קדש
ונרתקו קדש ובהיכל קדש • ובתיב וקרא זה אל זה ואמר קק"ק הא
תלת אינון וספר תורה לקבליהון נרתקו קדש ובהיכל קדש והוא
קדוש והתירה נתנה בג' קדושות בג' מעלות בימים שלשה שכינה
בשלוש לוחות וארון והיכל בס"ת תלייא ואיהו תלייא במזל ובתיב
ומאותות השמים אל תחתו ומאן דאיהו בקדושין הללו להוי תלייא
במזלא • אלא הכי אוקימנא בספרא דגניעותא האי חוטא יקירא
קדישא דכל שערי דדיקנא תליין ביה אתקרי מזל • מ'טמסוס
דכל קודשי קדשין דקודשא בהאי מזלא תליין • וס"ת אע"ג דאיהו
קדוש לא חל עליה עשר קדושין עד דעייל להיכל כיון דעייל להיכל
אתקרי קדוש בעשר קדושו' כגוונא דלעילא דלא אתקרי היכל אלא
כד אתחברן עשר קדושות ותאנא הכל תלוי במזל דאיהו האי חוטא
דכל שערי תליין ביה • אמאי מזל משום דמניה תליין מזלי ומזלי
מניה עליון ותחתין • ובג"כ איהי תלייא וביה תליין כל מלי
דעלמא עליון ותחתין ואפי"ס ס"ת שבהיכל דמתעטר בעשר קדושות
לא נפיק מכלליה עס שאר קדושין וכלהו תליין בהאי ומאן דחמי
להאי תקונא אתכבשן (ס"א חזביון) מקמיה ומתכפיין הה"ד
יכבוש עונותינו • א"ל ר"ש בריך ברי לקודשא דקדישין עתיק
מבלא • תקונא תשיעא מתערבין שערי עס אינון שערי דתליין
ולא נפקין דאמן דא • קוס ר' אבא • קס ר' אבא ואמר חלין אינון
שערי דמתערבין עס אינון דתליין אקרון מגולות יס משום דנפקי
ממותרי מוחאומהאי אתר דרמיו כל מארי דתבעין חובי דבניגשא
ומתכפיין • אר"ש בריך תהא לעתיק יומין • תקונא עשירא'
נחתין שערי תחות דיקנא וחסיין בגרוכא תחות דיקנא • קוס רבי
יהודה • קס רבי יהודה פתח ואמר ובאו במערות גורים ובמחלות

האדרא רבא קדישא

עפ רמפני פחד יי' ונו' . מפני פחד יי' הא אתידע למאן דליא
לבר פחד יי' אתקרי . ומהדר ג'אנו אינון שערי דתמות דיקנא
אתקרון הדר ג'אנו תרי תתן אמת ליעקב . ומד סר דלא כפקי
נימא מן נימא . חסד לאברהם הקונא דתריסר דלא תלין
שערי על פומא ופומא אתפני מכל סטרין ויאין שערי סחור סחור
ליה בגין דלא השתבח טרחותא כמה דאלטריך טרחותא במאי קא
מיירי דינא באתר דינא טרחותא אשתכח . וכי שערי דדיקנא
טרמא אינון או דינא אינון והא כלא רחמי אתחון . אלא דלא
אתערב בישובא (ס"ה בנשובא) דרוחא דזעיר אפיין . דתאנא
מהאי פומא קדישא עלאה קדש קדשים נשבא רוחא . מאי רוחא .
רוחא דאיתרק (ס"א דאתדב') ציה דמתלבש ציה זעיר אפיין
ומהאי רוחא מתלבשין כל הינון דלתתא וכד יהוא רוחא גפיין
אתפרש לתלתין ושבעה אלף עיבר ואתפשט (ס"א ואתפרשא)
כל חד בלמודיו לאתריה . וכל מאן דאתחוי לאתלבשא מניה
אתלבש . ועל דא סטרין לא השתכחו על פומא קדישא משום
דרוחיה נפיק ולא בעי מלה אחרא לאתערבא ציה ולקרבא בהדיה .
דא הוא טמירותא דכלא דלא אתדבק לא לפילא ולא לתתא . והוא
סתים בסתימא דסתימין דלא אתידע . דא הוא דלא התתקן ולא
הוה ציה תקונא . ובגין כך רוח דנפיק לבר ומתלבשין ציה נביאי
מהימני אתקרי פה יי' . אבל ציה עתיקא דעתיקין לא אתפרש
ולית מאן דידע רוחיה צר היהו . ובגין כך שערוי שקילין סומרניה
דפומא ואתפני מכל סטרוי ובהאי אחרחיו אבהתנא לאתלבשא
ציה רוחא דמתפשט לכמה עינין . צאתר דכל שערי שקילין
בסוח רנוי הדא היה דכתיב אשר נשבעת לאבותינו . ודא הוא
תקונא קדישא עלאה דתריסר דמכאן השתלשלו "בתחומין לעילא"
וי"צ תחומין לתתא . י"צ תחומין לי"ב שבטי אבהתא . הדא הוא
דכתיב אשר נשבעת לאבותינו . תקונא דתליסר תליין שערי
דתמות דיקנא מכאן ומכאן ביקרא יאה וביקרא שפירא ומפיין עד
טבורא ולא אתהוין מאתפי תקונא דבוטמא צר אינון תפוחין

האדרת רבא קדישא - יב

שפירן תורין · אמר רבי שמעון זכאה מולקיה דמאן דאשתבת
 בהאי אדרת קדישא עלאה דאנן ביה זכאה מולקיה בעלמא דין
 ובעלמא דאתי דאנן יתבין בקדושה עלאה ואסתר לן · (ס"א בין
 אשא עלאה אסתר לן) · והא כל תקונין עלאין לדיוקגא דדיקגא
 קדישא אתתקנו ואתעטרו ואסמרו לדובתיהו · והאי תקונא
 דתליסר הוא תקונא יאה דביה אחידן כסופא למזקף רישא לתבליה
 מניה תליין כל אינון דבזעיר אפיין אחידן · מניה תליין עלאין
 ותתאין דא הוא תקונא שלימתא דאשלים לכל תקונין דא אשלים
 לכלא · **תאגא** · אלן תקונין אקרון ימי קדס אקרון יומי
 קדמאי דקדמאי ואינון דאשתכחו בזעיר אפיין אקרון ימי עולם
 ותאגא אלן ימי קדס כלהו מתתקנן בתקונא דדיוקגא · (ס"א
 דדיקגא) · דעתיקא דעתיקין טמירא דטמירין כליל בהון והאי
 דתליסר כליל להון וכל גנוזן עלאין ותתאין גניזן ביה וביה כלילן
 בהאי מזל דמתזלי מניה כלא כמה דאתמר ודא יומאלא אתכליל
 בהדייהו אלא הוא כליל כלא ובהווא זמנא דאתער עתיק יומין
 בתקונין דלעילא ההוא אתקרי יום אחד דביה זמין לאוקיר דיקניה
 דא הוא דכתיב יום אחד הוא יודע ליי · הוא בלחודוי יתיר
 מכלא · הוא דכליל כלא הוא דאתקרי בשמא ידיעא דתניב באחר
 דאית יום אית לילה דלית יום בלא לילה ומשום דהווא זמנא זמן
 יאה דיקרא דדיקגא והוא בלחודוי ישתכח לא אתקרי לא יום ולא
 לילה דלית יום אקרי אלא מסטרא דילן ולית לילה אקרי אלא
 מסטרא דילן ומשום דהאי תקונא כליל כלא לא אתידע ולא אתחוי
 מניה ומניה גניד משחא דרבותא לתליסר עיבר מצועין לכל אינון
 דלתתא דגהרין · בהווא משחא אתתקנו תליסר תקונין דדיקגא
 קדישא עלאה ואלן תקונין דבהאי דיקגא מתתקנן ונחתן לכמה
 עיבר ולא אתמזון היך מתפשטין והיך נפקין · מכלא אסתימו
 ומכלא אחטמרו לית ידיע אחר להאי עתיקא בפשיטותא דלהון
 כלהון כלילן · כמה דאתמר אתידע ולא אתידע טמיר ולא טמיר ·
 עליה אתקרי אנוי הוא שמי וכבודי לאחר לאחתן · וכתיב הוא

האדרא רבא קרישא

עשנו ולו אנחנו · וכתיב ועתיק יומין יתיב · באתריה יתיב ולית
דידע ליה יתיב ולא שכיו וכתיב אודך על כי נוראות נפלאתי וגו' ·
אמר רבי שמעון לחברייא בד אתפרים פריסא דא דאתון
חמאן עלנא אנא חמינא דנחתו כל תקונין בנווה וכהירו
באתר דא וחד פרוכתא בולינא דקודשא בריך הוא (ס"א בוסיתא
דקדושא) פריסה בארבע סמכין לארבע עיבר · סמכא חד הוא
יתיב מתתא לעילא וחד מברופיא בידיה ובמגרופיא ארבע מפתחין
שנינן (ס"א שניין) מכל סטרוי ומתאחדן פרסא ולחתין לה
מעילא לתתא וכן לסמכא תניינא ותליתאה ורביעאה וצין סמכא
לסמכא אחידן תמיסר רגלי דסמכין ומתנהרין בצולינא דגליפין
(ס"א בוסיתא דגליפין) צההוא פרסא וכן לארבע עיבר · חמינא
אלין תקונין דנהרין עליה והוו מחכאן מלי דפומנא לאתעטרא
ולאסתלקא כל חד באתריה · וכד הוו מתתקן מפומנא כל חד וחד
סליק ואתעטר ואתתקן בההוא תקינא דאתתקן הכא מכל (ס"א
בהבל דכל) פומא דחד מנן · ובשעתא דחד מנן פתח פומא לתקנא
בההוא תקינא ההוא תקינא הוה יתיב ומחכה למלה דנפיק מפומיכון
וכדין סלקא בדובתיה ואתעטר וכל סמכין מכאן ומכאן חדאן על
דשמעין מה דלא ידעו · וזייתין לקליכון כמה דתיבין קיימין הכא
בזיניכון · זכאי אתון לעלמ' דאתי דכלהו מלי דנפקי מפומיכון בלהו
מלין קדישין מלי כשרן דלא אסטאן לימינ' ולשמאלא קב"ה חדי למשמ'
וזיית להני מלי עד דהוא אגמר (ס"א אגזר) דינא די לעלמא
דאתי תמרון זמנא אחרא כל הני מלי קדישין · עלייכו כתיב וחכך
כ"ן הטוב וגו' · דובב שפתי ישנים · מאי דובב שפתי ישנים דאפילו
לעלמא דאתי מרחשן שפוט ייכו אוריתא קמיה · השתא אתתקנו
ואתכוונו דעת' למתקן תקוני דזעיר אפין היך יתתקן והיך יתלבש
בתקוני מתקוני עתיק יומין קדישא דקדישין טמירא דטמירין
טמירא מכלל · דהשתא חובתא (ס"א חכמתא) עלייכו למגזר
דינא קושטאה יאה ושפירא ולהתקנה כל תקינן על צורייה תקוני
דזעיר אפין מתקוני דאריך אפין אתתקנו ואתפשטו תקוני מכאן
ומכאן

האדרא רבא קדישא יג

ומכאן בחיזו בר נש למשלטא (ס"א דמשלפא) ביה רוחא דטמירא
מכל סטרין בנין למיתב על כרסייא דכתיב ועל דמות הכסא דמות
כמרא' אדם עליו מלמעלה כמראה אדם דכליל כל דיוקנין כמראה
אדם דכליל כל שמהן כמראה אדם דביה סתימין כל עלמין עלאין
ותתאין כמראה אדם דכליל כל רזין דאתאמרו ואתתקנו עד ללא
אברי עלמא ואצ"ג ללא אתקיימו **תאנא** בנניעותא דספרא
עתיקא דעתיקין עד לא זמין תקונוי באני מלכין כנס מלכין ומשער
מלכין ולא הוו מתקיימי עד דדחי (ס"א דאנח) לון ואננע לון
לבתר זמנא הה"ד ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום בארץ
אדום באתר דכל דיכין מתקיימין חמן וכלהו לא אתקיימו עד דרישא
חורא עתיקא דעתיקין אתתקו כד אתתקו חקין כל תקונין
דלתתא תקין כל תקונין דעלאין ותתאין מכאן אוליפנא כל
רישא דעמא דלא אתתקו הוא בקדמיתא לית עמא מתתקנא ואי
איכו מתתקו כלהו מתתקני ואי איכו לא מתתקו בקדמיתא לא
יכלין עמא לאתתקנא מנלן מעתיק יומין דעד לא אתתקו הוא
בתקונוי לא אתתקנו כל אינון דבעו לאתתקנא וכלהו עלמין
אתחרבו הה"ד וימלך באדום בלע בן בעור וימלך באדום רזא
חדא (ס"א יקירא) הוא אתר דכל דיכין מתקטרין חמן ותליין
מתמן בלע בן בעור תאנא הוא גזרת דינא תקיפא דתקיפין
דבגיניה מתקטרו אלף אלפין מארי דיבבא ויללה ושס עירו
דנהבה מאי דנהבה כלומר דין הבה כד"א לעלוקה שתיבנית הב
הב כיון דסליק לאתישבא ביה לאקאים ולא הוה יכול למיקס מ"ט
מסיס דאדם לא אתתקו מ"ט דתקונא דאדם בדיוקניה כליל
כלא ויכיל כלא לאתישבא ביה ובגין דתקונא דא דאדם לא אשתכח
לא יכילו למיקס ולאתישבא ואתבטלו ואתבטלו ס"ד והא כללהו באד'
אתכלילין אלא אתבטלו ואסתלקו מההוה תקונא עד דיתי תקונא
דאדם וכד אתא האי דיוקנא התגלפו ס"א אתכללו כללו
ואתהזרו לקיימא חמרא מנהון אתאסמו ס"א מנהון אתבסמו ולא
אתבסמו ומנהון לא אתבסמו כלל ואיתימא והא כתיבוימת :

וימת

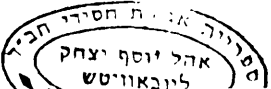
האדרת רבא קרישא

וימת · דאחבטלו לגמרי · לאו הכי אלא כלמאן דגמית מדרגא
קדמאה דהוה ביה · קארי ביה מיתה כד"אוימת מלך מזרים דנחת
מדרגא קדמאה דהוה קם ביה וכיון דאתתקן אדם אתקרון בשמכון
אחרנין ואתבסמו בקיומא ביה וקיימין בדוכתייהו וכלהו אתקרון
בשמכון אחרנין מן קדמאין בר ההוא דכתיב ביה ושם אשתו מהיטבט
בת מטורד בת מי זכב · מ"ט משום דהני לא אחבטלו כשאר
אחרנין · מ"ט משום דהוה דכר ונוקבא כהאי תמרא ללא סלקא אלא
דכר ונוקבא · ובג"כ השתא דאשתכח דכר ונוקבא לא כתיב בהו
מיתה כאחרנין ואתקיימו אבל לא הוישבו עד דאתתקן דיוקנא
דאדם · וכיון דאתתקן דיוקנא דאדם התחזרו ואתקיימו בקייומא
אמרא ואתיישבו · תאנא כד סליק ברעותא דרישא תוורא למעבד
יקרא ליקריה תקין וזמין והפיק מבינינא דקרדינותא חד ניזולא
כשב ביה אתתקר (ס"א אתתקן) וסליקרעותיה ואתפשט לתלת
מאה ושבעין עיבר וניזולא קאים ושרי נפיק הויר' דכיא ומתגלגלא
ולתפשט ונפיק חד גולגלחה תקיפה לארבע סטרין ובהאי הוירא
דכיא אשתאיב ניזולא ואתאחד וכליל (ס"א ואתכליל) ביה · ביה
ס"ד אלא אחטמר ביה ובגין האי גלגלתא אתפשט בסטרו והאי
אזירה הוא טמיר דטמירין דעתיק יומי ברוחא דגניז בהאי גולגלת'
אתפשטו אשא מסטר חד ואזירה מסטר חד ואזירה דכיא קאים עליה
מכאי סטר ואשא דכיא קאים תכאי סטר · מאי אשא הכא אלא לאו
הוא אשא אבל בוניגא דה דאתכליל באזירה דכיא נהיר למאתן
ושבעין עלמין ודיכ' מסטרוי אשכחא ובגין דא האי גולגלתא אתק'
גולגלתא תקיפא · בגולגלתא דה יתבין חשעה אלפי רבוא עלמין
דנטלין עלוי וסמכין עלוי בהאי גולגלתא נטיף טלא מרישא חוורא
דהתמלי מניה תדיר · ומכאי טלא זמינן מימיה להמייאה והוא טלא
דאתכליל בתרי בווי מסטר' דרישא חוורא חוור בגוויה (ס"א
בגיניה) דכליל כלהו חוורי וכלהו חוירי אבל כד התיישבן בהאי
רישא דזעיר אפין התחזי ביה סומקא כהאי בדולחא דהיהו חוור
ואתחזייה בוונ' סומקא בגוונא חוורא ובגין כך כתיב ורבים מישי

דאדרא רבא קדישא יד

אדמת-עפר יקינו אלה למי עולם ואלה לחרטום ולדראון עולם -
 למי עולם בגין דאתחזיאו להבוא חיוורא דאמי מסטר דעתיק
 וימין אריכא דאנפין לחרפות ולדראון עולם בגין דאתחזיאו להבוא
 סומק דזעיר אפין וכלא כליל בהבוא טלאה ד"ד כי טלארות טלך -
 אורות תרי והבוא טלא דנטיף נטיף כל יומא לחקלא דתפוחים
 בגווי חיוורא וסומקא . האי גולגלתא חנהיר בתרי גווי להאי
 סטר ולהאי סטר . ומהאי חיוורא דכיא אתפסטא גולגלתא לאנפי
 ק"כ רבוא עלמין . ובגין כך אחק' זעיר אפין ובשעתא דהזטרין
 אתפסטו אנפיו ואריכין בהבוא זמנה בגין דיסנח באנפיו דעתיקא
 דעתיקין וחיים לעלמא . ומהאי גולגלתא נפיק חד עיבד לכל
 אינון דלתתחזייהבין אגר אראותא לעתיק ימין כד טאלין במשכנא
 תמות שרביטא ולקביל דא בקע לגולגלתא לתתא כד טאלין
 במשכנא . והאי בקע אגר אראותא אשתכחמניה לעתיק ימין .
 בחלליה דגולגלתא ג' חללין אשתכחו דשריי' מוחא בה וקרומא
 דקיק חפייא עלייהו אבב לא קרומא קשישא סתימא דעתיק ימין
 ובגין דא האי מוח' אתפסטו ונהיר (ס' אונפיק) לתלתין ותרין שבילין
 בה' דונהר יוצא מעדן . ותאנא בתלת חללין דגולגלתא מוחא
 שרייא מחללא חד מחבקע (ס' אומתפסט) חד מצובע לד' סטרין
 ונפיק מהבוא מוחא דשרייא בהאי חללא לתתין ותרין שבילין רומין
 דחכמתא . מחללא תניינא מחבקע ומתפסט חד מצובע' אחרא
 ומתפתחין' תרעין מאלין' תרעין התאחדון' ימין דאוריתא ו'
 שנין דיובלאן' אלף דרין דזמין קב"ה לאתבא רומיה ליה ולשרייא
 ביה . מחללא תליתא הנפקין אלף אלפין אדרין ואכסדראין
 דדעתא שרייא עלייהו ודרי בהו והאי חללא שרי (ס' אמדורים)
 חלליה בין האי חללא ובין האי חללא ואתמליין מתרין סטרין כל
 אינון אדרין בה' דודעת הדריס ימלאו ואלין ג' מתפסטין בכל
 גופא להאי סטרא ולהאי סטרא ובאינון אחיד כל גופא ואחיד בהו
 גופא מכל סטרו ובכל גופא אתפסטן ואשתכחן . תאנא
 גולגלתא דרישא תליין אלף אלפירבוא ורבוא רבבן קולי דשערי

אוכמן

האדרא רבא קדישא

אזכמן ומסתבכין לה בדה ומתערבין לה בדה - ולית חושבנא
לנימין דכל קולא וקולא דאחידן ביה דכ"ן ומסאבן ומכאן אתאחדן
(ס"א טעמי אוריתא) בדכ"א במסאבא בכל אינון סטרין דאינון
דכ"ן בכל אינון סטרין דאינון מסאבן יתבין קולי מסחבכין וחקיפין
מנהון שעיטין ומנהון חקיפין ובכל קולא וקולא יתבין נימין תלין
על תלין מלהטן ותליין כגבור תקיף מארי נלח קרבין בתקולא יאה
בתקולא תקיפא צחיר כהרזי רברבין וחקיפין ה"ד צחור כארזיס
מתקנין קוליס בחילוי מהאי סטרא להאי סטרא על גלגלתא ותאכ'
יתבין תלי תלין מסיס דמסיכין ממבועין סגיאי דתלת רהטי מוחא
ממבועא דחללאחד דגולגלתא אתמשכן שערי במשיכות ומתעבדין
תלין דתלין מכמה מבועין דאתמשכן מהאי חללא - מחללא
תניינא נפקי חמטין מבועין ואתמשכן שערי מאינון מבועין
במשיכותא ואתעבדין תלין דתלין ומתערבין בקופין אמרינן מחלל'
תליתאה נפקי אלף אלפין אדרין ואכסדראין ואתמשכן שערי
במשיכותא מכלהו ומתעבדין תלין על תלין ומתערבין בקופין
אמרינן - ובגין כך אינון קופין תלין על תלין וכלהו משיכן
דאתמשכן מג' חללין דמוחא דגלגלתא וכל אינון קולי תליין וחפיין
לסטרא דאודנין ובגין כך כתיב הטה אלדי אזנך ושמע - ובהאי
תלין תליין ימינא ושמאלא נהורא ושוכא רחמי ודינא וכל ימינא
ושמאלא הלי צהאי ולא בעתיקא - בפלגותא דשערי אחזיחד
אורחא דיק דמתאחדא מההוא ארחא דעתיק יומין ומההוא ארחא
אתפרשן שית מהה ותליסר ארמין דאתפלגון בארמין דפקודי
דהוריתא דכתיב כל ארמות יי' חסד ואמת לנוצרי בריתו ועדתיו -
תגא בכל קולא וקולא מתאחדן אלף אלפין מארין דיבבא ויללה
דחליין בכל קולא וקולא מאינון חקיפין ומאינון שעיטין מאריהון
דמתקלא 'ס"א מאריהון דרמימותא ויהיב מתקלא בינייהו) בגין
כך אית ימינא ואית שמאלא - מצחא דגולגלתא השנחות
דאשנחותא ולא מחגלייה בר ההוא זמנא דלריכין חייבי לאתפקדא
גלעינא בעובדיהון ותנא כד אתגלייה האי מצחא אתערו כל

מאריהון

האדרא רבא קדישא טו

מאריהון דדינא וכל עלמא בדינא אתחסר בר ההיא שעתא כד
סליקו ללותהון דישראל לקמי עתיק יומין ובעי לרחמא על בני
גלי מנחא דרעוא דרעוין ונהיר בהאי דזעיר אפינ ואשתכין דינא .
בהאי מנחא נפיק חד שערא דמתפשט ביה ממוחא דאפיק חמשין
תרעין וכד מתפשט אתעבר מנחא דאשגחותא דחייבי עלמא
דאינון דלא מתכספי בצובדיהון הה"ד ומנחא אשה זונה היה לך
מאנת הכלם . ותניא שערא לא קאים בהאי אחר דמנחא בנין
דאתגלייא לאינון דחגיפין בחובייהו . ושעתא דמתער קב"ס
לאשתעשעא עם נדיקייא דהירן אנפוהי דעתיק יומין באנפוי דזעיר
יומין ומתגלייא מנחיה ונהיר להאי מנחא וכדן אתקרי עת רגון .
וכל שעתא ושעתא דדינא תליוהאי מנחא דזעיר אפינ אתגלייא
אתגלייא מנחא דעתיקא דעתיקין ואשתכין דינא ולא אתעביד .
תאנא האי מנחא מתפשט במאתן אלף סומקי דסומקי דאתאחדון
ביה וכלילין ביה וכד אתגלייא מנחא דזעיר אפינ אית רשותא
לכלהו לחרבא וכד אתגלייא מנחא דרעויה דרעוין דנהיר להאי
מנחא . ולכלהו כדן משתכבין . ותניא עשרין וארבע דינא
עלאה משתכחין וכלהו אקרונ ננחיס (ס"א מנחא) וכל
חד אקרי ננח ובתחון דאפינ הוא מנח ואית מנח ואית
ננח דאינון ננחיס . והיינו דתקן ננח ננחיס ואינון במנחא
ומתפשטון מנהון בגופא באחרין ידיען . תניחמאי דכתיב וגם
ננח ישראל לא ישקר ולא ינחם כילא אדם הוא להנחם . האי רזא
אוקימנא כל ההוא ננח דמתפשט בגופא זמנין דחלי על עלמא
למידן ותב ומחרס ולא עביד דינא הי חייבין . מ"ט משום דקאי
בדוכתא דאקרי אדם ויכול לאתחרעא אבל אי באחר דאתקרי
ראש בהאי מנחא אחזוי ומתגלייא האי ננח לאו הוא עידן ואתר
לאתחרעא מ"ט משום דלא הוה מאתר דאקרי אדם דהא לא אתגלי
פרגופא וחוטא אלא מנחא בלחודוי ובאחר דלא אשתכח פרגופא
לא אקרי אדם ובג"כ לא אדם הוא להנחם בננח דבשאר תקוני
גופא . עינוי דרישא משתניין משאר עינין שרקותא דבגבתא

האדרת רבא קרישא

דעל עיינין תכחלן דכל עיינין מכחלן באובמתא תליין תלין-על
 תלין דשערי וליכין תקונה דעל עיינין ברישא דמלחא ומתאחדן
 מתרוייהו שבע מאה אלפי מארי דאשגמותא דעל תריסי דעיינין
 בכסותא דעיינין להטין אלף זארבע מאה רבוא דמתאחדן בגבינין
 דלינהו כסותא ואשגמותא דעינא דעתיק יומין עלייהו וכשעתא
 דבלקין איבון כסותא אחזוי כמאן דאתער משנתיה ואתפקחן
 עיניו ומאן לשינא פקיסא ואתססן במדחורא דעינא טבא הה"ד
 דמגו' במלב . מאי במלב בחורא דלעולא קדמאה . ובההיא
 שעתא אשתכח אשגמותא דרממי ובג"כ עלותא דישראל סלקא
 בגין דיפקח עיניו ויתססון בההוא חורא . דכתיב עורה למה תישן
 י' הקיפה . וכל זמנא דעיניו לאו מתפקחן כל מאריהון דדיגין
 כפיין להו לישראל ושאר עמין שלטין עלייהו . ובזמנא דיפקח עיני
 יתססן בעינא טבא ורממי על ישראל ואסתמר - (ס"א ואתזהר)
 פינא ועבדי נוקמין בשאר עמין . הה"ד עורה ו הקיפה עורה
 ליתססאה בההוא חורא הקיפה למעבד נוקמין לאיגון דכפיין לון .
 עיניו כד אתפקחן אתתזון שפירין כהניינונים בסומק ואוכס וירוק
 וצינא דא (ס"א חזיר) לא אתגלי אלא בזמנא דאסתכל בעינא
 טבא ומתכסן (ס"א יתסתחון) כל אינין גוויין בההוא חורא דהיפין
 (ס"א מאינין) גוויין דמתגליין נפקין שבעה עיינין דאשגמותא
 דנפקו מאובמתא דעינא הה"ד על אבן אחת שבעה עיני' . מאן אבן
 אחת אובמתא דעינא מסומקא נפקין שבעה רהיטין דסמכין לסטר
 סמאלא ומתלהטין באסא דלסטר לפון ומתאחדן לאתפשט בעלמא
 לגלאה ארחין דחייביא הה"ד שבעה חלה עיניי' המה משוטטים
 בכל הארץ . מירוקא גפקיד שבעה סהירין (ס"א סהירין) דקטרא
 דלסטר דרומא ומתאחדן לאתפשט בעלמא לגלאה ארחין (ס"א
 עובדין) דכתיב כי עיניו על דרכי איש וגו' . וכד אתססון בחורא
 משתכחין לאשגחאלכל מאריקסוס לחוטבא עלמא בגיניהון וכל
 אשגמותא הוי לסב על ישראל ואשגח בסומקא למאן דעאקין לבו
 בה דראה ראיתי ראה באוסבא לון . ראיתי לנקמא לון מדעקין
 לון

האדרת רבא קדישא

טז

לון • ובגין כך כתיב עורה למה תישן יי" הקיצה אל תזנח לנצח •
 עורה והקיצה תדי אשגחותא תרי פקידין חרי טבן רחמי ונוקמין •
גוונא קדמאה סומקא בגו סומקא כליל וסתים כל סומקא
 מקמיה לא אחתון סוחרניה דהווא סומקא אסתר חד חוטא אובמא
 ואקיף ליה • **גוונא** תניינא אובמא באבנא חד דנפיק מתהומא
 חד זמן לאלף שנים בימא רבא וכד נפיקהאי אבנא אתי רגשא ותקפ'
 על ימא וקליה דימא וגבלגלוי אולין ואשתמעו לנוכח רבא דאקרי
 לויתן ונפיק מתהומא האי אבנא ומחגלגלא בתוקפא לימא ונפיק
 לצר והיא אובמא דכל אובמין סתימין קמיה (ס"א והא אוקמוס
 דכל אורחין סתימין קמה) וכך היא אובמותא דעינא אובמא
 דכליל וסתים כל שאר אובמין וסוחרניה דהווא אובמא אסתר חד
 חוטא סומקא (ס"א לסטר חד) ואקיף להווא אובמא • **גוונא**
 תליתאה ירוקא לירוקי דכליל וסתים כל ירוקין ובסוחרליה דהווא
 ירוקא אסחרו תרין חוטין חוטא סומקא לסטר חד וחד חוטא
 אובמא לסטר חד ואקיפין להווא ירוקא וכד אסתחר חוורא והסתחי
 עינא כל אינון גוונין משתככיין ומשתקעין לתתאה סומקא ירוקא
 אובמא לא אחתוי צר הווא חוורא דנהיר מעתיק יומין זנהירין
 מניה כל אינון דלתתא ולית גוונא אחתוייא צר הווא חוורא
 בלחודוי • ובגין כך אסתלקו כל מאריהון דסומקא ואובמא דאינון
 תאומין כחדאה"ל שעלו מן הרחלה שכלס מתאימו • מאימין
 הרחלה מההווא אסחותא דעינא קדישא עלאה • שכלס מתאימות
 דא בדא ומה דאמר שנייך דא לדה בעדר הקליבות ואת אמרת
 שכלס מתאימות כלומר חוורא דילהון כהווא חוורא דעיינון כד
 אסחן בחוורתא דעינא עלאה ודא זמינין למנדע דיקייהא למחוי
 ברוחא דחמתא כד"א כי עין בעין יראו • אימתי בשב"י צ"ן •
 וכתיב אשר עין בעין נראה אתה"י וכדין פקחותא דעיינין לטב ואית
 פקחותא דעיינין לטב ואית פקחותא דעיינין לביש • לטב
 כמה דכתיב פקח עיניך וראה את שוממותינו וגו' לא
 הבא לטב ולביש • וכתיב עיניך תראינה ירושלם טה

שאנן

האדרת רבא קדישא

שאנן אהל בליען · כל יסע יתדותיו לנצחה הכאלטב ולבט
ללא אחעביד דא בלא דא · תנא בנניעותא דספרא מהו עיניך
תראינה ירושלם נוה שאנן · וכי ירושלם נוה שאנן הוא והא כתיב
זדק ילין בה ובאתר דאשתכח זדק (ס"א) ובאתר דדינא שריא
ואשתכח האי זדק) לאו שקייט ולאו שאנן הוא · אלא עיניך תראינה
ירושלם נוה שאנן · נוה שאנן לעתיקי יומין אתמר דישגח באלין
עיינין דההוא עינא שקייטו שאנן עינא דרחמי עינא דלא נטיל
מאשגחיתא דא לאשגחיתא אחרא · ובגין כך כתיב עיניך תראינה
ולא עיניך חסריי"ד · ומה דאמר ירושלם ולא ליון הכי אנטרין
לאכפייא לדינא דאשתכח בה ולרחמא עלה · ותאנא כתיב עיני
י' אלדיך בה מראשיתה שנה ועד אחרית שנה · הה' דזדק ילין בה
דבה אשתכח וגורי דרינין יתיר מכל שאר אתרי · ולומנא דאתי
ישתכח בה עינ' חד דרחמי עינא דעתיקא דעתיקין הה' דוברחמי'
גדולים אקבצך כיון דאמר רחמים מהו גדולים אלא אית רחמי ואית
רחמי · רחמי דעתיק דעסיקין אינון אקרונ רחמים גדולים רחמי
דזעיר אנפין אקרונ רחמים סתם משום דאית ציה ימינא ושמאלא
דינא ורחמי ובגין כך וברחמים גדולים אקבצך דעתיק יומין ·
תאנא בהני עיינין בתרין גוויין מגייהו בסומקא ואוכמא שראן
תרין דמפין וכד בעיקודשא דקודשין לרחמא על ישראל אחית תרין
דמעין לאתבסמא בימא רבא · מאן ימא רבא ימא דחכמתא
עלאה כלומר דיתסחון בנהרא (ס"א בחיורא) במצועא דנפיק
מחכמתא רבא ומרחס להו לישראל · תאנא בנניעותא דספרא
חוטמא דזעיר אפין בחוטמא אשתמודע פרזופא בקי ·
חוטמא אחפרשא מלה דכתיב עלה עשן באפו וגו' · עלה עשן
באפו בהאי תננא אחכללו אשא וגמלי דנורא דלית תננא בלא
אשא ולא אשא בלא תננא וכלהו אסתליקו (ס"א אחדליקו) וגפקין
מחוטמיו ותאנא כד אחברו תלת אלין דכלילן בהאי תננא דנפיק
מחוטמא אתקמט חוטמא וגשיב ונפיק תננא אוכמא וסומקא ובין
תרי גווי וקרינן ליה אף וחימה ומשחית ואית ימא אף וחימה דכתיב

האדרא רבא קדישא יז

פי יגורתי מפני האף והחמה דאינון חנגא אופמא וסומקא משחית
 מ'ל דכתיב לפני שחת יי' את סדום ואת עמורה ושחת המשחית
 בנורא דליקמוקדא . ותאנא חמש גבוראן אינון בהאי זעיר אנפין
 ואסתלקו לאלף וארבע מאה גבוראן מתפשטאן בחוטמוי בפומא
 בדרועוי בידין בארבעין ובגין כך כתיב מייזלל גבורות יי'
 גבורת כתיב הכא גבורות וכתיב הסלך יי' הגדולה והגבורה אלא
 הכי תאנא כד אתחבראן כלהו גבוראן כחדא אתקרי גבורה חדא
 וכלהו גבורן שריאן לנחתא מחוטמוי ומהאי תליין אף אלפין וארבע
 מאה רבוא לכל חד מנייהו ובהאי תנגא דאפיק מחוטמוי תליין אלף
 אלפין רבוא וארבע מאה וחמש דמסטר גבורה דאזכלהו גבוראן
 תליין מהאי חוטמא דכתיב דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך
 יגידו וכד שארי גבורה דא כלהו גבוראן מתלהטן ושטאן עד דנחתן
 ללהט החרב המתהפכת . כתיב כי משחיתים אנחנו את המקום
 הזה . וכתיב לפני שחת יי' את סדום ואת עמורה . וכתיב ויי'
 המטיר על סדום ועל עמורה יאל הכי תאנא לא דיין לרשעים וכו'
 אלא דמהפכי מ'ר למ'ה וסיאך מהפכי והא כתיב אני יי' לא שגיתי .
 אלא בכל זמנא דעתיק דעתיקי רישא חורא אתגלייא רעווא
 דרעוין רחמין רברבין אשחכחו בכלא . ובשעתא דלא אתגלייא
 כל זייגין (ס'א דיגין) דזעיר אפין זמינן וכביכול רחמי עביד דינא
 ההוא עתיקא דכלא . דתניא כד אתגלייא עתיקא דעתיקין רעווא
 דרעוין פלהו בוניעי דאחקרון בשמא דא נהירין ורחמי אשחכחו
 בכלא . ובשעתא דלא אתגלי טמירא דטמירין ולא אתגהרן אלין
 בוניגין מתערין דיגין ואתעביד דינא מאן גריס להאי דינא רעווא
 דרעוין דלא אתגלי ובגין כך מהפכין חייביא רחמי לדינא ומה
 דאמר הכא מאת יי' מן השמים בזעיר אפין אתמר . ומשמע
 דכתיב מן השמים אשומים רחמי ודינא לאפקא מאן דלית ביה
 דינא כלל . תאנא האי חוטמא זעיר וכד שארי תנגא לאפקא נפיק
 בבהילו ואתעבד דינא ומאן מעכב להאי חוטמא דלא יפיק תנגא
 חוטמא דעתיקא קדישא דהוא אקרי ארך אפים מכלא והיינו דזא

האדרת רבא קדישא

דתינין יי' פסיק טעמא בגווייהו • בכלהו אתר דשמא אדכר תרי
זמני פסיק טעמא בגווייהו כגון אברהם אברהם יעקב יעקב
שמואל שמואל כלהו פסיק טעמא בגווייהו חוץ ממשה משה ללא
פסיק טעמא בגווייהו מ"ט אברהם אברהם בתראה שלים קדמאה
לא שלים דהשתא שלים בעשר נסיוני ובגין כך פסיק טעמא בגווייהו
דהשתא לא הוה חיהו בקדמיתא • יעקב יעקב בתראה שלים
קדמאה לא שלים דהשתא אתבשר ביוסף ושראת עליה שכינתא
ועוד דהשתא אשתלים בארעא חילגא קדישא כגונגא דלעילא
בתריסרת חומין בשבעין ענפין מה ללא הוה בקדמיתא ובגיני כך
בתראה שלים קדמאה לא שלים ופסיק טעמא בגווייהו • שמואל
שמואל טעמא פסיק בגווייהו מ"ט בתראה שלים קדמאה לא שלים
דהשתא הוא נביאה וקודם לכן לא הוה נביאה • אבל משה משה
לא אפסיק טעמא בגווייהו דמיומא דאחיליך שלים הוה דכתיב ותר'
אותו כי טוב הוא • אוף הכא יי' פסיק טעמא בגווייהו קדמאה
שלים בתראה שלים בכלהו ומשה באחר דיגא אמר לנחתא לון
מעתיקא קדישא רחמין לזעיר אנפין דהכי תנין כמה חילא דמשה
דאחית עכילן דרחמי לתתא • וכד אחגלי עתיקא בזעיר אפין
כלא ברחמי אתחזון ומוטמא אשתכך ואשא ותנגא לא נפיק כד"א
ותהלתי אחטם לך • ותאגא בתרין ניקבין דחוטמא בחד נוקבא
נפיק תנגא להיט ומשתקעא בנוקבא דתהומא רבא ומחד נוקבא
נפיק אשא דאוקיד בשלהובזוי ומחלהטא בארבע אלף עלמין דבסטר
שמאלא ומאן דגריס לקרבא בהאי אקרי אש יי' אשא דאכלא ואוקיד
כל שאר אשין האי אשא לא אתבסס אלא באשא דמדבחה והאי תנגא
דנפיק מנוקבא אחרא לא אתבסס אלא בתנגא דקרבנא דמדבחה
וכלא תליין בחוטמא • בגין כך כתיב וירח יי' את ריחה הנחח דכלא
בחוטמא תליין לארחא האי חוטמא בתנגא ואשא סומקא ובגין כך
אתקבל ברעוא והאי הוא דכתיב ויחר אף יי' • וחרה אף יי' • ומרה
אפי • פני חרה אף יי' • כלא בזעיר הפין אתמר • תאגא כתיב
הטה אלדי אנך ושמע • האי אודנא דאתעביד תחות שער

האדרת רבא קדישא יח

ושערי תליין עליה ואודנא הוא למשמע ואודנא אתעביד ברשומי
 רשימין לגאון כמה דעביד (ס"א דבארי) דרגא בעקימא להאי
 ולהאי . מ"ט בעקימא בגין למשמע טב וביש . ותאנא מהאי
 עקימא דבגא אודנין תליין כל אינון מארי דגדפין דכתיב בהו כי
 עוף השמים ילך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר . בגו אודנא
 נטיף מג' תלמי דמוחא להאי נוקבא דאודנין ומהבוא נטיפא עייל
 קלא בהבוא עקימא ואתלריף בהבוא נטיפא צין טב ובין ביש .
 טב דכתיב כי שומע אל אביונים יי' . ביש דכתיב וישמע יי' ויחר
 אפו ותבער בס' אש יי' . והאי אודנא סתים לבר ועקימא לעייל לבו
 ההוא נוקבא דנטיפא מן מוחא בגין למכנש קלא לגאון ולא יפוק
 לברויהא נטיר וסתים מכל סטרוי בג' כהוא רזא ווי להבוא דמגלי
 רזין דמאן דמגלי רזין כאלו-אכתיש תקווא דלעילא דאתתקן
 למכנש רזין ולא יפקון לבר . . ותניא בשעתא דזווחין בעאקא
 ושערי מתגליין מעל אודנין עייל קלא באודנין בהבוא נוקבא דנטיף
 ממוחא וכנש (ס"א ובעט) צמוחא ונפיק בנוקבי דחוטמא ואתזער
 חוטמא ואתחמס ונפיק אשא ותנגא מאינון נוקבין מתערין כל
 גבוראן ועביד נוקמין . ועד לא נפקין מאינון נוקבין אשא ותנגא
 סליק ההוא קלא לעילא ובעט ברישא דמוחא ונגדין תרין דמעין
 מעיינין ונפק מנהירו תנגא ואשא בהבוא קלא דעגיד לון לבר
 בהבוא קלא דעייל באודנין אתמשכאן ומתערין (ס"א ומתערבין)
 כולי האי ובגין כך כתיב וישמע יי' ויחר אפו ותבער בס' אש יי'
 בהיא שמועה דהבוא קלא אתער מוחא כלא . תגא כתיב הטה
 אלדי אונך כלומר ארכין (ס"א אודנין) שית מאה אלף רבוא אינון
 מאריהון דגדפין דתליין באלין אודנין וכלא אתקרון אזני יי' כמה
 דאתמר הטה יי' אונך . אונך דזעיר אפיין . מסטרא דחד חללא
 דמוחא דתליין אודנין ומחמשין תרעין דנפקין מהבוא חללא דא
 הוא תרעא חד דעג' ונפיק ואתפתח בהבוא נוקבא דאודנא דכתיב
 כי און מלן תבמן . וכתיב ובחן לבות וכליות ומסטרא
 דאתפשטותא דהבוא חללא דחמשין תרעין דאתפשטון בגופא באחר

האדרא רבא קדישא

דלבא שארי מתפשט ההוא חללא דחמשין חרעין יאודנא קרי ציה
בחינה ובלבא קרי ציה בחינה משום דמאתר חד מתפשטין תאלא
בצניעותא דספרא משום דאודנא דא אבחן בין טב ובין ביש כך
כלא דבועיר אפין אית ספרא דטב וביש יאיגא ושמאלא
רחמי ודינא והאי אודנא כליל במוחא ומשום דאח כלל במוחא בחלל'
חד אחכליל בקלא דעיל ציה ובאודנא קרי ציה שמיעה ובשמיעה
אתכליל צינה שמע כלומר הבן אסתכח (ס"א ואסתכל) דכלא
בחד מתקלא אתקל ומלין אלין למאריהון דמארין אתיהבן למשמע
ולאסתכלא ולמנדע. ת"ח כתיב יי' שמעתי שושך יראתי וגו' .
האי קרא אשתמודע דכד נביאה קדישא שמע ואסתכל וידע וקאים
על תקונין אלין כתיב יראתי יאות הוא לדחלא ולא תצר קמיה האי
בועיר אפין אתמר כד אסתכל וידע מה כתיב יי' פעלך בקרב שנים
חייהו האי לעתיקי יומין אתמר ובכל אתר דיסתכח יי' צי'וד ה"א
תריזמכיו בא"לף ד"לת יי'וד ה"א חד לזעיר אפין וחד לעתיקא
דעתיקין ואע"ג דכלהו חד וחד שמה אקרו ותנינן אימתי אקרי שם
מלא בזמנא דכתיב יי' אלדים דהאי הוא שם מלא דעתיק דכלא
ודזעיר אנפין וכלא הוא שם מלא אקרי ושאר לא אקרי שם מלא כמה
דאוקימנא ויטע יי' אלדים שם מלא בנטיעת גתא ובכל אתר יי'
אלדים אתקרי שם מלא יי' כלא הוא בכלל אהוא זמנא אתערין
רחמין בכלא. יי' פעלך בקרב שנים חייהו לעתיקי יומין אתמר
מאן פעלך זעיר אפין בקרב שני' אינון שני' קדמוניות דאקרון ימי
קדם ולא אקרון שנות עולם שנים קדמוניות אינון ימי קדם שנות
עולם אלין ימי עולם והבא בקרב שני' מאן שני' שנים קדמוניות
חייהו ממאן. חייהו לזעיר אפין דבל נהירו דיליה מאינון שנים
אתקיימו ובג"כ אמר חייהו ברנו דחס תזכור לה הוא חסד עלאה
דציה אתער רחמין לכלא למאן דבעי לרחמא ולמאן דיאות
לרחמא. תאנא אמר ר' שמעון אסהדנא עלי שמייא לכל אלין
דעלנא קיימין דחדאן מלין אלין בכלהו עלמין וחדאן בלבאי מלי ובגו
פרוכתא דפרסא דעלאה מתטמריין וסלקין וגניז להו עתיקא דכלא

חֲדָרָא רַבָּא קַדִּישָׁא יִט

גניז וסתים מכלא וכד שרינא למללא לא הוו ידעין חזרייא דכלהני
 מלי מתערין הכא זכאה חולקיבון חזרייא דהכא וזכאה חולקי
 עמכון בעלמא דין ובעלמא דאתי פתח ר' שמעון ואמר ואתם
 הדבקים ביי' אלדיכם וגו' מאן עמא קדישא כישראל דכתיב בהו
 אשריך ישראל מי כמוך משום דאתדבקוחא דילהון הוא בשמא
 קדישא בעלמא דין ובעלמא דאתי יתיר מהכא דהחם לא
 מתפרשן מניה מההוא נרורא דנרירין ביה נדיקייא הה' ד' ואתם
 הדבקים ביי' ולא כתיב הדבקים ליי' אלא ביי' ממש תאנא כד
 נחית מן דיקנא יקירא עלאה קדישא סחים וטמיר מכלא משמא
 דרבות קדישא לדיקנא דזעיר אפיין ואי תימא דיקנא לא
 אשתכח ולא אמר שלמה אלא לחייו ולא קרי דיקנא אלא הכי תאנא
 בנניעותא דספרא כל מה דאעמר וגניז ולא אדכר ולא אהבלייא
 ההוא מלה הוי עלאה ויקירא מכלא משום דהוא סתים וגניז
 ודיקנא משום דהוא שבחא ושליומא ויקירותא מכל פרצופא גכזיה
 קרא ולא אהבלייא והאי דיקנא שלימותא דפרצופא ושפירותא
 בזעיר אפיין אתתקן בתשעה תקונין ובשעתא דגהיר דיקנא יקירא
 דעתיקא דעתיקין בהאי דיקנא דזעיר אפיין נגדין תליסר מצועין
 דמשמא עלאה בהאי דיקנא ומשתכחין ביה עשרין ותרין תקונין
 ומניה כגדין עשרין ותרין אתוון דאוריתא קדישא ותאנא האי
 דיקנא נפיק מאודנוי ונחית וסליק וחפי בתקרובא דבוסמא מאי
 תקרובא דבוסמא כד"א כערוגת הבושם ולא ערוגות בששעה
 תקונין אתתקו האי דיקנא דזעיר אנפין בשערי דדיקנא אוכמין
 מתתקנן בתקונא שפיר כגבר שפיר דכתיב בחור כארזים
 תקונא קדמאה מתתקן שערמלעילאונפיק ההוא ניכוחא בניכוחא
 דקרדינותא ונפיק מכללא דאורא דכיה ובטש בתחות שערמ
 דרישא מתחות קולין דעל אודנין ונחית מקמי פתחא דאודנין נימי
 על נימי עד רישא דפומא תקונא תניינא נפיק שערמא וסליק
 מרישא דפומא עד רישא אחרא דפתחא דפומא ונחית מתחות פומא
 עד רישא אחרא נימין על נימין בתקונא שפירא תקונא תליתאה

האדרא רבא קדישא

מאמצעיתא לתחית חוטמא מתחות תרין נוקבין נפיק חד ארחא
ושערין זעירין תקיפין מליין לההוא ארחא ושאר שערין מליין מהאי
גיסא להאי גיסא סומרניה דההוא ארחא וארחא לא אתחזי לתתא
בלל אלא ההוא ארחא דלעילא דנחית עד רישא דשפוחין ותמן
שקיעא ההוא ארחא · תקונא רביעאה נפיק שערא ואתתקן וסליק
וחפי בעלעוי דתקרובא דבוסמא · תקונא חמשה פסיק שערא
ואתחזיין תרין תפוחין מכאן ומכאן סומקן כהאי ורדא סומקא
ומתלהטן במאתן ושבעין עלמין דמתלהטין מתמן (ס"א מנהון) ·
תקונא שתיתאה נפיק שערא כחד חוטא בסמרניה לדיוקנא
ותליין עד רישא דמעוילא נחית עד טבורא · תקונא שביעאה
דלא תליין שערי עד פומא ופומא אתפני מכל סטרוי ויתבין
שערי בתקונא סחור סחור ליה · תקונא תמינאה דנחתין
שערי בתחות דיוקנא דמחפיין קדלא דלא אתחזי בלהו
שערי דיקין נימין על נימין מליין מכל סטרוי ·
תקונא תשיעאה דמתחברן שערי בלהו בשקולא מעלייא (ס"א
מלייא) עד אינון שערי דתליין בלהו בשקולא שפיר כחד גיבר
תקיף מארי כנח קרבין · בתשיעה תקונין אלן נגדין ונפקין ס'
מצועין דמשח רבות ומההוא משח רבות דלעילא נגדין לכל אינון
דלתתא · ט' תקונין אלן אשתכחו בדיוקנא דא ובשלימות תקונא
דדיוקנא דא אתקרי בר נש לתתא גיבר תקיף דכל מאן דחמי
דיוקנא קיימא בקייומיה תלייא ביה גבורה תקיפא · עד כאן תקונא
דדיוקנא עלאה דזעיר אפין · אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה
קום ברי קדישא סלסל תקונא דדיוקנא בתקוניו אלן · קום
רבי אלעזר פתח ואמר מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה וגו' ·
עד מבטוח בגדיבים · תנא הכא ט' תקונין בדיוקנא דא להני
תקונין אנטריך דוד מלכא בגין לנחמא לשאר מלכין ולשאר עמין ·
ת"ח כיון דאמר הני ט' תקונין לבתר אמר כל גויס סבבני בשס"י
כי אמילם · אמר הני תקונין דאמינא למאי אנטריכנא משום דכל
גויס סבבני ובתקונא דא דט' תקונין דאינון שס"י אשנינון מ'
עלמא

האדרא רבא קדישא - ב

עלמא הה"ד בשס"י' כי אמילס . ותנא בצניעותא דספרא תשעה
 תקינא אמר דוד הכא שיתא אינון בשמא קדישא דשית שמיהן הוו
 ותלת אדם . ואיתימא תרין אינון תלתא הוו דהא נדיבים בכלל
 אדם הוו . תנא שיתא שמיהן דכתיבמן המצר קראתי יה חד . ענני
 במרחב יה תרין . יי' לי לא אירא תלת . יי' לי בעוזרי ארבע .
 טוב לחסות ביי' חמש . טוב לחסות ביי' שיתא . אדם תלת דכתיב
 יי' לי לא איראמה יעשה לי אדם חד . טוב לחסות ביי' מצטוח
 באדם תרי' טוב לחסות ביי' מצטוח בנדיבים תלת . ות"ח רזא דמלה
 דככל אתר דאדכר אדם הכא לא אדכר אלא בשמא קדישא דהכי
 אתחזי . משום דלא (הוה) אדם אלא במה דאתחזי ליה . ומאי
 אתחזי ליה . שמא קדישא דכתיב וייצר יי' אלדים את האדם
 בשס מלא דהוא יי' אלדים כמה דאתחזי ליה . ובגין כך הכא לא
 אדכר אדם אלא בשמא קדישא . ותנא כתיב מן המצר קראתי יה
 ענני במרחב יה תרי זמני "יה" לקביל תרי עלעווי דשערי אתאחדן
 בהו ומדחמא דשערי אתמשכאן ותליין . שאריו ואמר יי' לי לא
 אירא . יי' לי בעוזרי . בשמא דלא חסר בשמא דהוא קדישא ובשמא
 דאדכר אדם . ומה דאמר מה יעשה לי אדם הכי הוא דתנא כל
 אינון כתרין קדישין דמלכא כד אתתקנן בתקונוי אתקרון אדם
 דיוקנא דכליל כלא ומה דמשלפא בהו אתקרי שמא קדישא ותערא
 ומה דביה אתקרי ידוד ואתקרי אדם בכללא דתעראומה דביה .
 (ס"א) אומה דאשתליף מתערא אתקרי שמא קדישא תערא ומה דביה
 אתקרי ידוד אתקרי אדם בכללא תערא ומה דביה) וחלין תשעה
 תקינא דאמר דוד בגין דמאן דאחיד דיקנא דמלכא כל מה דבעי
 עביד . מ"ט דיקנא ולא גופא אלא גופא אזיל בתר דיקנא ודיקנא
 לא אזיל בתר גופא ובתרי גווי אחיהאי חושבנא . חד בדקאמרן
 תרין מן המצר קראתייה חד . ענני במרחב יה תרי . יי' לי לא אירא
 תלת . מה יעשה לי אדם ארבע . יי' לי בעוזרי חמש . ואני אראה
 בשונאי שיתא . טוב לחסות ביי' שבעה . מצטוח באדם
 תמנייא . טוב לחסות ביי' תשעה . מצטוח בנדיבים עשרה .

האדרא רבא קדישא

(ס"א טוב לחסות ביי' מבטוח באלס ז' . טוב לחסות
 ביי' ח' . מבטוח בנדיבים י') מן המצר קראתי
 י"ה מאי קא מיירי אלא דוד כל מה דאמר הכא על
 תקונא דדיקנא קאמר ר' יהודה אמר מן המצר קראתי
 מאתר דשאר דיקנא לאתפשטא דהוא מאתר רחיק מקמי דאודנין
 מעילא תחות שערי ובג"כ אמר י"ה י"ה תרי זמני ובאתר לאתפשט
 דיקנא ונחית מאודנוי לאתפשטא ס"א אמר יי' לילא אירא דהוא
 אתר דלא לחיל וכל האי אנטריך וכו' . אדס אתקרי ועל
 אתפשטותא האי אנטריך דוד לאכנע תחותי מלכין ועמין בנין
 יקרא דדיקנא דא . ותאנא בלניעותא דספרא כל מאן דחמי
 בחלמיה דדיקנא דבר נש עלאה אמר בידיה או דאשיט ידיה ליה .
 ינדע דשליס הוא עס עלאי וארמי תחותיה אינון דמזערין ליה .
 חנא מתתקן דיקנא עלאה בתשעה תקונין והוא דיקנא דזעיר
 אפי' . תקונא קדמאה מתתקן שערא מעילא ונפיק מקמי פתחא
 דאודנין מתחת קיצי דתליין על אודנין ונחתין שערי נימין על
 נימין עד רישא דפומא תאנא כל אלין נימין דדיקנא תקיפין יתיר
 מכל נימין דקונין דשערי דרישא ושערי דרישא אריכין וכפיין והגי
 לא אריכין ושערי דרישא מנהון שעיעי ומנהון קשישין . ובשעתא
 דאתמשכן שערי חורי דעתיקו ומין ושערי דזעיר אפי' כתיב חכמת
 בחוץ תרגה . מאי בחוץ . בהאי זעיר אפי' דמתחברין חרי מוחי .
 חרי מוחי ס"ד אלא אימא ארבע מוחי . תלת מוחי דהוה זעיר
 אפי' ואשחכו בתלת חללי דבולגלתא דרישא וחד מוחא
 שקיט על בודייה דכליל כל תלת מוחי דאתמשך מניה משיכן כלילן
 שקילן בשערי חורי להאי זעיר אפי' לתלת מוחי דביה משחכו
 ארבע מוחי דהאי זעיר אפי' בנין כך אשתלימו ארבע פרשיא
 דכתיבין בתפילין דהאכליל בהו שמא קדישא דעתיקו ומין עתיקה
 דעתיקין וזעיר אפי' דהאי שלימתא דשמה קדישא דכתי' וראו כל
 עמיה ארץ כי שם יי' בקרא עליך ויראומך . שם יי' . שם יי' ממש
 דאינון ארבע רהיטי בתי דתפילין . ובגין כך חכמות בחוץ תרגה .

האדרת רבא קדישא בא

דבהבא משתכחין דהא עתיקא דעתיקין סתימא דסתימין לא
אשתכח ולא זמין חכמתא דיליה משום דהיא חכמתא סתימא דכלא
ולא אתפרש . ובגין דאתחברו ארבעה מוחין בהאי דזעיר אפיין
אתמשכן ארבע מצועין מניה לארבע עיבר ומתפרשן מחד
מבועא דנפיק מכלהו ובג"כ אינון ארבע . ותאנא **סאי** חכמתא
דאתכלילא בארבע אתמשכן בהני שערי דאינון תליין תלין על
תלין וכלהו קשיין ותקיפין ואתמשכו ונגידו כל חד לסטריו ואלף
אלפין ורבוא רבין תליין מנייהו וליתיהון בחושבנא הה"ד קוואותיו
חלתלים . תלי תלים וכלהו קשיין ותקיפין לאתבר בהאי חלמיש
תקיף וכהאי טגרא דאיהי תקיפא עד דעבדין נוקבין ומצועין מתחות
שערא ונגדין מצועין תקיפין לכל עיבר ועיבר לכל סטר וסטר .
ובגין דהני שערי אוכמי וחשובן כתיב מגלה עמוקות מני חשך
ויוצא לאור נלמות . ותנא הני שערי דדיקנא תקיפין בלמודי
משאר שערי דרישא משום דהני בלמודיהו מתפרשן ומשחכמן
ואינון תקיפין בארמייהו . אמאי תקיפין אי משו דכלהו דינא לאו
הכי דהא בתקונין אלין אשתכחו רחמי ודינא ובשעתא דנחתין
תליסר מצועי גהרי דמשחא אלין כלהו רחמי . אלא תאנא כל הני
שערי דדיקנא כלהו תקיפין מ"ט כל אינון דרחמי בעיין למהוי
תקיפין לאכפייא לדיב' וכל אינון דאינהו דינא הא תקיפין אינון
ובין כך ובין כך בעיין למהוי תקיפין מתרין סטרין כד בעי עלמא
רחמין רחמי תקיפין ונלמין על דינא וכד בעי דינא דיב' תקיף ונלמ
על רחמי ובג"כ בעיין למהוי תקיפא מתרין סטרין דכד בעו רחמי
שערי דאינון ברחמי קיימין ומהחויין (ס"א ומתאחדן) דיקנא
באינון שערי וכלא הוו רחמי וכד בעייה דינא אתחוייה דיקנא
באינון שערי וכלא אתקיים בדיקנא . וכד אחבלייה דיקנא קדישא
חודר כל הני וכל הני מתנהרין ומסתחין כמאן דאסתחיבנהרא
עמיקא תמה דהוה ביה והתקיימו כלהו ברחמי ולית דיב' אשתכחו וכל
הני תשעה כדנהרין כחדא כלהו אסתחין ברחמי ובג"כ אמר משה
ומגא אחרת יי ארץ אפים ורב ססד ואלו אמת לא קאמר משום

האררא רבא קדישא

דרזא למלה איבון תשעה מכלין דנהרין מעתיק יומין לזעיר אפיין
 וכד אמר משה זמנא תניינא תשעה תקונין אמר ואינהו תקוני
 דיקנא דמשתכחי בזעיר אפיין וכחתיין מעתיק יומין ונהרין ביה זבגין
 כך אחת תלייא בעתיקא והשתא לא אמר משה ואמת . תנא שערי
 דרישא דזעיר אפיין כלהו קשישיתלין על תלין ולא שיעיין דהא חמינ'
 דתלת מוחי בתלת חללי משתכחין ביה ונהרין ממוחא סתימאה
 ומסוס דמוחא דעתיק יומין שקיט ושכך כחמר טב על דורדייה
 שעריי כלהו שיעיין ומשימין במשח' טב זבגין כך כתי' ראשה כעמר
 נקא והאי דזעיר אפיין קשישין ולא קשישין דהא כלהו תליין ולא
 מתקמטי זבגין כך חכמתא נגיד ונפיק אצל לא חכמתא דחכמתא
 דאיהי שכיכא ושקיעא דהא תנינן דלית די דע מוחיה דעתיק
 יומין בר איהוה"ד הלדים הבין דרכה והוא ידע את מקומה :
 בזעיר אפיין אתמר . אמר ר' שמעון בריך ברי לקב"ה בעלמא דין
 ובעלמא דאתי . תקונא תניינא נפיק שער א וסליק מרישא דפומא
 עד רישא אחרא דפתחא דפומא ונחית מתחות פומא עד רישא
 אחרא נימין על נימין בתקונא שפיר . קוסר' אבא . קוסר' אבא
 פתח ואמר כד תקונא דדיקנא דא מתתקן בתקונא דמלכא (ס"א
 בתקוני מלכין) כגבר תקיף שפיר למחזיר רבו ושלטי בה"ד גדול
 אדוננו ורבו כח . וכד אתבסס בתקינה דיקנא יקירא קדישא וישגח
 ביה אקרי בכהירו דיליה אל רחוס וגו' והאי תקונא תניינ' אתתקן כד
 נהיר בנהירו דעתיק יומין אקרי רב חסד וכד מסתכלי דא בדא
 אתקרי בתקונא אחרא ואמת דהא נהירו אנפיה (ס"א דא נהירו
 דאנפין) ותאנא נושא עון אתקרי דא תקונא תניינא כגונא
 דעתיקא קדישא אצל מסוס ההוא אורחא דנפיק בתקונא תליתאה
 מתחות תרין נוקבין ושערין תקיפין זעירין מליין לההוא אורחא לא
 אתקרון הבא נושא עון ועובר על פשע ואתקיימו באתר אחרא .
 ותניא תלת מאה ושבעין וחמש חסדים כלילן בחסד דעתיק יומין
 וכלהו אקרין חסדי קדמאי דכתיב איה חסדיך הראשונים וכלהו
 כלילן בחסד דעתיקא קדישא סתימא דכלא וחסד דזעיר אפיין אקרי

האדרא רבא קרישא כב

חסד עולם · ונספרא דלניעותא קריביה במסד קדמאה דעתיק
יומין רב חסד · ובזעיר אפיין חסד סתם ובג"כ כתיב הבא ורב
חסד וכתיב כוזר חסד לאלפים סתם ואוקימנא בהאי ורב חסד
מהאי אתבסס חסד לנהרא לכלהו בזויני · (ס"א רב חסד מעה
כלפי חסד לנהרא ליה ולא דלקא בזויני) דתנא האי אורחא דנחית
תחות תרין נוקבין דחוטמא (ס"א ושערין זעירין מליין לההוא
ארמא לא אקרי ההוא ארמא עובר על פשע) דלית אתר
לאעברא ליה בתרי גוויי חד משום שערי דאשתכחו
בההוא) דההוא אורחא הוא אתר קשיא לאעברא וחד משום
דנחית לעברא דההוא אורחא עד רישא דפומא וע"ד כתיב שפתותיו
שושנים סומקין כורדא מור עובר סומקא תקיף והאי אורחא דהכא
בתרי גוויי לא (ס"א בתרי גוויי אגזים ולא) אתבסס מבאן מאן
דבעי לאגומא תרי זמני בטש בידיה בהאי אורחא · תקונא
רביעאה וסליק ונחית בעלעווי בתקרובתא דבוסמא האי תקונא
יאה ושפירא לאתחזיא הוד והדר הוא · (ס"א הוד עלאה) ותניא
הוד עלאה נפיק ואחטער ונגיד לאתחדא · (ס"א ליאה
דעלעין) בעלעווי ואתקרי הוד זקן ומהאי תליין הוד והדר אלין
לבושי דאתלבש בהו ואינון פורפירא יקירא דכתיב הוד והדר לבשת
תקונין דאתלבש בהו ואתתקן בהאי דיוקנא דאדם יתיר מכל
דיוקנין ותאבא האי הוד כד אתגהר בנהירו דיקנא עלאה ואתפשע
בשאר תקונין נהירין האי הוא נושא עון מהאי גיסא ועובר על פשע
מהאי גיסא ובגין כך לחיי כתיב · ובלניעותא דספרא אקרי הוד
והדר ותפארת · תפארת הוא עובר על פשע שג' ותפארתו עבוד
על פשע · ותאבא האי תפארת לא אוקימנא הלא בתקונא תשיעאה
כד"א תפארת בחורים כחם · וקרי תפארת וכד אתתקל : ס"א
אסתכל) במתקלא חד סלקין · אמר ר"ש יאות הנת רבי אבא
לאתברא מעתיקא קדישא דכל ברכאן נפקין מניה · תקונא
חמישאה פסיק שפרא ואתחזון תרין תפוחין עכאן ומכאן סומקן
כהאי ורדא סומקא ומתלהסן במאתן ושבעין עלמין · הני תרי

האדרא רבא קדישא

תפוחין כד נהירין מתרין סטרי מנהירו דתרין תפוחין אתמשך
סומקא ואתי חזורה בהאי כתיב יאר יי' פניו אליך ויחנך דכד נהרין
מתברך עלמא אובשעתא דאתעביר סומקא כפיב ישא יי' פניו אליך
כלומר יסתלק ולא יסתכח רוגזא בעלמא · תאנא כלהון נהירין
דאתנהרין מעתיקא קדישא אתקרון חסד קדמאי בנין אינון נהרין
כל אינון חסדי עולם · תקונא שחיתתה נפיק שערך כחד חוטא
בשערי בסחרניה דדיקנא ההוא אקרי חד מחמש פאין
דתליין בחסד וברחמי ולא אבעי לחבלא האי חסד כמה דאתמר ·
ובנין כך לא תשחית את פאת זקנך כתיב · תקונא שביעאה
דלא תליין שערי על פימא ופימא אתפני מכל סטרוי · קוס רבי
יהודה · קסר' יהודה פתח ואמר בצורת עירין פתגמא כמה אלף
רבבן מתגשבן ומתקיימן בהאי פומא ותליין מניה וכלהון אקרון פה
הה"ד וברוח פיו כל לבאס ומהוא רוחא דנפיק משומא מתלבשן
כל אינון דלבר דתליין מהאי פומא ומהאי פומא (ס"א רוחא) כד
אתפשט ההוא רוחא מתלבשן ביה כמה נביאי מהימניו וכלהו פה יי'
אתקרון · ובאתר דרוחא נפיק לא אתערבא מלה אחרא דכלהו
פיות מחכאן לאתלבשא בהוא רוחא דנפיק · והאי תקונא שליטא
על כלהו שיתא משום דהכא מתקיימן כלהו ומתאחדן · ובגיני
כך שערוהי שקלין סוחרניה דפומא ואתפני מכל סטרוי · אמר
ר"ש בריך אנת לעתיקא קדישא · תקונא תמינאה דנחתין שערי
בתמות דיקנא מחפייין קדלא דלא אחזוי דתניא אין למעלה לא ערף
ולא עפוי ואי בזמנא דאגח (ס"א דגח) קרבי אתחזי משום
לאחזאה גבורתא דהא תנין אלף עלנין אתאחדין מניה הה"ד
אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים ואלף המגן רזא הוא ·
בצניעותא דספרא כל שלטי הגבורים דאתו מסטר גבורה חד
מאינון גבוראן · תקונא תשיעאה דאתמשכן (ס"א דמתחברן)
שערי בשקולא מליא עד אינון שערי דתליין כלהו בשקולא שפיר
כחד גיבר תקיף מארי ננחן קרבייא משום דכלהו שערי אתמשכן
בתר אינון דתליין וכללא דכלהו באינון תליין וכלא אתמשך ועל

האדרת רבא קדישא כג

דא כתיב תפארת בחורים כחם וכראה על היס כבחור מוצה ה"ל
 בחור בארויס כגיבר עביר גבוראן ודה הוא תפארת חילא ונבורתא
 ורחמי. חנא אר"ש כל הגי תקונין וכל הגי מלין בעינא לגלאה
 למאריהון דאחקלו במתקלא ולא לאינון דלא עאלו אלא לאלין דעאלו
 ונפקו דכל מאן דעייל ולא נפיק טב ליה דלא אברי. כללא דכל
 מלין עתיקא דעתיקין בזעיר אפיין כלא חד כלא הוה כלא הוי כלא
 יהא לא ישתני ולא משתני ולא שגא. אתתקן בתקונין אלין דיוקנא
 דכליל כל דיוקנין. דיוקנא דכליל כל שמהן. דיוקנא דאתחוי
 בגווי כהאי דיוקנא לאו האי דיוקנא הוי אלא כעין האי דיוקנא כד
 אתחברן עטרין וכטרין ואשלמותא דכלה ובגין כך דיוקנא דאדם
 הוי דיוקנא דעלאין יתחאין דאתכללו ביה. ובגין דהאי דיוקנא
 כליל עלאין ותתאין אתקין עתיקא קדישא תקוני ומוקנא דזעיר
 אפיין בהאי דיוקנא ותקונא ואי תימא מה בין האי להאי. כלא
 הוא במתקל' חדא אכל מכאן אתפרטן ארחוי ומכאן אשכחא דינא.
 ומסרא דילן הוו שניין דאמן דא. ורין אלין לא אתמסרו בר
 למחדי חקלא קדישא. וכתיב סוד"י ליראין. וכתיב וייצר יי'
 אלדים את האדם בתריווד"ן אשלים תקונא מתקונא (ס"א)
 תקונא גו תקונא) טברקא דגושפנקא ודה הוא וייצר תרי יוד"ן
 למה רזא דעתיקא קדישא ורזא דזעיר אפיין. וייצר מאי זר. זר
 צורה בגו צורה ודה הוא וייצר ומהו צורה בגו צורה תרין שמהן
 דאתקרי שם מלא"י אלדים ודה הוא רזא דתרין יוד"ן דוייצר דזר
 צורה גו צורה. תקונא דשמה שלים יי' אלדים ובמה אתכלילו
 בדיוקנא. עלאה דא דאקרי אדם אדם דכליל דכר ונוקבא
 עלאה ועל דא כתיב את האדם דכליל דכר ונוקבא. את
 לאפקא ולמסגי זינא דנפיק מניה מדכר ונוקבא. עפר מן האדמה.
 עפר דיוקנא בגו דיוקנא בגו (ס"א טברקא דגושפנקא גו בגו)
 וכל דא למה בגין לאשחלפא ולעיילא ביה סחיס דסחימא עלאה
 עד סופא דכל סחימין ה"ל ויפח באפיו נשמת חיים נשמתא דכל
 חיי דעילא ותתא תליין מה היא נשמתא ומתקיימא ביה. ויהי האדם

האדרת רבא קדישא

לגפשה חיה לאתרקא ולעיילא בתקונין כגוונא דא ולאשלא
להיה נשמתא מדרגא לדגא עד סופא דכל דרגין בגין
דיהוי היה נשמתא משתכחא בכלא ומתפשטא בכלא ולמהוי
הוא בלמודוי ומאן דפסיקוהאי מן עלמא כמאן דפסיק נשמתא דא
ומחזי דאית נשמתא אחרא בר מהאי ובגין כך ישתני הוא ודוכריה
לדרי דרין . בהאי אדם שארי ותקין כללא דכר ונוקבא כד אתתקן
דיוקנא בתקוני שארי מחדוי מבין תרין דרועין באתר
דתליין שערי דדיקנא דאתקרון תפארת ואתפשט האי תפארת
ותקין תרין חדין ואשתליף לאחורוי ועבד גולגלתא דנוקבא
כלא סתימא מכל סטרוי בשערא בפרופא דרישא ובכללא חדא
אתעבדו בהאי תפארת אדם דכר ונוקב'ה"ד כתפאר' אדם לשב'
בית . כד אתברי פרופא דרישא דנוקבא תלייא חד קולא דשערי
מאחורוי דועיר אפיין ותלי על רישא דנוקבא ואתערי שערי ברישא
כלהו סומקי דכללן בגו גווייה"ד ולת ראשך כארגמן ימהו ארגמן
גוויי דכלילן בגו גווייתאנא אתפשטהאי תפארת מטבורא דלבא
ונקיב ואתעבר בגיסא אחרא ותקיין מפרופא דנוקבא עד טבורא
ומטבורא שארי ובטבורא שלים . תו אתפשט האי תפארת ואתתקן
מעוי דלכורא ועייל ואתתקן בהאי אתר כל רחמין וכל סטרא
דרחמי . ותאנא בהני מעיין אתאחדן שית מאה אלף מארי דרחמי
ואתקרון בעלי מעיין דכתיב על כן המו מעילו רחס ארחמנו גאס
" . תאנא האי תפארת כליל ברחמי וכליל דדינא ואתפשט רחמי
דכורא ואתעבר ונקיב . (ס"א ונהיר) לסטרא אחרא ותקין
מעוי דנוקבא בסטרא דדינא ואתתקנו מעהא . תאנא אתתקן
דכורא בסטרא במאתן ותמניא וארבעין תקונין דכלילן ביה מנהון
לגו מנהון לבר מנהון רחמי ומנהון דינא כללו דדינא אתאחדן
דינא דאחורוי דנוקבא אתפשטת תמן ואתאחדן ואתפשטן
בסטרה ותאנא חמשה עריותא אתגליין ביה בסטרא דדינא
חמשה ודינא ה' אתפשטן במאתן וארבעין ותמניא ארמן והכי
תאנא קול באשה ערוה . שער באשה ערוה . שוק באשה ערוה .

האדרת רבא קדישא כד

יד באשה ערוה . רגל באשה ערוה . ואע"ג דתריין חליין לא שנייה
חברתא ותריין חליין תיר מערוה אינון . ותאנא בלניעותא
דספרא אחפשט דכורא ואתתקן בתקוניו אתתקן תקונא דכסותא
דכי'א והאי הויא אמה דכי'א ארכיה דההוא אמה מאתן וארבעין
ותמניא עלמין וכלהו תליין בפומא דאמה דאתקרי יו"ד . וכיון
דאתגליי'איו"ד פומיה דאמה אתגלי חסד עלאה והאי אמה חסד הוא
דאתקרי ותלי בהאי פוס אמה ולא אתקרי חסד עד דאתגליי'איו"ד
דפוס אמה . ותא חזי דלא אתקרי אברהם שלים בהאי חסד עד
דאתגליי'איו"ד דאמה וכיון דאתגלי אתקרי שלים הה"ד התהלך
לפני והיה תמים תמים ממש . וכתיב ואהיה תמים לו ואשתמרה
מעוני מאי קא מיירי ריפא וסיפא אלא כל דגליהאי יו"ד ואשתמר
דלא עיילי ליו"ד ברשותא אחרא ליהוי לעלמא דאתי וליהוי נריר
בנרורא דחיי . מאי ברשותא אחרא דכתיב ובעל בת אל נכר .
ובגין כך כתיב ואהיה תמים לו . דכיון דהוא תמים בגלויי'א די"וד
ואשתמרה מעוני . זכיון דאתפשט אמה דא אתפשט סטר גבורה
מאינון גבוראן בשמאלא דנוקבא והשתקע בנוקבא באחר חד
וארשים בערייתא כסותאן דכל גופא דנוקבא ובההוא אחר אתקרי
ערוה דכלה לאננעא אחר לההוא אמה דאתקרי חסד בגין לאתבסמ'
גבורה דא דכליל חמש גבוראן והאי חסד כליל בחמש חסד חסד
(ס"א והאי כליל חסד בחסד חסד) ימי' גבורה שמאלא אתבסס דא
בדא ואתקרי אדם כליל מתרין סערוי . ובגין כך בכלהו כתרים
עד לא זמין תקוניו דמלכא עתיקא דעתיקין ובגה עלמין ואתקין
תקונין לאתקיימא ההוא נוקבא לאתבסמא ולא אתקיימו עד
דנחית חסד עלאה ואתקיימו ואתבסמו תקוני נוקבא בהאי אמה
דאתקרי חסד . הה"ד ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום אחר
דכל דינין משתבחין תמן ואנון תקוני אתתא . אשר היו לא כתיב
אלא אשר מלכו דלא אתבסמו עד דאתקן כלא ונפיק האי חסד
הה"ד וימת וימת דלא אתקיימו ולא אתבסמו דינא בדינא . ואי
תימא אי הכי דדינא בלהוהא כתיב וימלך תחתיו שאל מרחובות

האדרת רבא קדישא

הגהר והא לא אחזוי דינא · תאנא כלהו דינאבר מחד לאתקיס
בתראה והאי שאול מרחובות הנהר דא הוא סדרא · (ס"א סטרא)
חד סדרא דאחפסט ונפיק מרחובות הנהר ודא הוא צי"נה
דמתפתחין מינה חמשין תרעין לסטרי עלמ' דנהרין ובונינן הה"ד
מרחובות הנהר · וכלהו לא אתקיימו · לא תימא דאתבטלו אלא
דלא אתקיימו בההוא מלכו דבסטר נוקבא עד דאתער ואחפסט האי
בתראה מכלהו דכתיב וימלך תחתיו הדד מאי הדד חסד עלאה ·
ומס עירו פשו מאי פשו בהאי בעי בר נש דזכי לרוחא דקודשא ·
ישס אשתומהיטבאל בכחן אתבסמן דא בדא ואתקרי אשתומה
דלא כתיב בכלהו מהיטבאל אתבסמותא דדא בדא · בת מטרה
תקונין למסטר גבורה · צתמי זהב אתבסמו ואתכלילו דא בדאמי
זהב רחמי ודינא ע"כ אתדבקו אתתא בדכורא · בסטרוי אתפרשן
בדרועין בשוקין · **דרועא** דכורא חד ימינא חד שמאלא
דרועא קדמאה (ס"א קדישא) ג' קשרין אתקשרו ביה ואתכלילו
ב' דרועין ואתכלילום ד' אלא ג' קשרין בימינא וג' קשרין בשמאלא
ג' קשרין דימינא אתכלילן בג' קשרין דשמאלא ובג"כ דרועא לא
כתיב אלא חד אבל ימינא לא כתיב ביה זרוע אלא ימינך י" ימין
י" אתקרי בג' קשרין דאבהתא דאחסינו לחולקיהן ואי תימא ה"ה
בתלת חללין מוחא דגולגלתא משתכחין · תאנא כלהו ג'
מתפשטין ומתקשרין בכל גופא וכל גופא אתקשר בה תלת
ומתקשרין בדרועא ימינא ובג"כ תאיב דוד ואמר שב לימיני משוס
דהוא אתחבד עמהון דאבהתא וייתב תמן לכורסיא שלימתא
ובג"כ כתיב אבן מאסו הבונים וגו' משוס דיתב לימינא היינו
דכתיב ותנוח ותעמוד לגורלך לקץ הימין כלומר כמאן דזכי
לחביבותא דמלכא זכאה חולקיה דמאן דפריש מלכא ימיניה וקביל
ליה תחות ימיניה והאי ימיניה כד יתיב קשרין אתפשטו ודרוע לא
אושטידיה (ס"א וקשרין לא אתפשטו ודרועא לא אושטייתב
בתלת וכו') בתלת קשרין דאמרן וכד מתערין חייבא ומתפשטן
בעלמא מתערין תלת אחרנין דאינון דינא קשיא ואושיט דרועא

האדרת רבא קדישא כה

ובראשית דרועא יד ימינא הוא אכל אתקרי זרועא זרועא
 הנטויה • בזמנה דג' הלץ אתכלילן בג' אתרכין אקט גלא ימינא
 ועבד דינא ורחמי הה"ד ימינך יי' גאדרי בבח ימינך יי' תרעץ אויב
 בגין דמתערן רחמי בהו • ותאנא בהאי ימינא מתאחזן תלת מאה
 ושבעין אלף רבוא (ס"א דאקרין ימינא זמאה ותמגון וממשה אלף
 רבוא) מזרוע דאקרין זרוע יי' מהאי ומהאי תליית זרועא בגין דא
 אקרנות פארת האי והאי דכתיב מולך לימין משה קא ימינא זרוע
 הא שמאלא דכתיב זרוע תפארתא דא ברא • ותאנא בידא שמאלא
 מתאחדין ארבע מאה וממסין מארי תריסין מתאחדן ככל אנבעא
 ואנבעא ובכל אנבעא ואנבעא עשר אלפין מארי תריסין משתכחין
 פוק וחסוב כמה אינון דבידא והוא ימינא אקרין סיועא קדישא דא
 מדרועא דימינא מתלת קשרין ואף על גב דאקרין יד קוי סיוע
 דכתיב והנה ידי עמך ומתאחדן מהאי אלף וארבע רבוא ותמנייא
 וממשה מאה אלפין מאריהון דסיועין בכל עלמא ואקרין יי' עלאה
 יד יי' תתאה זאף על גב דבכל אתריד יי' שמאלא זכוי ימין יי' אתכלל
 ידא בזרועא והוי סיועא ואקרין ימין ואי לאו יד יי' תתאה תאנא כד
 מתצדין דיצן קשיין לאחתא בעלמא הכא כתיב סוד יי' ליראיו •
 ותאנא בגניעותא דספרא דכל דינין דמשתכחין מדכורא תקיפין
 ברישא וניחין בסופא וכל דינין דמשתכחין מנוקבא ניחין ברישא
 ותקפין בסופא ואלמלא דאתעבדו כחדא לאיכלין עלמא למסבל
 עד דעתיק דעתיקי סתימא דכלא פריש דא מן דא וחבר לין
 לאתבסמא כחדא וכד פריש לון אפיל דורמיטא לזעיר אפין ופריש
 לנוקבא מאחורוי דסטרוי ואתקין לה כל תקונהא ואנבעא ליומא
 דליה למיתהא לדכורא דא הוא דכתיב ויפל יי' אלדיס תרדמה
 על האדס ויישן מהו ויישן האי הוא דכתיב עורה למה תישן יי' ויקח
 אחת מגלעותיו מאי אחת דא היא טוקבא וסלקא ואתחנקא
 ובאתרהא שקיע רחמי ומסד דא הוא דכתיב ויסגור בשר תחתנה
 וכתיב והסיכותי את לב האבן מצערכם ונתתי לכם לבבשר •
 ובשעתא דכד בעי למיעל שבתא הוה ברי רומין ועלין ועלעולין

האדרת רבא קדישא

ועד לא סייס'לון עד לאחת מטרוניתא בתקונה ותיבת קמיה *
 בשעתא לתיבת קמיה אנח לון לאינון ברייאן ולא אשתלימו כיון
 דמטרוניתא יתבת עס מלכא זאתחברו אפיין באפיין * מאן ייעול
 בינייהו מאן הוא דיקרב בהדייהו בגין כך סתימא למלה עונתן של
 ת"ח לידעין רזא דנא משבת לשבת * וכל אתחברו אתבסמו דא
 בדא יומא דכלא אתבססו ביה ובגין כך אתבסמו דינין דא בדא
 ואתתקטו עלאין ותתאין * ומאנא בכליעותא דספרא בעא
 עתיקא קדישא למחוי אי אתבסמו דינין ואתדבקו תרין אלין דא
 בדא ונפק מסטרא דנוקבא דינא תקיפא דלא יכיל עלמא למסבל
 דכתיב והאדם ידע את חיה אשתו ונתקדש את קין ותאמר
 קניתי איש את יי' ולא היה יכול משום דלא אתבסמת וסויה תקיפא
 אטיל בה וזהמא דדינא קשיא ובג"כ לא היה יכול לאתבסמא וכל
 נפיק דא קין מסטרא דנוקבא נפיק תקיף קשיא * תקיף בדינו
 קשיא בדינו * קיין דנפק אתחלשת ואתבסמת בחר דא ואפיקת
 אחרא בסומא יתיר וסליק קדמאה דהוה תקיפא קשיא וכל דינין
 לא אתערבו (ס"א אתערבו) קמיה * ת"ח מה כתיב ויהי בהיותם
 בשדה * בשדה דאשתמודע לעילא * ובשדה דאקרי שדה דתפומי *
 ונגח האי דינא לאחור' משום דהוה קשיא מניה ואכפיה ואתמרם
 תחותיה עד לתער בהאי קב"ה והעבריה מקמיה ושקעיה
 בנוקבא דתהומא רבא וכליל לאחוי בשקועא דימא רבא דמ'סס
 דמיעין עלאין ומנהון נחתין לעלמא אינוש לפוס אורחוי * ובע"ג
 דעמירין אינון מתפשטין דא בדא ואתעבדו גופא חד זמתי גופא
 נחתין גשמתהון דרשיעויה חייביא תקיפי רוחא * מתרויהון כחדא
 ס"ד אלח חד לסטרוי וחד לסטרוי זכאין אינון דיקייה דמשלפי
 גשמתהון מהאי גופא קדישא דאקרי אהסד כליל כלל אחר דעטרין
 ובתריין קדישין מתחבראן תמן בערררא דאתכלא * זכאין אינון
 דדיקייא דכל הגי מלין קדישין דתתמרו ברוח קדישא עלאס רוח
 דכל קשיא אתכללן ביה רוח * דעלאין * ותתאין * יתין * להו
 זכאין אמון מאביהון דמארין מהגדי תקלא דמלין * אלן תנדעין
 ותסתכלון

האדרת רבא קדישא כו

ותסתכלון בהוותנדעון למאריכון אפיין באפיין עינא צעינא ובהני
מלין תזכון לעלמא דאתי הה"ד וידעת היום והשבות אל לבבך וגו'.
יי' עתיק זמין . הוא האלדיס היא חד בריך שמה לעלם ולעלמי
עלמייה . אמר ר"ש חמינא עלאין לתתא ותתאין לעילא עלאין
לתתא דיוקנא דאדם דהוא תקוני כללא עלאה . תאנא כתיב
וצדיק יסוד עולם דכליל שית בקרטופא כחדא ויהי דכתיב שוקין
עמודי שש . ותאנא צניעותא דספרא באדם אתכלילו כתרין
עלאין בכלל ובפרט . ובאדם אתכלילו כתרין תתאין בפרט וכלל .
כתרין עלאין בכלל כמה דאתמר בדיוקנא דכל הני תקונין . בפרט
באלבעין לדין חמש כנגד חמש . כתרין תתאין באלבעין דרגלין
דאינון פרט וכלל דהאגופא לא אתחזי בהדייהו דאינון לבר מגופא
ובג"כ לא הוו בגופא דגופא אעדיו מנייהו . אי הכי מאי ועמדו
רגליו ביוס ההוא אלא רגליו דגופא מאריהון דדינין (ס"א דמארין)
למעבד נוקמין ואקרון בעלי רגליס . ומנהון תקיפין ומאחדן
מאריהון דדינין דילתתא בכתרין תתאין . תאנא כל אינון תקוני
דלעילא דגופא קדישא בדבר ונוקבא כללא דאדם אתמשיך דא
מן דאומתאחדן דא ברא ואסקן דא לרא כמה דאתמשיך דמא
בקטפין ורידין לרא ולרא להבא ולהבא מאתר דא לאתר אחרא
ואינון משקין (ס"א קסטין) דגופא אסקין דא לרא מנהרין דא
לרא ע"ד דאנהירו כלהו עלמין ומתברכאן בניניהון תאנא כל אינון
כתרין ללא אתכללו בגופא כלהו רחיקין ומסאבין ומסאבן כל מאן
דיקרב לגביהון למנדע מנהון מלין . תאנא מאי תאיבותא דילהון
לגבי תלמידי חכמים אלא משוס דחמן בהוא גופא קדישא לאכללא
בהו בהוא גופא . וכי תימא אי הכי הא מלאכין קדישין דליתיהון
בכללא דגופא . לא דח"ו אי ליהוון לבר מכללא דגופא קדישא לא
הוו קדישין ולא מתקיימי . וכתיב וגוייתו כתרשיש . וכתיב
וגבותם מלאות עינים . והאי שגביראל כלהו בכללא דאדם . בר
מהני דליתיהון בכללא דגופא דאינון מסאבין ומסאבן כל מאן דיקרב
בהדייהו . ותאנא כלהו מרומא דשמאלא ללא אתבסס באדם

האדרת רבא קדישא

ונפקו מכללא דגופא קדישא ולא אתדבקו ביה ומשחכחין ובגין כך
כלהו מסאבין ואזלין וטאסין עלמא ועיילין בנוקבא דתהומא רבא
לאתדבקה בההוא דינא קדמאה דנפיק בכללא דגופא דאקרי קין
לדתתא ושאטין וטאסין כל עלמא ופרתן ולא מתדבקאן בכללא
דגופא . ובגיני כך אינון לבר מכל משריין דלעילא ותתא דמסאבין
כתיב בהו מחוץ למחנה מושבו . וברוחא דאקרי הבל דאתבסם
יתיר בכללא דגופא קדישא נפקין אחרנין דמבסמן יתיר ומתדבקן
בגופא ולא מתדבקן כללהו תליין באוירא וגפקין מהאי כללא דאלין
מסאבין ושמעין מה דשמעין מעילא ותתא ומנייהו ידעי דקאמרי
להו . ותאנא בנביעותא דספרה כיון דאתבסמו לעילא כללא
דאדם גופא קדישא דכרו ונוקבא אתחברו זמנא תליתאה ונפק
אתבסמותא דכללא ואתבסמו עלמין עלאין ותתאין ומכאן אשחכלל
עלמא דלעילא ותתא מסטרא דגופא קדישא ומתחברן עלמין
ומתאחדן דא ברא ואתעבידו חד גופא . ובגין דכלהו חד גופא
שכינתא לעילא שכינתא לתתא קב"ה לעילא קב"ה לתתא ומשלפא
רוחא ועיילא בחד גופא ובכלהו לא אתחזי אלא חד ק"ק יי' נבאות
מלא כל הארץ כבודו דכללא הוא חד גופא . תאנא כיון דאתבסמו
דא ברא כתיבתורי זהב נעשה לך עם נקודות הכסף התקשרו
דינא ורחמי (ס"א אתבסמה דינא ברחמי) ואתבסמת בדכורה
ובגיני כך לא סלקא דא בלא דא כהאי תמר ללא סלקא דא בלא
דא . ועל האי תנינן מאן דאפיק גרמיה כהאי עלמא מכללא דאדם
לבתר כד נפיק מהאי עלמא לא עייל בכללא דאדם דאקרי גופא
קדישא אלא באינון ללא אקרון אדם ונפיק מכללא דגופא . תניא
תורי זהב נעשה לך עם נקודות הכסף דאתבסמו דינא ברחמי
ולית דינא ללא הוה ביה רחמי . ועל האי כתיב נאוו לחיך בתורים
צוארך בתרוזים . בתורים כמו דכתיב תורי זהב נעשה לך וגו' .
בתרוזים כמה דכתיב עם נקודות הכסף . צוארך בכללא דנוקבא
דא מסרוניתא אשתכח בי מקדשא דלעילא וירושלם דלתתא (ס"א
הוא מקדשא דכללא) ומקדשא . וכל דא ודא אתבסמת בדכורה
ואתעביד

האדרא רבא קדישא כז

ואתעביד כלל אדם כללל דמהימנותא מאי מהימנותא דבגויה
אשתכח כל מהימנותא . ותאנא מאן דאקרי אדם וגשמתא נפקת
מניה ומית אסיר למיבת ליה בביתא למעבד ליה לינה על ארעא
משום יקרא דהאי גופא דלא יתחוי ביה קלנא דכתיב אדם ביקר
בל ילין אדם דהוא יקר מכל יקראבל ילין . מ"ט משום דאייעבדון
הכינמשל כבהמות נדמו מה בעירי לא הוו בכללל דאדם ולא
אתחוי בהו רוחא קדישא אוף הכא כבעירי גופא בלא רוחא והאי
גופא דהוא יקרא דכלל לא יתחוי ביה קלנא . ותאנא בלניעותא
דספרא כל מאן דעביד לינה להאי גופא קדישא בלא רוחא עביד
פגימותא בגופא דעלמין דהא בגין דא לא עביד לינה באתרא
קדישא בארעא דנדק ילין בה (ס"א) לכתרא קדישא דמלכא
בארעא דכתיב לנדק ילין בה) משום דהאי גופא יקרא אתקרי
דיוקנא דמלכא . ואי עביד ביה לינה הוי כחד מן בעירי הה"ל
נמשל כבהמות נדמו . תאנא ויראו בני האלדים את צנות האדם
אינין דאטמרו וגפלו בגוקבא דתהומא רבא . את צנות האדם .
האדם הידוע וכתיב וילדולהם המה הגבורים אשר מעולם וגו' .
מהוא דאקרי עולם כדתנינן ימי עולם . אנשי השם מנהון נפקו
רוחין ושדין לעלמא לאתדבקא ברשיעיא . הנפילים היו בארץ
לאפקא אלין אחרנין דלא הוו בארץ הנפילים עזא ועזאל דהוו בארץ
בני האלדים לא הוו בארץ ורזא הוא וכלל אתמר . כתיב וינחם
י' כיעשה את האדם בארץ לאפקא אדם דלעילא דלא הוי בארץ .
וינחם י' האי בזעיר אפיין אתמר ויתעבב אל לבו ויעבב לא נאמר
אלא ויתעבב איבו אתיעבב דביה תלייא מלתא לאפוקי מאן דלא
אתעבב אל לבו בלבולא כתיב אללא אל לבו כמאן דאתעבב למאריה
דאחוי האי ללבא דכל לבין . ויאמר י' אממה את האדם אשר
בראתי מעל פני האדמה וגו' . לאפקא אדם דלעילא ואייתימא
אדם דלתתא בלמודוי לאולאפקא כלל משום דלא קאים דא בלא
דא ואלמלא חכמה סתימא דכלל בלא אתחקן כמרישא הה"ל אני
חכמה שכנתי ערמה אל תקרי שכנתי אלא שיכנתי . ואלמלא האי

האדרת רבא קדישא

אדם לא קאים עלמא כמה דכתיב יי' בחכמה יסד ארץ וכתיב ונת
מצא תן בעיני יי' . ותאגא כלהון מומי תליין בהאי מוחא . והחכמה
הוא כללא ודא חכמה סתימא' אתתקיף ואתתקן תקונא דאדם
לא תיישבה באתרייהו הה"ד החכמה תעוז לחכס מעשרה שליטים
דאיכון תקונא שלימא דאדם ואדם הוא תקונא דלגו מיניה קאים
רוחא הה"ד כי האדם יראה לעינים ויי' יראה ללבב דאיהו בלגו לגוי
ובהאי תקונא אתחוי שלימותא מהימותא דכלא דקאים על
כורסייא דכתיב ודמות כמראה אדם עליו מלמעלה . וכתיב וארו
עם ענני שמיא בבר אגש אתה הוה ועד עתיק יומיא מטהו וקדמויה
הקרבויה . עד כאן סתימאן מלין וצירין טעמין זכאה חולקיה
דמאן דידע וישגח בהון ולא יטעי בהון דמלין אלין לא אתיהיבו אלא
למארי מארין ומחנדי חקלא דעאלו ונפקו דכתיב כי ישרים דרכי
יי' ולדתיקם ילכו בם ופושעים יכשלו בם . תנא זכה רבי שמעון
וארים קליה ואמר אי במלין דילן דאחגליין הכא אחגכוז חברייא
באדרא דעלמא דאתי ואסתלקומהאי עלמא יאות ושפיר הוה
דלא אחגליין לתד מבני עלמא הדר ואמר הדרי בי דהא גלי קמיה
דעתיקא דעתיקי' סתימא דכל סתימי' דהא לא ליקרא דילי
עבידנא ולא ליקרא דבית אבא ולא ליקרא דחברייא אלין אלא בגין
דלא יטעון בארחוי ולא יעלון בכסופא לתרעי פלטריו ולא ימתון
בידיהון זכאה חולקי עמהון לעלמא דאתי . תנא עד לא נפקין
חברייא מההוא אדרא מיתור' ר' יוסי בר' יעקב זור' חזקיה זרבי ייסא
וחמו חברייא דהו נטלין לון מלאכין קדישין : ס"א בההוא פרסא
אר"ש מלה ואשתככו . לווה ואמר שמא ח"ו גזרה אחגזר עלנא
לאחענשא דאחגלי על ידינא מה דלא אחגלי מיומא דקאים משה
על טורא דסיני דכתיב ויהי סם עסי' ארבעים יום וארבעים לילה
וגו' . מהאגא הכא אי בגין דא אחענשו . שמע קלא זכאה אנת
רבי שמעון זכאה חולקך וחברייא אלין דקיימין בהדך דהא אחגלי
לכון מה דלא אחגלי לכל חילא דלעילא אבל ת"ח דהא כתיב
בזכורו ייסדנה ובזעירו יציב דלתיה וכ"ש דברעו סני ותקיף

אתדבקו

האדרא רבא קרישא כה

אתדבוק נפשתיאון בשעתא דאחגסו. זכאה חולקוון דהא
 בשלימותא אסתלקו דלא הוה כן לאינון דהו קמיייהו. אמאי
 מיתו. תנא בעוד דאחגליין. מלן אסרגישו עלאין ותתאין דאינון
 רתיבין וקלא אתער במאחון וחמשין עלמין דהא מלין עתיקין לתתא
 אחגליין ועד דאלין מתבסמן נשמתיהו באינון מלין נפק נשמתיהו
 בגשיקה ואחקשרו בהוה פרסא וטלין להו מלאכי עלאי. ואמאי
 אלין משום דעאלו ולא נפקו זמנא אחרא מן קדמת דנא וכלהו
 אחריני עאלו ונפקו. אמר ר"ש כמה זכאה חולקוון דהני תלתא
 וזכאה חולקנא בגין דא. נפק קלא תנינות ואמר ואחס הדבקים
 ציי' אלדיכס חיים כלכס היום. קמו ולא הוו מסתכלי בכל אחר
 דלא סליק ריחין. אמר ר' שמעון שמע מנה דעלמא מתברך בגינון
 והו נהרין אנפוי דכלהו ולא הוו יכלין בני עלמא לאסתכלא בהו.
 תאנא עשרה עאלו ושבע נפקו והוה חדי רבי שמעון ורבי אבא
 עניב. יומא חד הוה יתיב רבי שמעון. ורבי אבא עמיה. אמר
 ר' שמעון מלה וחמו לאלין תלתא דהוו מייתין להון מלאכין עלאין
 ומחזיין להו בגיזי' ואדרין דלעילא בגין יקרא דלהון והו עיילי בטורי
 דאפרסמונא דכייא נח דעתיא דרבי אבא. תאנא תהוה יומא
 לא אעדו חברייה מבי רבי שמעון וכד הוה ר' שמעון מגלה רזין
 לא משתכחין תמן אלא אינון והוה קארי להו ר' שמעון שבעה אינון
 עיני יי' דכתיב שבעה אלה עיניי' ועלן אתמר. אמר ר' אבא אן
 שיתא בוציני דנהראן משביעאה אנת הוא שביעאה דכלא דהא
 לית קייומא לשתא בר משביעאה דכלא תלי בשביעאה. ר' יהודה
 קארי ליה שבת דכלא שתא דכתיב שבת ליי' קדש ליי' מה שבת ליי'
 קדש אוקף ר' שמעון שבת ליי' קדש. אמר ר' שמעון תוהנא על
 בהוה חגיר חרנן מאריה דשערי אמאי לא אשתכח צבי אדרא דיין
 בזמנא דאחגליין מלין אלין קדישין. אדהכי אתא אליהו ותלת
 קטפורי נהירין באנסוי אל' ר"ש מ"ט לא שכית מר
 בקרדוטא (ס"א בקרטמא) גליפא דמאריה ביומא דהלולא.
 אמר ליה חייך ר' שבע אתברירו (ס"א שבע יומין אתבריכו) קמו

האדרת הרבצ'קדישא

קב"ה כל אינון דזיתון וישתבסם עמיה עד לא עיילתן צדי אדרת
 וכשיגא לאשתכחא זמין קשיר בכתפיו (ס"א) ובעינא קמיה דאשתכח
 וכדין קטיר בכתפיו : זלא וכילגא דההוא יומא שדריני למעבד
 כסין לרב המנולה סבה וחברוי דאתמסרו בהרמוגא (ס"א) בקרוניא
 דמלכא וארחיטגא להו כנסא ורמינא תלא דמלכא (ס"א) דרמינא
 להו תלא דהיכלא דמלכא) ואתקטרו בקטרוי דמיתו ארבעים
 וחמשה פרדשכי ואפיקנא לרב המנוגא וחברוי ורמוגא לון לבקעת
 חונו ואשתויבנו וזמינא קמיייה רבה מאזמייא דלא אפלו תלתא יומין
 וכל ההוא יומא לא בדילגא מנייהו : וכד תבנא אשכחנא פרסה
 דנטלו כל אינון סמכין ותלת מן חברייה עלה ושאינגא לון זאמרו
 חולקא דקב"ה מהלולא דר"ג וחברוי זכאה חנת ר"ש וזכאה חולקך
 ודאינון חברייה דיתבון קמך כמה דרגין אתתקנו לכון לעלמא
 דאתי כמה בוליני' דנהירין דזמינין לנהרה לכו : ות"ח יומא דין
 בניגך אתעטרו תמשין כתרין לר' פגחם בן יאיר חמוד ואנא אזילנא
 עמיה בכל אינון נהרי דטורי דאפרסמונא דכיא והא בריר דותיה
 ואתתקן (ס"א) הואנא הא חזינא דהא בריר וכו') אמר ליה קטירין
 דדיקייא בקרטופא דעטרין בריש ירמי ובזמני ושבת יתיר מכל
 שאר יומין : א"ל ואף כל אינון דלבר דכתיב והיה מדיחדש בחדשו
 ומדי שבת בשבתו וגו' : אלין אתין כ"ש לדיקייא : מדי חדש בחדשו
 למה משום דמתעטרי אבהת ארתיכא קדישא : ומדי שבת בשבתו
 דמתעטר שביעאה דכל אינון שתא יומין דכתיב ויברך אלהים את
 יום השביעי וגו' : ואנת הוא ר"ש שביעאה דשיתא תהא מתעטר
 ומתקדש יתיר מכלא ותלת עדוגין דמשתכחין בשביעאה זמינין
 לדיקייא לאתעדנא בניגך לעלמא דאתי : וכתיב וקראת לשבת
 ענג לקדוש"י מכובד מאן הוא קדוש"י דא רבי שמעון בן יוחאי
 דאקרי מכובד בעלמא דין ובעלמא דאתי :

עד באן האדרת קדישא רבא

תאנא

האדרת זוטא קדושה בט

תאנא

בההוא יומא דאתכבשו חבדייא לבי ר"ש והוא
חסדר מלוי לאסתלקא מן עלמא והווקמיה ר'
אלעזר בריה ור' אבא ושאר חבדייא והוא מליא
ביתא זקיף עינוי ר' שוחמא דאתמלי ביתא בכה ר' ש ואמר בזמנא
אחרת כל הוינא בבי מרעי והוא ר' פנחס בן יאיר קמאי ועד
דברירנא דוכתי אוריכו לי עד השתא וכד תבנא אסחר אשא
מקמאי ומעלמין לאתפסק ונא הוא עאל בר גש אלא ברשותא
והשתא חמינא דאתפסק אשא אתמלי ביתא . עד דהווינא פתח
עיניו ר"ש וחמא מה דחמא ואסחר אשא בביתא נפקו כלהו
ואשתארו ר' אלעזר בריה ור' אבא ושאר חבדייא יתבו אבראי .
אר"ש לר' אלעזר בריה פוק חזי אי הכא ר' יצחק דאנא מערבנא ליה
אימא ליה דיסדר מלוי ויתיב לגבאי זכאה חולקיה קס ר"ש ויתיב
ומייד ומדי אמ' אן אינון חבדייא קס ר' אלעזר זאעיל לון יתבו קמיה
זקיף ידוי ר' ש ומלי ללותא והוא חדי ואמל אינון חבדייא דאשתכחו
בבי אדרא יזמנון הכא . נפקו כלהו ואשתארו ר' אלעזר בריה
ור' אבא ור' יהודה ור' יוסי ור' חייא . אדהכי עאל ר' יצחק אל
ר"ש כמה יאות חולקך כמה חידו בעי לאתוספא לך בהאי יומא
יתיב ר' אבא בתר כתפוי ור' אלעזר קמיה . אר"ש הא השתא
שעתא דרעותא הוא ואנא בעינא למיעל בלא כסופא לעלמא דאתי
והא מלין קדישין דלא גלינא עד השתא בעינא לגלאה קמי שכינתא
עד לא יימרון דהא בגריעותא אסתלקנא מעלמא ועד כען
טמירין הוו בלבאי למיעל בהו לעלמא דאתי וכך אסדרנא לכו
ר' אבא יכתוב ור' אלעזר בריילעיו ושאר חבדייא ירחשן בלביהו
קס רבי אבא מבתר כתפוי ויתיב רבי אלעזר בריה אמר ליה
קוס ברי דהא אחרת יתיב בההוא אחר קס רבי אלעזר .
אתעטף רבי שזעון ויתיב פתח ואמר לא המתים יהללו יה
ולא כל יורדי דומה . לא המתים יהללו יה הכי הוא ודאי אינון
דאקרין מתים דהא קב"ה מי אקרי והוא שארי בין אינון דאקרע
חייא

האדרת זוטא קדישא

מיא ולא עם אינון דאקרונ מתים וסופיה דקרא כתיב ולא כל יודי
 דומה וכל אינון דנחתין לדומה בניהגס. ישתארו. שאני אינון
 דאקרונ מייס דהא קב"ה בעי ביקריהון. אר"ש כמה שניא שעתא
 דא מאדרת דאדרת אודמן קב"ה ורתיכו ו השתא הא קב"ה הכא
 ואתי עם אינון דדיקייא דבגנתא דעדן מה'ללא אערעו באדרת
 וקב"ה בעי ביקריהון דדיקייא יתיר מיקרא דליה כמה דכתיב
 בירבעם דהוה מקטר ומפלא לע"ז וקב"ה אוריך ליה וכיון דאשיט
 ידיה לקבלי דעדו נביאה אתייבש ידיה דכתיב ותיבש ידו וגו'
 ועל דפלא לע"ז לא כתיב אלא על דאשיט ידיה לעדו נביאה
 והשתא קב"ה בעי ביקרא דילן וכלהו אסתאן עמיה. אמר הא
 רב המנוגא סבא הכא וסחרניה ע' דדיקי גליפן בעטרין כל חד
 וחד מזיהרם דזיזא דעתיקא קדישא סתימא דכל סתימין. והוא
 אחי למשמע בחדוותא אלן מלין דאנא אימא. עד דהוה יתיב
 אגור הא ר' פנחס בן יאעב דבא אסתקיטו דנביאה אודעזעו חבריי' דהו
 תמן וקמו וחבו בשיפולי ביתא ור' אלעזר ור' אבא קמיה דר"ש
 אר"ש באדרת אשתכחנא דכל חברייא הו' אמרי ואנא עמהון השתא
 אימא אנא בלחודאי זכלהו צייתין למלוילי עלאין ונתתאין זכאה חולקי
 ימא דין. פתח ר"ש ואמר אני לדודי ועלי תשוקתו כל יומין
 דאשתקטנא בהאי עלמא בחד קטירה אשתקטנא ביה בקב"ה
 ובג"כ השתא ועלי תשוקתו דהוא וכל סיעתא קדישא דליה אסתו
 למשמע בחדוה מלין סתימין ושכחא דעתיקא קדישא סתימא דכל
 סתימין. פריש ואתפרש מכללא ולא פריש דהא בלא ביה מתדבקן
 והוא מתדבק בכללא הוא הוא כלא עתיקא דכל עתיקין סתימא דכל
 סתימין אסתתקן ולא אסתתקן. אסתתקן בגין לקיימא כלא ולא אסתתקן
 בגין דלא שכיח. כד אסתתקן אפיק ט' נהורין דלהטין מניה מתקונו
 ואינון נהורין מניה מתנהרין ומתלהטין ואזלין ומתפשטין לכל
 עיבר כבוליא דאסתשטין מניה נהורין לכל עיבר ואינון נהורין
 דמתפשטין כד יקרבו למנדע לון לא שכיח אלא בוליא בלחודוי
 כך הוא עתיקא קדישא הוא בוליא עלאה סתימא דכל סתימין ולא

שכיחבר אינון גהורין דמתפשטן דמתגליין וטמירן ואינון אקרין
 שמה קדישה ובג"כ כלא חד . ומה דאמרי חברנא בספרי קדמאי
 דאינון דרגין דאתבריאוועתיקא קדישא אתגלי בהו בכל חד ומד
 משום דאינון תקובין דעתיקא קדישא לאו השתא עידנא להני מלין
 דהא אמינא לין באדרה קדישא וחמינא מה דלא ידענא הכיוואסתים
 בלבאי מלה והשתא הנא בלחודאי אסהידנא קמי מלגא קדישא
 וכל הני זכאי קשוט דאתו למשמע מלין אלין : גולגלתא דרישא
 חוורא לאו ביה שירותא וסיומא קולטרא דקטפוי אפשט ואחנהיר
 ומניה ירתון דדיקייא ד' מאה עלמין דכסוסין לעלמא דאחימאי
 קולטרא דקטפה דהיא גולגלתא חוורה נטיף טלא כל יומא לההוא
 זעיר אנפין לאתר דאתקרי שמים וביה זמין חתייא לאחייא
 לזמנא דאתי דכתיבויין לך האלדים מטל השמים ואתמלייא
 רישיה וכל חקל תפוחין נטיפין מההוא טלא האי עתיקא קדישא
 עמירוגני וחכמתא עלאה סתימאה בההוא גולגלתא משתכח
 ודאי בהאי עתיקא לא אתגלייא אלא רישא בלחודוי בגין דהיא
 רישא לכל רישא חכמתא עלאה דהיא רישא ביה סתים ואקרי
 מוחא עלאה מוחא סתימא מוחא דשכך ושקיט ולית דינע ליה
 בר חיבו . תלת רישין אתגלפן דא לגו מן דא ודא לעילא מן דא
 רישא חדא חכמתא סתימא דאתכסיה ולאו מתפתחא וחכמה דא
 סתימאה רישא לכל רישי דשאר חכמות רישא עלאה עתיקא קדישא
 סתימא דכל סתימין רישא דכל רישא רישא דלאו רישא ולא
 ידע ולא אתידע מה דהוי ברישא דאלא אתדבק בחכמתא ולא
 בסוכלתנו ועל דא אקרי ברח לך אל מקומך . והחיות רצוא ושוב .
 ובגין כך עתיקא קדישא אקרי אין דביה תלייא אין כל אינון שערי
 וכל אינון בימין ממוחא סתימאה תליין וכלהו שעיעין (ס' איתבי)
 בשקולא ולא אתחזי קדלח כלא הוה בגין דהאי עתיקא קדישא
 בחד הוי כלא בחידו ולא שניא מרחמי לעלמין בחלת עשר מכילן
 דרחמין השתכח בגין דהאי חכמתא סתימאה דביה מתפרשתלת
 זמין לארבע ארבע והוא עתיקא כליל לון ושליש על כלא . חד
 ארחה

האדרת זוטא קדישא

אררתי לנהיר בפלגותא לשערי דנפקי ממוחא הוא ארחא דנהירין
 ביה דדיקייא לעלמא דאתי דכתיב וארח דדיקים כאור נגה וגו' .
 ועל דא כתיב אז תתענג על יי' ומהוי ארחא מתנהרין כל שאר
 ארחין דתליין בזעיר אנפין האי עתיקא סבא דסבין כתר א עלאה
 לעילא דמתעטרין ביה כל עטרין וכתרין מתנהרין בזויגין מניה
 מתלהטן ומתנהרין והוא הוא בזויגא עלאה עמירא דלא אתידע .
 וכל שאר בזויגין מניה מתלהטן ומתנהרין . האי עתיקא קדישא
 אשתכח בתלת רישין וכלילן בחד רישא והוא רישא עלאה לעילא
 לעילא ובגין דעתיקא קדישא אתרשים בתלת כל שאר בזויגין
 דנהרין כלילן בתלת . עוד עתיקא אתרשים בתרין כללא דעתיקא
 בתרין הוא כתר א עלאה דכל עלאין רישא דכל רישא והוא דהוי
 לעילא מן דא דלא אתידע כך כל שאר בזויגין סתימין בתרין .
 עוד עתיקא קדישא אתרשים ואסתים בחד והוא חד וכלא הוא
 חד כך כל שאר בזויגין מתקשרין ומתהדרין בחד ואינון חד
 מצחא דאחגלי בעתיקא קדישא רגון אקרי דהא רישא
 עלאה דאסתים לעילא דלא אתידע פשיט חד טורנא
 בפיימא יאה דאתכליל במחא . ובגין דאיהו רעוא דכל רעוין
 אתתקן במחא דאחגלייא כפוסיעא (ס"א אחגליק בפסיעא) וכד
 דא אחגלייא רעוא דרעוין אשתכח בכלהו עלמין וכל עלותין
 דלתתא מחקבלין ומתנהרין אנפוי דזעיר אנפין וכלא ברחמי
 אשתכח ובגין דכל דיגין אתטמרן ואתכפיין בשבתא בשעתא
 דעלותא דמנחה דהוא עידן דכל דיגין מתערין אחגלייא האי
 מחא ואתכפיין כל דיגין ואשתכח ורחמין ובגין כך אשתכח שבת
 בלא דיגא לא לעילא ולא לתתא ואפילו אשא דגיהנס אשתקע
 באתריה ונייחין חייביא . ועל דא אמוסף גשמתא דחדו בשבתא
 ובעי בר נש למחדי בתלת סעודתי דשבתא דהא כל מהימנותא
 וכל כללא דמהימנותא ביה אשתכח . ובעי בר נש לסדרא פתורא
 ולשכל **תלת סעודתי** דמהימנותא ולמחדי ביה אמר
 ר' שמעון אסהדנא עלי לכל אלן דהכא דהא מן יומאי לא בעילנא

האדרת זוטא קדישא לא

אלין ג' סעודתי ובגיניהון לא אנטריכנא לתעניתא בשבתא וחסילן
 ביומי אחריני לא אנטריכנא כ"ש בשבתא למאן דזכי בהוזכי
 למהימנותא שלימתא . חד סעודתא דמטרוניתא . וחד סעודתא
 דמלכא קדישא . וחד סעודתא דעתיקא קדישא סתימא דכל
 סתימין ובהוא עלמא יזכי בהו לאלין . האי רבון כד התגליית
 כל דינין אחכפיין משלשליהון תקונא דעתיקא קדישא אתתקן
 בתקונא חד כללל דכל תקונין והיא חכמה עלאה סתימאה כללל
 דכל שאר והאי הקרי עדן עלאה סתימאה והוא מוחא דעתיקא קדישא
 והאי מוחא אתפשט לכל עיבר מניה אתפשט עדן אחרא ומאי עדן
 אתגלף והוא רישא סתימא דברישא דעתיקא דלא אתידע כד
 פשיט חד טורכא (ס"א גוונא) דהוא מתתקן לאתנהרא בטעבהאי
 מוחא ואתגלף ואתנהיר בכמה גהירין ואפיק וארשים
 כבוסיעא דא בהאי מלחא ואתרשים ציה חד נהורא דאקרי רבון
 והאי רבון אתפשט לתתא בדיקנא עד ההוא אתר דמתישבה
 בדיקנא ואקרי חסד עלאה ובהאי רבון כד התגליית מסתכלין מארי
 דדינא ומתכפיין **עיניו** דרישא דעתיקא קדישא תרין במד
 שקילן דאשגחין תדירא ולא נאים דכתיב לא ינוס ולא יישן שומר
 ישראל ישראל קדישא בגין כך לא אית ליה גבינין על עינא ולא
 כמותא ההוא מוחא אתגליף ונהיר בתלת חורין דעלא בחוורא דא
 מסתחין עינין דזעיר אנפין דכתיב רחנות בחלב דהוא חוורא
 קדמאה ושאר חורין אסתחין ונהרין לשאר בוצינין . מוחא אקרי
 נביעא דברכת' נביעא דכל ברכאן מניה אשתכחו ובגין דהאי
 מוחא להיט בג' חורין דעינא אקרי טוב עין הוא יצרך ותלי ציה
 ברכתא דהא במוחא תליין תוורו דעינא האי עינא כד אשגח
 בזעיר אנפין ענפין כללו בחדו עינא דא הוא ימינא עיינין
 דתתא ימינא ושאלל תרי בתרי גוונין . בכניעותא דספרא
 אוליפנא דהאי' עלאה' תתאה' ה' עלאה' תתאה' ו' עלאה'
 תתאה כל אינון עלהין בעתיקא תליין תתאין בזעיר אנפין אינון
 לאו תליין אלא אינון ממש ובעתיקא קדישא תליין דהא שמת
 דעתיקא

האדרת זוטא קדישא

דעתיקא אהכסייא מכלא ולא אשתכח . אבל אלן אחוון דתליין
בעתיקא בגין דיתקיימון אינון דלתתא דאי לאו הכי לא יתקיימון
ובגין כך שמא קדישא סתים וגלייא ההוא דסתים לקבליה דעתיקא
קדישא סתימא דכלא וכהוא דאחגלי בגיניה ההוא דאחגלייא
דתלייא בזעיר אפיין ובגין כך כל ברכאן בעיין סתים וגלייא אלן
אחוון סתימן דתליין (ס"ח ודאי בגולגלתא במחא בעיינין תליין
י' אמה תלייא לי' לקיימ' דלתתא) **זוטמא** זבאי חוטמ' בנוקב'
בפרדשקא דציה נשיב רוחא דמי לזעיר אפיין . וזבאי חוטמא
בנוקבא דפרדשקא תלייא ה' לקיימא ה' אחרא דלתתא ודא
רוחא כפי'ק' תמומא סתימא וחקרי רוחא דמי וזבאי רוחא זמינין
למנדע' חכמת' בזמנא דמלכא משיחא . דכתיב ונחה עליו רוחי'
רוח חכמה ובינה וגו' . האי חוטמא חייין מכל סטרוין חדו שלימא
נחת רוח אסוותא חוטמא דזעיר אנפיין כמה דאוקימנא דכתיב
עלה עשן באפו וגו' והכא כתיב ותהלתי אחטס לך ובספרא
דאגדתא דבי רב ייבא סבא אוקיס ה' צפומא והכא לא מתקיימא
הכי ולא אכטרפא (ס"א אצטריכנא) אע"ג דבחד סלקא אלגא זבא'
דינא תלייא ודינא בחוטמא תלייא דכתיב עלה עשן באפו . ואי
תימא הא כתיב ואש מפיו תאכל עקרא דרוגזא בחוטמא תלייא .
בלתקונין דעתיקא קדישא במומא שקיטו וסתים מתתקנו וכל
תקונין דזעיר אנפיין בחכמה תתאה מתתקנו דכתיב כלס בחכמה
עשית וה' כללא דכלא ודאיומה בין ה' לה' ה' דהכא דינא
אזעיר מנה ודהכא רחמי גו רחמי **בדיקנא** דעתיקא קדישא'
תלייא כל יקירו דכלא . מזל' דכלא אקרי' מהאי דיקנא מזל'א
יקירותא דכל יקירין מזלי עלאי ותתאי כלהו משגימין לההוא מזל'א
זבאי מזל'א תלייא חיי דכלא . זבאי מזל'א תליין שמייא וארעא
גשמין דרעוא מזוני דכלא זבאי מזל'א אשגחותא דכלא זבאי מזל'א
תליין כל חילין עלאין ותתאין תלת עשר נביעין דמשחא דרבותא
טבא תליין בדיקנא דמזל'א יקירא דא וכלהו נפקין לזעיר אנפיין לא
תימא כלהו אלא תשעה מנייהו משתכחן לאכפי'יא דינון וכד האי
מזל'א

האדרא זמא קדישא לב

מזל תלייא בשקולא עד טבורא כל קדושי קדושין לקדושא ביה
תליין - בהאי מזל פשיט פשיטותא דקוסרת עלאה ההוא רישא
שכל רישין דלא אתידע ולא אשתמודע ולא ידעין עלאין ותתאין ובין
כך בלא בהאי מזל תלייא בדיקנא דאג' רישין דאמינא מתפשטן
וכלהו מתחברן בהאי מזל ומשתכחין ביה זבגין כך כל יקירו
דיקירותא בהאי מזל תלייא אלין אשוון דתליין בהאי עתיקא כלהו
תליין בהאי דיקנא ומתחברן בהאי מזל ותליין ביה לקיימא אשוון
אחרנין דאלמלא לא סליק אלין אשוון בעתיקא לא קיימין אלין אחרן
זבגין כך אמר משה כד אצטריך יי' יי' תרי זמני ופסיק טעמא
בבווייהו דהא במזל תלייא כלא מהאי מזל מתכספי עלאי ותתאי
ומתכפיין קמיה - זכאה חולקיה מאן דזבי להאי - האי עתיקא
קדישא סתימא דכל סתימין לא אדכר ולא אשתכח זבגין דהיו
רישא עלאה לכל עלאין לא אדכר בר רישא חדא בלא גופא לקיימא
כלא והאי טמיר וסתיס זבגין מכלא תקוניו אשתקנן בההוא מוחא
סתימא דכלא דאשתפשט ואחחקן ונפיק חסד עלאה ותתאה וחסד
עלאה אשתפשט ואחחקן ואתכליל כלא במוחא סתימא דא כד
אשתקנן חוורא דא בנהירו דא בטש מאן דבטש בהאי מוחא ואתנהיר
ותליא ממזל יקירא מוחא אחרא דאשתפשט לתרין ותלתין שבילין
כד אתנהיר נהיר ממזל יקירא אתנהירו ג' רישין עלאין תרין
רישין וחד דכליל לון ובמזל תליין ואתכלילן ביה מכאן שארי
לאחגלייא יקירו דדיקנא דהיו מזל סתימא והיו מתחקנן כמה
דעתיקא קדישא תלת רישין מתעטרין ביה הכי בלא בתלת רישין
וכד אתנהרן תליין כלהו דא בדא בתלת רישין תרין מתרין
סטרין וחד דכליל לון וחי תימא מאן עתיקא קדישא - ת"ל עלילא
אית דלא אתידע ולא אשתמודע ולא אשתריס והוא כליל בלא ותרין
רישין ביה כלילן (ס"א תליין) וכדן בלא חדא הכי מתחקן וההוא
לאו במנינא ולא בכללא ולא בחושבן אלא ברעותא דלבה על דא
אתמר אמרתי אשמרה דרכי מחטא בלשוני אתר דסירותא אשתכח
מעתיקא קדישא דאתנהיר ממזל הוא נהירו לחכמתא דמתפשט
לתלתין

האדרת זוטא קדישא

לתלתין ותריין עיבר ונפקא מההוא מוחא סתימאה מנהירו
דביה ומה דעתיקא קדישא נהיר בקדמיתא (ס"א בחכמתא)
דא היא ושירותא ממה דאחגלייא הוי ואתעביד לתלת רישין ורישא
חדא כליל לון ואלין תלת מתפשטן לזעיר אנפין ומאלין נהרין כללך
אחגליף האי חכמתא ואפיק חד נהרא דנגיד ונפיק לאשקאה
גנתא ועיל ברישא דזעיר אנפין ואתעביד חד מוחא ומתמן
אתמשיך ונגיד בכל גופא ואשקי כל אינון נטיעאן הה"ד ונהר יוצא
מעדן להסקות את הגן וגו' אחגלף האי חכמתא ואתמשך ועייל
ברישא דזעיר אנפין ואתעביד מוחא אחרא ההוא נהירו דאתמשכא
מניה אלין תרין משיכון אחגליפו ומתחברן בחד רישא דעמיקא
דבירה דכתיב בדעתו תהומות נבקעו ועייל ברישא דזעיר אנפין
ואתעביד מוחא אחרא ומתמן אתמשיך ועייל לגו ומלייא כל אינון
אדרין ואכסדרין דגופא הה"ד ובדעת חדריס ימלאו ואלין נהרין
מנהירו דההוא מוחא עלאה סתימאה דנהיר במזלא עתיקא קדישא
וכלא דאבדא תליין ואתקשר דאבדא אודא בדא עד דיסתמודע
דכלא חד וכלא הוא עתיקא ולא אתפרשמניה כלום אלין תלת
נהרין נהרין לתלת אחרן דאקרין אבהן ואלין אבהן נהרין לבנין
וכלא נהיר מאתר חד כד אחגלייא האי עתיקא רעווא דרעוון
כלא נהיר וכלא אשתכח בחדו שלימתא האי עדן אתמשך מעדן
עלאה סתימאה דכל סתימין ומהאי עדן אקרי שירותא בעתיקא
לא אקרי לא הוי שירותא וסיומא ובגין דלא הוי ביה שירותא וסיומא
לא אקרי אתה בגין דאתכסיה ולא אחגלייא ואקרי הוא ומאתר
דשירותא אשתכח אקרי אתה ואקרי אב דכתיב כי אתה אבינו
באגדתא דבי רב יבא סבא כללא דכלא זעיר אנפין אקרי אתה
עתיקא קדישא דאתכסייא אקרי הוא ושפיר והשתא קרינן באתר
דשירותא אשתכח אע"ג דאתכסייא מניה הוי שירותא ואקרי אתה
והוא אב לאבהן והאי אב נפיק מעתיקא קדישא דכתיב והחכמה
מאין תמצא ובג"כ לא אשתמודע ת"ח כתיב אלדים הבין דרבה
דרבה ממס אבל והוא ידע את מקומה מקומה ממס ולא דרבה

מקומה

האדרת זוטא קדישא לג

מקומה ממש וכ"ש דרבה וכ"ש הדיא חכמה דסתימא ביה בעתיקא
קדישא . האי חכמה שירותא דכלא מניה מתפשטן חלתין ותרין
שבילין . שבילין ולא ארמין ואוריתא בהו אתכלילת בעשרין ותרין
אתוון ועשר אמירן . האי חכמה אב לאבהן ובהאי חכמה שירותא
וסיומא אשתכחא ובג"כ חכמה עלאה חכמה תתאה . כד אתפשט
חכמה אקרי אב לאבהן כללא אתכליל אלא בהאי (ס"א כד
מפשטא חכמות אתקרי אב לאבהן כללא לא אשתכלל אלא בהאי)
דכתיב כלס בחכמה עשית . זקף ר"ש ידיו וחדי אמרודאי עדן
הוא וכלא אלטרין בשעתא דא . ת"כ בשעתא דעתיקא קדישא
סתימא דכל סתימין בעא לאתקנא כללא אתקין כעין דכר ונוקבא
באתר דאתכלילו דכר ונוקבא לא אתקיימו אלא בקיומא אחרת
דדכר ונוקבא . והאי חכמה כללא דכלא כד נפקא ואתנהיר
מעתיקא קדישא לא אתנהיר אלא בדכר ונוקבא האי חכמה אתפשט
ואשתכח דדכר ונוקבא הוא חכמה אב בינה אס חכמה ובינה בחד
מתקלא אתקלו דכר ונוקבא ובגינייהו כללא אתקייס בדכר ונוקבא
דאלמלא האי לא מתקיימין שירותא דא אב לכלא אב לכלאו
אבהן אתחברו דא בדא ונהירו דא בדא . חכמה אב בינה אס
וכתי' כי אס לבניה תקרא כד אתחברו אולידו ואתפשטת מהימנות'
באגדתא דבירב יבא סבא הכי תאני מהו בינה אלא כד אתחבר
דא בדא יו"ל בה"א אתעברת ואפיקת בן ואולידת ובג"כ בינה אקרי
בן י"ה שלימותא דכללא אשתכחו תרווייהו דמתחברן ובן בגויי'א
כללא דכללא בתקונייהו אשתכח שלימותא דכל' אב ואס בן ובת .
מלין אלין לא אתייהבו בר לקדישי עליונין דעאלו ונפקו וידעין
ארמיו דקב"ה דלא סטאן בהו לימינא ולשמאלא דכתיב כי ישרים
דרכי יי' ודריקיס ילכו בס וגו' זכאה חולקיה דמאן דזכי למנדע
ארמיו ולא סטיולא יטעי בהו דמלין אלין סתימין אינוק וקדישי
עליונין נהירין בהו כמאן דנהיר מנהירו דבזינא . לא אתמסרו
מלין אלין אלא למאן דעאל ונפק . דמאן דלא עאל ונפק טב ליה
דלא אברי דהאגליא קמיה עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין

האדרא זוטא קדישא

דמלין אלין גהרין בלבאי באשלמותא דרחימותא ודחילו דקב"ה
ואלין בני דהכא ידענא בהו דהא עאלו ונפקו באלין מלין ולא בכלהו
והשתא אתגהירו בשלימותא כמה לאטריך. זכאה חולקי עמהון
בההוא עלמא. אמר רבי שמעון כל מה דאמינא דעתיקא קדישא
וכל מה דאמינא דזעיר אנפין כלל חד כלל הוא אלא חד מלה לא
תלייא ביה פירודא בריך הוא בריך שמיא לעלם ולעלמי עלמין.
ת"ח שירותא דא דאקרי אב אתפליל ביו"ד דתלייא ממזלא קדישא
ובג"כ יו"ד כליל אתוון אחרנין י' רישא וסיפא דכלל וההוא גהר
דנגיד ונפיק אקרי עלמא דאתי דאתי תדיר ולא פסיק והאי הוא
עדונא דזדיק יי' לזכאה להאי עלמא דאתי דאשקי תדיר לגנתא
ולא פסיק עליה כתיב וכמונא מיס אשר לא יכזבו מימיו.
וההוא עלמא דאתי אברי ביו"ד ה"ד ונהר יונא מעדן להשקות את
הגן י' כליל תרין אתוון. באגדתא דבי רב ייבא פבא תנין אמאי
ו"ד כלילן ביו"ד אלא נטיעה דגנתא ודאי אקרי ו' איתגנתא אחרא
דאיהי ד' ומאי ו' אשתקייא ד' דאיהי ארבעה והייט רזא דכתיב
ונגד יונא מעדן וגו'. מאן הוא עדן דא חכמה עלאה ודאי י'
להשקות את הגן דא הוא ו' ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים דא
הוא ד' וכלל כליל ביו"ד ובגין כך אב אקרי לכלל אב לאבהן שירותא
דכלל אקרי ביתא דכלל מהאי יו"ד שירותא וסיומא דכלל דכתיב
כלם בחכמה עשית באתריה לא אתגלייא ולא אתידע מדאתחבר
באימא אכריו (ס"א ארמיו) באימא. ובגין כך אימא כללל דכלל
אתידע ואתרמין שירותא וסיומא דכלל חכמה אקרי וביה סתים
כלל כללל דכלל שמא קדישא עד השתא רמזנא ולא אמינא כל
אלין יומין והאינא מתגלפין סטדין י' כליל בהאי חכמה ה' דא
אימא וקרינן בינה. ו"ה אלין תדין בגין דמתערין מאימא. והא
תנינן דבינה אתכליל מכלל. יו"ד דמתחברא באימא ומפקין בן
והיינו בינה א"ב וא"ס דאינון י"ה בן בגווייהו השתא בינה ואקרי
חבונה אמאי אקרי חבונה ולא בינה אלא חבונה אקרי בשעתא
דינקין לתדין בנין ב"ן וב"ת דאינון ו"ה הויא שעתא אקרי חבונה
דכלל

האדרת זוטא קדישא לר

דכלל כליל בחלין שתון ב'ן וב'ת אינון ויה וכלל חד כללל והיינו
 תבונה . בספרא דרב המכונה סבא אמר דסלמה מלכא תקוגא
 קדמאה דגלי ואמר הכך יפה רעיתמהאיהוה . ותקוגא תניינא
 אקרי בלה דאיהי נוקבא דלתתא ואיטון דאמרי דתרווייהו להאי
 נוקבא דלתתא אינון לאו הכי דה"א קדמאה לא אקרי בלה וה"ה
 בתראה אקרי בלה לזמנין ידיעין לזמנין סגיאין דהא זמנין סגיאין
 אינון דדכורא לא אתחבר עמה ואסתלק מינה בההוא זמנא כתיב
 ואל אשה בכדת טומאתה לא תקרב . בשעתא דאתדכאת נוקבא
 דדכורא בעי לאתחברא עמה כדין אקרי כ"לה . כ"לה ממש אתיית
 האי אימא לא אפסיק רעותא דתרווייהו לעלמין במקד . נפקין במד
 שריין לא אפסיק דא מן דא ולא אסתלק דא מן דא . ובג"כ כתיב
 ונהר יוצא מעדן יוצאודאי ולא אפסיק הה"ד וכמונא מים אשר לא
 יבזומימיו ובגין כך כתיב רעיתי ברעותא דאחווה שריין באחדותא
 שלימתא אבל הכא אקרי בלה דכד אתא דכורא לאתחברא עמה
 היא בלה דבלה איהי אתיא ממש . ובג"כ תרי תקונין דנוקבי
 פריש שלמה תקוגא דקדמיתא סתימא בגין דאיהי סתימא ותקוגא
 תניינא פרישיתיר ולא סתים בולי האי ולבתר תליא כל שבחא
 בההיא דלעילא דכתיב אחת היא לאמה ברה היא ליולדתה ובגין
 דאיהי אימא מתעטרא בעטרא דכלה ורעותא דיר"ד לא אפסיק
 מינה לעלמין אתיהיב בה ברשותה כל חירו דעבדין כל חירו דכל
 כל חירו דחייבייא לדכאה לכלל דכתיב כי ביום הזה יכפר עליכ' .
 ובתיב וקדשתם את שנת החמשים שנה יובל היא . מאי יובל כמה
 דאת אמר ועל יובל ישלח שרשיו משום ההוא נהר דאתי ונגידונפיק
 תדיר ולא פסיק . כתיב כי אם לבינה תקרא לתבונה סתן קולך
 כיון דאמר כי אם לבינה תקרא אמאי לתבונה אלא כלל כמה
 דאמינא הי מנייהו עלאה בינה עלאה מתבונה בינה אב ואם ובן
 י"ה אב ואם ובן בגווייהו . תבונה כלל בללל דבנין בן ובת ו"ה
 ולא אשתכח אב ואם אלא באימא דאימאודאי רביעא עלייהו ולא
 אתג ליית אשתכח דכללל דתריין בנין אקרי תבונה וכללל דאב ואם

האדרת זוטא קדישא

בן אקרי בינה וכד בעי לאכללא כללא בהאי אתכליל והאי אב ואם
בן אקרון חכמה בינה ודעת . בגין דהאי בן נטיל סימנין דאבוי
ואמיה ואקרי דעת דהוא סהדותא דתרווייהו . והאי בן אקרי
בוכרא דכתיב בני בכורי ישראל ובגין דאקרי בוכרא נטיל תרין
חולקין וכד אתרבי בעטרוי נטיל תלת חולקין ובין כך ובין כך תרין
חולקין ותלת חולקין כללא חד מלהוהאיוהאי הכי (ס"א חד) הוי
ירותא דאבוי ואמיה ירית . מאי ירותא דא תרין עטרין דהוו גטין
בגווייהו ואחסינו לבן לא מסטרא דאבוי הוה גטין בגווייה חד עטרא
דאקרי חסד ומסטרא דאימא חד עטרא דאקרי גבורה וכלהו
מתעטרין ברישיה ואחיד לון וכד נהרין אלין אב ואם עלייהו כלהו
אקרון תפלין דרישא וכללא נטיל בן לא וירית כללא . והאי ירית
(ס"א יהיב) לברתא וברתאמיה אתון ועכ"פ מכאן ברא ירית ולא
ברתא ברא ירית לאבוי ולאמיה ולא ברתא ומינה אתון ברתא
כמה דכתיב ומזון לכלאביה הכי אב ואם כלילין ומתחברין דאבדא .
ואבטמיר יתיר וכללא אחיד מעתיקא קדישא ותליא במזלא קדישא
יקירו דכל יקירין . והלין אב ואם מתקנין ברתא כמה דאמינא
דכתיב בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכוון ודעת חדרים ימלאו
כל הון יקרו געים . וכתיב כי נעים כי תשמרם בצטנך . הכי
כללא דכללא כמה דאמינא ותליין ממזלא קדישא יקירא . אמר ר'
שמעון באדרא לאגלינא כללא וכל בנימלין טמירין הוו עד השתא
זבעינא לאטמרא לון לעלמא דאתי משום דתמן שאלתא שאיל לנא
כמה דכתיב והיה אמונת עתך חוסן ישועות חכמה ודעת וגו' .
והחכמה בעיין מניה והשתארעותא דקב"ה בהאי הא צלה בסופא
איטול קמי פלטרוי כתיב כי אל דעות יי' דעות ודאי הוא דעת ירית
בדעת כל פלטרוי אתמליין דכתיב ודעת חדרים ימלאו . ובגין
כך דעת אחרא לא אחגלייא דהא טמירא אזיל בגווייה ואתכליל
ציה במוחא בגופא כללא כי אל דעות יי' . בספרא דאגדתא תנינן כי
אל דעות יי' אל תקרי דעות אלא עדות . דהוא סהדותא דכללא
סהדותא דתרין חולקין כד"א ויקם עדות ביעקב ואע"ג דהאי מלה

תאדרא זומא קדישא לה

אוקמוה בספרא דכניעותא דבספרא אחרת התם דאתריה שלים
הכא כלא שפיר וכלא הוי כד אסתים מלה האי אצואם כלין כללא
בהו סתימן ואינון סתימן למזלא קדישא עתיקא דכל עתיקין ביה
סתימן ביה כלילן כללא הוא כללא הוי בריך הוא בריך שמיה לעלם
ולעלמי עלמין כל מלין דאדרא יאות וכלהו מלין קדישין מלין דלא
סטאן לימינא ולשמאלא . כלהו מלין דסתימן לאיגון דעאלו ונפקו
וכלא הכי הוא . ועד השתא הוו מתכסיין אלין מלין דדחילנא
לגלאה והשתא אתגליין וגליקמי מלכא עתיקא קדישא דהא לא
ליקרא דילי ודבית אבא עבידנא אלא בגין דלא איעול בכסופא
קמי פלטרוי עבידנא . ועוד דהא חמינא דק"ב וכל הני זכתי
קשט דהכא משתבחן כלהו מסתכמין על ידי דהא חמינא דכלהו
חדאן בהאי הלולא דילי וכלהו זמינין בההוא עלמא בהילולא דילי
זכאה חולקי . אמר רבי אבא כד סיים מלה דא בוינא קדישא
בוינא עלאה אריס ידוי ובכה ומיך בעא לגלאה מלה חד' אמר
במלה דא אנטערנא כל יומאי והשתא לא יהבין לירשותא . אחקיף
ויטיב ורחיש בשפוותיה וסגיד תלת זמנין ולא הוה יכול צר נש
לאסתכלא דאתריה כ"ש ביה . אמר פומא פומא דזכית לכל האי
לא אנגיבו מבועך . מבועך נפיק ולא פסק עלך קריכו ונהר יוצא
מעדן . וכתיב וכמולאמים אשר לא יכזבו מימיו האידנא אסהדנא
עלי דכל יומין דקאימנא תאיבנא למחמי יומא דא ולא סליק ברעותי
דהא בעטרא דא מתעטר האי יומא והשתא בעינא לגלאה מלין
קמיה דקב"ה דהא כלהו מתעטראן ברישי והאי יומא לא יתרחק
למיעל לדוכתיה ביומא אחרא דהא כל יומא ברשותי קיימא והשתא
שרינא לגלאה מלין בגין דלא איעול בכסופא לעלמא דאתי והא
שרינא . אימא כתיב לדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו
פניך . מאן חכימא יסתכל בהאי למחמי אורחוי (ס"א דינוי)
דקדישא עלאה דינין דקשט דינין דמתעטרן בכתרין עלאין דהא
אמינא דכלהו בוינין דנהרין מבוינא עלאה טמירא דכל טמירין
בלהו דרגין לאתנהרא ובההוא נהורא דבכל דרגא ודרגא אתגלייא

האדרת זוטא קדישא

מה דאתגלייא וכלהו נהורין אחידן נהורא דא בנהורא דא ונהורא
דא בנהורא דא ונהורין דא בדה ולא מתפרשן דא מן דא נהורא דכל
בונינא ובונינא דחקרון תקוני מלכא בתרי מלכא כל חד וחד נהיר
ואחיד בהוא נהורא דלגולגו ולא מתפרש לבר ובג' כלא במד
דרגא אסתלק וכלא בחד מלה אתעטר ולא מתפרש דא מן דא
איהו ושמיה חד הוא נהורא דאתגלייא חקרי לבושה דמלכא נהורא
דלגולגו . בהוא נהורא הוא מה דלא מתפרש ולא אתגלייא וכלהו
בוניני וכלהו נהורין נהרין מעתיקא קדישא סתימא דכל סתימין
בונינא עלאה וכד מסתכלן כלהו נהורין דאתפשטן לא אשתכח בר
בונינא עלאה דאטמר ולא אתגלייא באינון לבושין דיקר לבושי
קשוט תקוני קשוט בוניני קשוט . אשתכחו תרין בונינין תקונא
דכורסייא דמלכא ואחקרון גדק ומשפט ואינון שירותא ושלימותא
ובהני מתעטרין כל דינין דלעילא ותתא וכלא סתיס במשפט ונדק
מהאי משפט אתון ולזמנין קריגין לה מלכי גדק מלך שלם . כד
מתערין דיגין ממשפט כלהו רחמי כלהו בשלימו דהאי מבסס להאי
גדק ודיגין מתתקנין וכלהו נחתין לעלמא בשלימו ברחמי וכדין
חקרי שעתא דמתחברן דבר ונוקבא וכל עלמין כלהו ברחמי
ובחדוותא וכד אסניאו חוסי עלמא ואסתאבת מקדשא ודכורא
אתרחק מן נוקבא וחוייא תקיפא שריא לאתערא ווי לעלמא דמתון
בהוא זמנא מהאי גדק כמה חבלי טריקין בעלמא כמה זכאין
מסתלקין מעלמא וכל כך למה בגין דאתרחק דכורא מן נוקבא
ומשפט לא קרב בגדק דא . ועלהאי כתיב ויש גספה בלא משפט
דמשפט אתרחק מהאי גדק ולא אתבסמא ונדקינקא מתרחקת .
וע' דאמר שלמה מלכא את הכל ראיתי בימי הבלי יש גדיק אובר
בגדקו וגו' . אבל דא הכל מהבלים דלעילא דחקרון אפי מלכא
ומה דאמר הבלי דא גדק מלכותא קדישא דבר היא מתערא בדיגוי
כתיב יש גדיק אובר בגדקו מ"ט משום דמשפט אתרחק מגדק
ובג' חקרי ויש גספה בלא משפט . ת"ח כד אשתכח זכאה
עלאה בעלמא רחמא דקב ה אפילו כד אתער גדק בלחודוי

האדרא זוטא קדישא לו

יביל עלמא להשתזבא בגינייה וקב"ה צעי ביקרי' ולא מסתפי
 מן דינא וכד ההוא זכאה לא קיימא בקיימיה מסתפי אפילו
 ממספט ולא יביל למיקס ביה כ"ס בנדק. דוד מלכא בקדמיחא
 אמר בחנני יי' וגמני דהא אנאלא מסתפינא מכל דינין ואפילו
 מהאי נדק וכ"ס דאחידנא ביה מה כתיב אני בנדק אחזה פניך.
 בנדק ודאי לא מסתפינא למיקס בדינוי בתר דחב אפילו ממספט
 מסתפי דכתיב ואל תבא במספט את עבדך. ת"ח כד מתבסמא
 האי נדק ממספט כדין אקרי נדקה ועלמא מתבסמא בחסד
 ואתמלייה מניה דכתיב אוהב נדקה ומספט חסדיי מלאה הארץ.
 אסהדנא עלי דכל יומאי הוינא מטער על עלמא דלא יערע
 בדינוי לנדק ולא יוקיד עלמא בשלהובוי כמה דכתיב אכלה
 ומחתה פיה. מכאן ולהלאה בפוס כל חד כפוס בירא עמקא והא
 בדרא דא אית ביה זכאין וזעירין אינון דיקומון לאגנא לעאנא
 מארבעה זיוין. (ס"ח על עלמא ועלנא בעיין) ע"כ אחידין מלי
 דא בדא ומתפרשן מלין דסתימן בעתיקא קדישא סתימא דכל
 סתימין והיך אחידן אלין באלין. מכאן ולהלאה מלין דזעיר
 אנפין אינון דלא אתגליין באדרא אינון דהוו סתימן בלבאי ותמן
 לא אתקנועד כאן סתימין מלין ובדירין כלהו זכאה חולקי ואינון
 דירתי ירותא דא דכתיב אשרי העם שככה לו וגו'. האי דאוקימנא
 אב ואס בעתיקא אחידן בתקונוי דהא ממוח סתימאה דכל סתימין
 תליין ומתאחדן ביה ואע"ג דעתיקא קדישא אתתקן בלחודוי כד
 יסתכלון בכל מלי כלא הוא עתיקא בלחודוי הוא הוי והוא יהא
 וכל הני תקונין ביה א"ב וא"ס מהאי מוחא נפקו וביה תליין וביה
 אחידן. זעיר אנפין בעתיקא קדישא תלייא ואחיד ויהא אוקימנא
 מלי באדרא זכאה חולקיה דמאן דעאל ונפק וינדע אורחין דלא
 יסעי לימינא ולשמאלא. ומאן דלא עאל ונפק טב ליה דלא אברי
 וכתיב כי ישרים דרכי יי'. אמר ר' שמעון מסתכל הוינא כל
 יומא בהאי קרא דכתיב ביי' תהלל נפשי ישמעו עמוס וישמחו
 והאידנא אתקייס קרא כלא. ביי' תהלל נפשי ודאי דהא נשמתי

האדרת זמנא קדישא

ביה אחידא ביה להטא ביה אתדבקה ואשתדלת ובהשתדלותא דא
 יסתלק לאתרהא • ישמעו ענוים וישמחו כל בני לדיקייא וזכאין
 דאתיין עם קב"ה כלהו שמעין וחראן הא השתא מתיבתא קדישא
 בנין כך גדלו ליי' אתי ונרוממה שמו יחדיו ואלה המלכים אשר
 מלכו בארץ אדום הה"ד כי הנה המלכים נועדו עברו יחדיו בארץ
 אדום באתר דדינין מתאחדן תמן • עברו יחדיו דכתיב וימת
 וימלוך תחתיו • המה ראו כן תמהו נבהלונחפוז ללא אתקיימו
 באתרייהו בנין דתקונין דמלכא לא אתקבו וקרתא קדישא ושורוי
 לא אודמנו • הדא הוא דכתיב כאשר שמענו כן ראינו וגו' דהא
 כלהו לא אתקיימו והיא אתקיימת השתא בסטרא דדבורא דשריית
 עמיה • הדא הוא דכתיב וימלוך תחתיו הדר ושם עירו פשו ושם
 אשתומהטבאל בת מטרד בת מי זהב • מי זהב ודאי כמה
 דאוקימנא באדרא • והא בספרא דאגדתא דרב המנוכא סבא
 אתמר וימלוך תחתיו הדר • הדר ודאי כמה דאת אמר פרי עץ
 הדר • ושם אשתומהטבאל כמה דאת אמר כפות תמרים וכתיב
 לדיק כתמר יפרח דליהי דכר ונוקב'האי אתקרי את בת מטרד בת
 מההוא אתר דטרדין כלא לאתדבקה ואקרי אב וכתיב לא ידע
 אנוש ערכה ולא תמלא בארץ החיים • ד'א בת מהימא דמסטרהא
 מתאחדין דינין דטרדין לכלא בת מי זהב דינקא מתרין אנפין
 דנהורא בתרין גוויין בחסד ובדיבא עד לא אברי עלמא לא הוו
 משנחין אנפין באנפין ובנין כך עלמין קדמאי אתחרבו ועלמין
 קדמאי בלא תקווא אתעבידו וההוא דלא הוה בתיקווא אקדי זיקין
 בגוין כהאי אומנא מרגפא (ס"א מרופתא) כד אכתש במאנא
 דפרזלא אפיק זיקין לכל עיבר ואיגון זיקין דנפקין נפקין להטין
 ונהירין ודעבין לאלתר והלין אקרון עלמין קדמאי ובנין כך אתחרבו
 ולא אתקיימו עד דאתתקן עתיקא קדישא ונפיק אומנ' להומנותיה •
 ועל דא חנינא במתניתא דילן דנינונא אפיק זיקין בזיקין לתלת
 מאה זעשרין עיבר ואיגון זיקין עלמין קדמאי אקרון ומיתו לאלתר •
 גבתר נפיק מאנא להומנותיה ואתתקן בדכר וטקבא והגי זיקין
 אתדעכו

האררא זומא קדישא לז

אתדעכו ומיתו מצולגא דקרדינותא נפק ניכולא פשיטא
 תקיפא דצטש ואפיק זיקין עלמין קדמאי ומחדכי באוירא דכיא
 והתבסמו דא בדא כד אתחברו אב"א ואימ"א וההוא אב הוא
 מרוחא דגניז בעסיק יומין וביה אתנגיז האי אוירא ואכליל
 לניכולא דנפיק מצולגא דקרדינותא דגניז צמעוי דאימא
 וכד אתחברו תרווייהו והתכלילו דא בדא נפיק גולגלתא חד תקיפא
 והתפשט בצטרוי דא בצטרא דא ודא בצטרא דא כמה דעתיקא
 קדישא תלת רישין אשתכחו בחד • כך כלא אזדמן בתלת רישין
 כמה דאימא בהאי גולגלתא נטיף טלא מרישא חוורא ואחיד ליה
 וההוא טלא אתחזי בתרי גווי ומניה מתזן חקלא דתפוחין קדישין •
 ומהאי טלא דגולגלתא דא טחנין מנא לדיקייא לעלמא דאתי וביה
 זמינין מתייא לאחייא • ולא אזדמן מנא דנפל מהאי טלא בר ההוא
 זמנא דאזלו ישראל במדברא וזן להו עתיקא דכלא מהאי אחר מה
 דלא אשתכח לבתרהה"ד הגני ממטיד לכס לחס מן השמים •
 כד"א ויתן לך האלדים מטל השמים וגו' האי בההוא זמנא • לזמנא
 אחרא תנינן קשים מזונותיו של אדם קמי קב"ה והא במזלא תלייא
 במזלא ודאי • וע"כ בני חיי ומזוני לאו בזכותא תלייא מלתא אלא
 במזלא תלייא מלתא ובלא תליין בהאי מזלא כמה דאוקימנא •
 תשעה אלפין רבוא עלמין נטלין וסמכין על האי גולגלתא והאי
 אויר' דכיא אתכליל בכלא כיון דהוא כליל מכלא וכלא אתכליל
 ביה התפשטו אנפוי לתרין סטרין בתרי נהורין כלילן מכלא וכד
 אסתכלו אנפוי באנפין דעתיקא קדישא כלא ארך אפים אקרי מאי
 ארך אפים • ארוך אפים מצעי ליה • אלא הכי תנינן בגין דאריך
 אנפוי לחייביא אבל ארך אפים אסוותא דאנפין דהא לא אשתכח
 אסוותא בעלמא אלא בזמנא דאשגחין אנפין באנפין • בהללא
 דגולגלתא נהירין תלת נהורין ואי תימא תלת ארבע אינון כמה
 דאימא אחסנתא דאבוי ואמיה ותרין גניזין דילהון דמעטרן כלהו
 ברישיה ואינון תפלין דרישא לבתר מחברן בצטרוי ונהרין ועאלין
 בתלת תללי דגולגלתא דנפקין כל חד בצטרוי ומתפשטין בכל גופ'
 ואלין

האדרת זוטא קדישא

ואלין מתחברין בתרי מוחי ומוחא תליתאה כליל לון ואחיד ביהאי
סטרא ובהאי סטרא ומתפשט בכל גופא ואתעביד מניה תרי גווי
כלילן כחדא ונהיר אכפוי ואסהיד באבא ואימא גווי דאכפוי והוא
אקרי דעת בדעת . וכתיב כי אל דעות יי' וגו' בגין דליהו בתרי
גווי לונתכנו עלילות . אבל לעתיקא קדישא סתימאה לא נתכנו .
מ"ט נתכנו להאי בגין דירית תרין חולקיי וכתיב עם חסידתתחסד
וגו' והא בקשוט אוקימו חברייא דכתיב ויגד יעקב לרחל כי אחי
אביה הוא וע"ד הא אוקמוה דכולהו רזא דחכמתא וכי בן רבקה
הוא . בן רבקה ולא כתיב בן יצחק רמוז וכלא רמיזא בחכמתא . ועל
האי אקרי שלים בכלא וביה אתחוי מהימנותא ובג"כ כתיב ויגד
יעקב ולא כתיב ויאמר . הני גווי מתפשטין בכל גופא וגופא
את אחיד בהו לעתיקא קדישא סתימא לא נתכנו ולא ייאן ליה דהא
בלא אשתכח בחד חייא לכלא לא תלייא ביה דינא אבל ביהאי לון
נתכנו עלילות ודאי . בגולגלתא דרישא תליין כל אינון רבוון
ואלפיין מקיצי דשערין דאינון אוכמין ומסתבין דא בדה אחידן דא
בדה דאחידן בנהירו עלאה דמעטר ברישיה מאבא וממוח' דאתנהיר
מאבא לבתר נפקין כימין על כימין מנהירו דמתעטר ברישיה
מאימא ומשאר מוחי וכלהו אחידן ומסתבכי באינון שערי דאחידן
מאבא ובגין דאינון מתערבין דא בדה ומסתבין דא בדה כלהו
מוחי אחידן במוחא עלאה . וכלהו משיכון דאתמשכן מתלת חללי
דמוחא מתערבין דא בדה בדכיא במסאבא בכל אינון טעמין ורזין
סתימין ומתגליין ובג"כ כלהו מוחי רמיז באוני יי' כמה דנהרין
בעטרא דרישא ועאלין בחללי דגולגלתא כל אינון קוץין חפיין
ותליין לסטרא דאודנין והא אוקימנא דבג"כ כתיב הטה יי' אונך
ושמע מכאן אוקימנא מאן דבעי דירכין מלכא אודני' לקבליה יסלסל
ברישיה דמלכא ויפנה שערי מעל אודניו וישמע ליה מלכא בכל
מה דבעי . בפלגוהא דשערי מתאחדא חד אורחא בארמא
דעתיק יומין ומתפרשן מניה כל ארמאי דפקודי אוריתא ואתמנן
עלייהו כל מאריהון דיבבא ויללא ותליין בכל קונא וקונא ואינון

האדרת זמא קדישא לח

מפרשין רשתא לחייביא דלא ידעין איטון ארחין הה"ל דרך רשעים
כאפלה וכל חליין בקולין תקיפין. ובג"כ כלהו תקיפין
ואוקימנא באינון שעיטון אתאחדן מאריהון דמתקלא דכתיב כל
ארחות יי' חסד ואמת וכל כך בגין דמשכין ממוחין סתימין דרהיטי
דמוחא ובג"כ משתכחי כל חד כפוס אורחוי מחד מוחא באינון
קולין שעיטון אתמשכין מאריהון דמתקלא דכתיב כל ארחות
יי' חסד ואמת ממוחא תניינא באינון קולין תקיפין אתמשכין
ותליין מאריהון דיבבא ויללא דכתיב זהו דרך רשעים כאפלה
לא ידעו במה יכסלו. מאי קא מיירי אלא לא ידעו כלומר לא
ידעין ולא בעתן למנדע במה יכסלו אל תקרי במה אלא באימא
יכסלו באינון דמתאחדין בסטר דאימא מאי סטרא דאימא גבורה
תקיפא מינה מתאחדן מאריהון דיבבא ויללא. ממוחא תליתאה
באינון קולין דאינון באמצעיתא אתמשכין ותליין מאריהון
דמדין ואקרונן אפין נהירין ולא גהירין. ובהני פתיב פלס
מעגל רגלך. וכלא אשתכח באינון קולין ושערי דרישא.
מצחא דגולגלתא מנחא לאתפקדא (ס"א לאתקרא) חייביא.
וכד האי מנחא אתגלייא מתערין מאריהון דדינין לאינון דלא
מתכספין בעובדיהון האי מנחא סומקא כוורדא ובשעתא
דאתגלייא מנחא דעתיקא בהאי מנחא אתהדרת חוורא כתלגא
וההיא שעתא עת רגון אקרי לכלא. בספר דאגדתא דבירב ייבא
סבא אמר מנח זכי מנח דעתיקא ואי לאו אסדי ח' בין חרין אתוון
כד"א ומחץ פאתי מואב ואוקימנא דאקדי נכח באתוון רלוטין.
וכמה נכחיס הוו ואע"ג דנכח אחרא בנכח אחרא אסתלק ואית
גנחיס אחרי דמתפשטין בכל גופא ובגין דשעתא דשבתא בשעת'
דנלותא דמנחה בגין דלא יתער דינון גליא עתיקא קדישא מנחא
דיליה. וכל דינין אתכספין ואשתכחן ולא אתעבידן. בהאי מנחא
תליין כ"ד בתי דינין לכל אינון דחליפין בעובדיהון כמה דכתיב
ואמרו איכה ידע אל וישדעה בעליון. והא עשרים אינון ד'למה
לקבליהון דד' מיתות בית דינא דלתתא דתליין מלעילא ואשתתרו

עשרין

האדרת זוטא קדישא

עשרין ובג"כ לא מענישין בי דינא דלפילא עד דשלים וסלקא לכ' שנין לקבליהון דכ' בתי דינא . במתניחא סתימחא דילן תנין לקבליהון דכ' דספרים דאתכלילן באוריתא . עיינין דרישא אינון עיינין דלא מסתמרין מכייהו חייביא עיינין דניימין ולא ניימין ובג"כ אקרו עיניו כיונים מאי יונים כד"א ולא תונו איש את עמיתו וע"ד כתיב ויאמרו לא יראה י"ה וגו' וכתיב הנוטע און הלאי שמע וגו' . תקונא דעל עינא שערי דמשערן (ס"א דמשלגן) בשעורא מאינון שערין תליין אלף וז' מאה מארי דאשגחותא לאגחא קרבא וכדין קיימי כלהו משולשליהון ומתפקחין עיינין כסותא דעל עיינין גבינין מתאחדן בהו והלף ורבון מארי תריסין אתאחדן בהו ואינון אקרון כסותא דעיינין וכל אינון דאקרון עייני' לא פקחין ולא אתערון בר בזמנא דאלין כסותי דגבינין מתפרשין אינון תתאי מעלה ובשעתא דאתפרשן גביני תתאי מעלתי ויהבין אתר לאשגחא מתפקחין עיינין . ואתחזי כמאן דאתער משינתיה אסתחרו עיינין וחמא לעינא פקוחא ואסתחן בחוורא דיליה . וכד אסתחין אחכפין מאריהון דדינין לישראל ובג"כ כתיב עורה למה תישן יי הקינה וגו' . ארבע גוויין אתחזין באינון עיינין מאינון נהירין ד' בתי דתפלין דנהרין צרהיטי מוחא ז' דאקרון עיני ה' ואשגחותא נפקי מגוון אוכותא דעינא כמה דאוקימנא דכתיב על אבן אחת שבעה עינים . ואינון גוונן מתלהטין בספרייהו ומסומקא נפקין אחרנין מארי דאשגחותא לדינא ואינון אקרון עייני' משוטטות בכל הארץ משוטטות ולא משוטטים בגין דבלהו דינא מירוקא נפקין אחרנין דקיימין לגלגה עובדין בין טב ובין ביש דכתיב כי עיניו על דרכי איש ואלין אקרון עיני יי' משוטטים משוטטים ולא משוטטות בגין דאינון לתרין סערין לטב ולביש . מחוורא נפקין כל אינון רחמי כל אינון טבאן דמשחכמי בעלמא לאוטבא להו לישראל . וכדין אסתחין כל אינון תלת גוויי לרחמא עלייהו אלין גוויין מתערבין דא בדא ואתדבקן דא בדא כל חד אחיף לחבריה מגוויי דיליה בר מחוורא דכלהו כלילן

האדרת זוטא קדישא לט

ביה כד אנטריך והוא חפי על כלא כל גוונין דלתתא לאיכלין
 כל בני עלמין לאסחרא לון חוורא לאוכמא לסומקא ולירוקא והבא
 באשגמותא חד כלהו אתאחדון ואסחחין בחוורא גבינוי לא משתבחין
 כד בעיין גוונין דחוור לאשגמא בגין דגבינוי יהבין אתר לאשגמא
 לכלהו גוונא ואי אינון לאיהבין אתר לאיכלין לאשגמא ולאסתכלא
 גבינוי לא קיימין ולא משתכבין שעתא חדא שלימתא אלא פקחין
 וסתמין סתמין ופקחין משום עינא פקחא דקאי עלייהו וע"ד כתיב
 והחיות רגולא ושוב הא אוקימנא עיניך תראנה ירושלם נוה שאנן
 וכתיב תמיד עיניי' אלריך בה מראשית השנה וגו' דהא ירושלם
 בעיא כן דכתיב דק ילן בה ובג"כ ירושלם ולא זיון דכתיב זיון
 במשפט וגו' דכלא רחמי' עיניך - עיניך כתיב עינא דעתיקא
 קדישא סתימא דכלא השתא עיניי' אלריך בה לטב ולביש כמה
 דאתחזי והתם עיניך תראנה ירושלם כלא לטב כלא לרחמי דכתיב
 ברחמים גדולים אקבצך תמיד עיניי' אלריך בה מראשית השנה
 מראשית חסרא' כתיב ולא ראשית באלף בג"כ לא אתקיימא בקיות'
 תדיר מאן היא ה"א דלתתא ולעילא כתיב השליך משמים ארץ
 תפארת ישראל מ"ט השליך משמים ארץ משום דכתיב אלביש שמים
 קדרות ועינין בקדרותא בגוונא אוכמא אתחפון מראשית השנה
 מאן אתר מסתכלין בירושלם אלן עיניי' חזר ופירש מראשית
 השנה ההוא דינא בלא אלף ודינא אתאחד בסטרהא אע"ג דלאו
 הוא דינא ממש ועד אחרית שנה אחרית שנה ודאי דינא אשתבח
 דהא כתיב דקילין בה דהיא אחרית השנה - ת"ח א' בלמודני
 אקריראשון דבר באלף סתים וגניז דלא אתידע כד אתחבר האי
 אלף באתר אחרא אקריראשית ואי תימא דאתחברא לא אלא
 אתגלייא ביה ונהיר ליה וכדין אקריראשית ואפילו בהאי ראשית
 לא אשגמ בירושלם דאלמלא הות בהאי אתקיימת תדירא אבל
 מראשית כתיב ולעלמא דאתי כתיב ראשון לציון הנה הנה וגו' .
 חוטמא דזעיר אנפין תקונא דפרנופא כל פרנופא ביה
 אסתמודע חוטמא דלא לא בחוטמא דעתיקא קדישא סתימא דכל

סתמין

האדרת זוטא קדישא

סתימין חוטמא דעתיקא חיים לחיים לכלא מתרין נוקבין נפקין
רוחין לחיין לכלא • בהאי זעיר אנפין כתיב עלה עשן באפו וגו' •
בהאי תננא כלגווי אחידן ציה בכל גוונא וגוונא אחידן כמה
מאריהון דרינא קשיא דאחידן צההוא תננא ובג"כ לא מתבסמין
כלהו אלא בתננא דמדבח' דלתתא ע"ד כתיב וירחי' את ריח
הניחח מהו הניחח אתבסמותא דמארי דינא • נחת רוח וירח
י' את ריח הניחח את ריח הקרבן לא כתיב אלא את ריח הנחח
דכלהו גבוראן דאחידן בחוטמא וכל דאתאחדן צהו כללהו מתבסמין
וכמה גבוראן מתאחדן כחדא דכתיב מי ימלל גבורות יי' • והאי
חוטמא מתרין נוקבין נפק אשא דאכלא כל שאר אשין מחד נוקבא
תננא ומחד נוקבא אשא והאי ואשאשתכח במדבחא אשא ותננא
ואתגליא האי עתיקא קדישא ואשתכח כלא היינו דאתמר ותהלתי
אחטס לך • חוטמא דעתיקא קדישא אריך ומתפשט ואקרי ארך
אפיס והאי חוטמא זעיר וכד תננא שרי נפיק צבהילו ואתעביד
דינא ומאן מעכב להאי חוטמא דעתיקא וכלא כמה דאמינא
באדרא ואחערו חברייא ובספרא רב המכונא סבא אוקיס
הניתרי נוקבי מחד תננא ואשא ומחד כייחא ורוחא טבא דאית
ציה ימינא ושאלא דכתיב וריח לו כלבנון • ובנוקבתא כתיב
וריח אפך כתפוחים • ומה בנוקבא הכי כל שכן ציהו שפיר קאמר •
ומה דאמר וירח יי' את ריח הניחח הניחח צתרי סערי חד
כייחא דאתגלייא עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין דהאי
היא כייחא ואתבסמותא לכלא ומד אתבסמותא דלתתא צההו'
תננא ואשא דמדבחא ובגין דאיהו מתרין סטרין כתיב ניחח וכלא
בזעיר אנפין אתמר • תרי אודנין למשפע טב וביס ותרווייהו
סלקין לחד דכתיב הטהי' אזכך ושמע אודנא לגו תלייא צרשימין
עקימין בגין דיתעכב (ס"א דיתעבה) קלא לאעלא במוחא
ויבחין ציה מוחא ולא צבהילו דכל מלה דהוי צבהילו לא הוה צבחמת'
שלימתא • מאודנין אלין תליין כל מאריהון דגדפין דנטלין קלא
מעלמא וכלהו הכי אקרין אזני יי' דכתיב צהו כי עוף השמים יוליך

אלת הקול וגו' כי עוף השמים יוליד את הקול האי קרא קשיא
 השתא מאן קול דהא רישא דקרא כתיב גם צמדעך מלך אל
 תקלל צמדעך כתיב וצמדרי משכבך וגו' מאי טעמא כי עוף
 השמים יוליד את הקול והא ליבא אלא ודאי כל מה דחשיב צר נש
 וכל מה דיסתכל בלבוי לא עביד מלה עד דאפיק ליה בשפוותיה
 והוא לא אסתכוון ביה והיה מלה דאפיק מתצקע בחוירא ואזלא
 וסלקא וטסא בעלמא ואת עביד מניה קלא וההוא קלא נטלין ליה
 מארי דגדפין וסלקין ליה למלכא ועייל באודנוי הה"ד וישמע יי' את
 קול דצריכס וישמע יי' ויחר אפו וצב"כ כל צלותא ובעותא
 דבעי צר נש מקמי קב"ה בעי לאפקא מלין בשפוותיה דאי לא אפיק
 לון לאו צלותיה צלותא ולאו בעותיה בעותא וביין דמלין נפקין
 מתצקעין בחוירא וסלקין וטסין ואת עבידו קלא ונטיל לון מאן
 דנטיל ואחיד לון לאתרא קדישא צדישא דמלכא מתלת
 חללי נטיף נטיפא לאודנין וההוא אקרי נחל כד"א נחל כרית
 כלומר כרותא לאודנין וקלא עייל בההוא עקימא ואשתאבת בההוא
 צהרא דההוא נטיפא וכדין את עכבת תמן ואת בחין בין טב לביש
 הה"ד כי אזן מלין תבחן וחיך יטעס לאכול מ"ט יטעס לאכול צגין
 דיתעבב תמן ולא עייל צבהילו לגופא וע"ד יטעס וגו' ומ"ט אזן
 מלין תבחן משום דאת עבב קלא בההוא צהרא דנטיפא בעקימות'
 דאודנין ולא עייל צבהילו וצגין כך את בחין בין טב לביש וע"ד יטע'
 זיתבחן בין מתיקא למרירו צהאי נוקבא לאודנין תליין נוקבין
 אחרינין נוקבא דעיינין נוקבא דפומא נוקבא דחוטמא מההוא
 קלא דעיייל בנוקבא לאודנין אי אצטריך עייל לנוקבי דעיינין ונבעין
 דמעין מההוא קלא אי אצטריך עייל לנוקבא דפרדסקא ומפקי
 תנכא ואשא מההוא קלא הה"ד וישמע יי' ויחר אפוות צער בס"א יי'
 ואי אצטריך עייל ההוא קלא לנוקבא דפומא ומליל וגזר מלין מההוא
 קלא בלא מההוא קלא עייל בכל גופא ואתרגיש מניה כולא כמה
 תלייא צהאי אודנא זכאה מאן דנטיר מלוי על דא כתיב נצור
 לשוקך מרע ושפתיך מדבר מרמה האי אודנא קרי ביה שמיעה
 ונשמיעה

האדרת זוטא קדישא

ובשמיעה אתכלילין אינון מומי . חכמה אתכליל ביה דכתיב וכתת
לעבדך לב שומע . בינה כמה דאת אמר דבר כי שומע עבדך כי
שומעים אנחנו ובהני תליין כלא . דעת כד"א שמע בני וקח אמרי
ומצותי . תלפון אתך הא כלל תלייא באודנין בהאי אודנא תליין
אלותין ובעותין ופקימא דעיינין הדא הוא דכתיב הטה יי' אוזך
ושמע פקח עיניך וראה הא כלל ביה תלייא בהאי אודנא תליין רזין
עלאין דלא נפקין לבר בגין כך היא עקימא לגו ורזא דרזין סתימין
ביה ווי לההוא מגלה רזין . ובגין דהאי אודנא בטיש רזין ועקימותא
דלגו נטיל לון לא גלי רזין לאינון עקימין בארתייהו אלאל לאינון דלא
עקימין הה"ד סוד יי' ליראיו ובריתו להודיעס דנטלי ארמיו ונטלי
מלין ואינון דעקימין בארתייהו . נטלי מלין ועיילין לון בבהילו
ולית בהו אתר לאתעבבא . וכל נוקבין אחרנין מתפתחין ביה עד
דנפקין מלין בנוקבא דפומא וחלין אקרו חייבי דרא שנואי דקב"ה .
במתניתא דילן תמן כאלו קטיל גוברין . וכאלו פלח לע"ז וכלל
בחד קרא דכתיב לא תלך רכיל בעמך ולא תעמוד על דם רעך
אניי' מאן דעבר על האי רישא דקרא כאילו עבר על כלל זכאה
חולקיהון דזדיקייא דעלייהו כתיב וכאמן רוח מכסה דבר נאמן
רוח ודאי דהא רוחא דילהון מאתר עלאה קדישא אשתליף . ובגין
כך נאמן רוח אקרין וסימן דא אוקימנא כל ההוא דמגלה רזין בידוע
דנשמתיא לאו איהו מגופא דמלכא קדישא ובגין כך לית ליה רזא
ולא מאתר דרזא הוא . וכדיפוק נשמתיא לא אתדבבא בגופא
דמלכא דהא לא אתריה הוא ווי לההוא בר נש ווי ליה ווי לנשמתיא .
זכאה חולקיהון דזדיקייא מכסין רזין כל שכן רזין עלאין דקודשא
ברוך הוא רזין עלאין דמלכא קדישא עלייהו כתיב ועמך כלס
דדיקיס לעולם ירשו ארץ . **אנפוי** כתרין תקרובין דבוסמא
כלהו סהדותא על מה דאמינא דהא סהדותא בהו תלייא ובכלל
תלייא סהדותא חבל הני תקרובי דבוסמא חוורא וסומקא סהדות'
לאבא ואימא סהדותא לאחסנא דירית ואחיד לון והא במתניתא
דילן אוקימנא כמה פרסי בין חוורא לסומקא . ואתכלילין ביה בחדא

האדרת זוטא קדישא מא

צטערא דחורא כד אתנהיר מן נהירו דחורא דעתיקא חפייא
 יהוא חורא על סומקא וכלא בנהירו אשתכח וכד
 תליין דינין בעלמא וחייבין סגיאין אשתכח סגירותא בכלא (ס"א
 בעלמא) וסומקא התפשט באנפין וחפייא כל חורא וכדין כלא
 אשתכח בדינא וכדין בנדי קנאה כתיב בנדינקס וכלא בהאי
 תלייא ובגין דסהדות' הוא בכלא כמה וכמה מארי תריסין מחבאן
 להני גווי מפאן להני גווי כד נהירין גווי כל עלמין כלהו בחדו-
 בזמנא דנהיר חורא כלא אתחזו בההוא גוונא וכד אתחזו בסומקא
 כלא הכי אתחזו בההוא גוויין . זאלין תקרובין לבוסמא
 שארי דיקנא לאתחזא מרישא לאודנין וגמית וסליק בתקרובא
 לבוסמא . שעריין אוכמין דדיקנא בתקונא שפיר כגיבר
 תקיף משחא דרבות דדיקנא עלאה דעתיקא בהאי דיקנא
 דועיר אנפין שפירו דהאי דיקנא בט' תקינין אשתכח . וכד משחא
 דרבות קודש' דדיקנא דעתיקא קדישא נהיר בהאי דיקנא אשתכחו
 כ" בתקונין וכדין מתברכין כלהו וישראל סבא מתברכא בהאי
 וסימן בך יברך ישראל . תקונין דדיקנא אוקימנא באדרא . והבא
 בעינא למיעל בלא כסופא . הא כל תקונין דדיקנא אוקימנא
 דכלהו מתקונין דדיקנא עתיקא קדישא אוקימנא באדרא קדישא
 שתא אינון ס' אקרון דתקונא קדמאה נפק ההוא ניזוא בוינא
 דקרריותא ובטש בתחות שער דרישא מתחות קולין דעל אודנין
 וגמית מקמי פתחא לאודנין עד רישא דפומא הא תקינא דא
 מעתיקא קדישא לא אשתכח כד נגיד מזלא דעתיקא קדישא ותלייא
 מניה ההוא מצופא דחכמתא כד אימא אתמשכא ואתכלילת באוירא
 דכיא ההוא חורא נקיט אימא וניזוא עללת ונפקת ואתחד דא
 בדה ואתעבד' חד תקונא . וכד אנטריך סלקא דא על דא
 ואתכסיא חד מקמי חדה ובג"כ כלא אנטריך חד למעבד נוקמין
 וחד לרחמא ועל האי תאיב להאי דיקנא דוד מלכא כמה דאוקימנא .
 בהאי דיקנא ט' תקונין אשתכחו שתא רבוון דתליין בהו ומתפשטין
 בכל גופא ואלין שתא דתליין תליין בשערי דתחות תקרובא

האדרת זוטא קדישא

לבוסמין תלת מהאי סטרא ותלת מהאי סטרא וביקורותא
דיקנא תליין תלת אחרנין חד לעילא בשפון ותרין באינון
שערין לתליין עד טבורא וכל הני שתאג' מכאן וג' מכאן אתמשכן
ותליין כלהון באינון שערי דתליין ומתפשטין בכל גופא • ובגין
דהני תלתא אינון ביקירו דיקנא יתיר מכלהו כתיב בהו שמה
קדישא דכתיב מן המזר קראתי יה • י' לילא אירא • והא
לאוקימנא באדרא מן המזר קראתי יה מאתר דשרי דיקנא
לאתפשטא דהוא אתר דחיק מקמי אודנין שפיר הוא ובספרא
דאגדתא דבירב ייבא סבא הכי אמר ואוקיס דשירותא דדיקנא
מחסד עלאה דכתיב לך י' הגדולה והגבורה והתפארת וגו' וכלא
הוא הכי שארי • ותשעה אתמשכן ותליין בדיקנא ומקמי אודנין
הכי שארי • וקיומא לא מתקיימין אלא באתר אחרא כמה דאוקימנ'
וכד אנטריך עלמא לרחמי אתגלייא מזלא עתיקא וכל הני תקונין
דבדיקנא יקירא דזעיר אנפין כלהו רחמי משתכחי בגין דעבדין
נוקמין לשנאי הון דישראל לאינון דעקין להו כל יקירו דדיקנא באינון
שערי דתליין אינהו משום דכלא בהאי תליין • כל הני שערי דדיקנ'
דזעיר אנפין כלהו קשישין תקיפין משום דכלהו אתכפיין לדינין
בשעתא דמזלא קדישא אתגלי וכד בעא לאגחא קרבא אתחזי
כגבר תקיף מארי נלחן קרבייא וכדין מריט מאן דמריט ואגליש
מאן דאגליש • הני תשעה תקונין אמרן משה זמנא תניינא בשעתא
דאנטריך לאהדר' לון כלהו רחמי דאע"ג דתליסר תקונין לא אמרן
השתא בכוונה תלייא מלתא דהא לא ייעול בהני תקונין לאדכרא
לא במזלא אתכוון ואדכר ליה ה"ד ועתה יגדל נא כח אדני מאן
כח אדני דהוא אקרי מזלא קדישא סתימא דכל סתימין דחילא
דא ונהירו דא ממזלא תלי וכיון דאמר משה דא ואדכר דא ואתכוון
ציה אמר הני תשעה תקונין דתליין בזעיר אנפין בגין דנהירו
כלהו ולא ישתכח דיכא וע"ד כלא במזלא תלי האי דיקנא
כד שריין שערי לאתערא כגיבר תקיף כגיבר מארי נלח
קרבין בהאי דיקנא נגיד משח דרבנות מעתיקא סתימאה כד"א

האדרת זוטא קרישא מב

כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן אליו שערי לא חפין
 על שפון ושפון כלהו סמקין כוודת. דכתיב שפתותיו שושנים
 שפון מרחשן גבורה מרחשן חכמתא בלינון שפון חליין טב וביש
 חיי ומותא מאלין שפון חליין מאריהון דאתערותא דכד מרחשין
 אלין שפון מחערין כלה למגזר דינא בכל בתי דינין דמדוריהון
 בהון ובג' פ' אקרון עירין דכתיב בגדת עירין פתגמא ומאמרוגו'.
 מאי עיר בספרא דאגדתא כד"ה ויהי ערך דמתערין דינין לאינון
 דלא אתרחימו לעילא בג"כ מתערין חליין דהינון מארי דבבו להו
 ועכ"ד בתרי גווי דרחמי ודינא וע"ד אקרון עיר וקדיש דינא
 ורחמי ובאלין שפון אתחוי פומא כד אתפתח. רוחא דנפיק מן
 פומא ביה מתלבשין כמה אלף ורבבן וכד אתפשט מתלבשין ביה
 נביאן מהימניא כלהו פה"י אקרון. כד מלין נפקין מן פומא
 ומתרחשין ומתנהרין לכלהו תמני סרי אלפין עלמין עד דמתקטרין
 כלהו כחדא בתמניסר אורמין ושבילין דאשתמודטן וכלא מחכאן
 דא בדא בלישן ממלל רברבן בקיטרא דטיהר בעוטר וע"ד
 כתיב חבן ממתקים ממתקים ודאי מאי חכו כד"ה ומיך יטעס
 לאכול. ובלו מחמדים אש ומיס. אשא ומייה מתתקן ויחן בליורוי
 דהא גווי מתחברן כחדא חכו דאתון רשימין דמתגלפן בעטרוי
 גלידין אח"ה עבגרון א' למארי עדן ומהקס מלכין. ה' דטריד
 ונחית וסליק ועטיר ברישא כביש באשא גליד ברופא. ה' יבוקא
 דאימא סטיר לנוקבא אתפשט לנוקב' רבא בתיאובת' דקרתא
 קדישא דמתקטר אתרין דא בדא כד"ה הר המורגבעת הלבוכה.
 ע טיהרא דטיפס' גליפא בשיפס' דהיטין דענפין מתאחדן לסטרוי
 לרומין גליפין והא ברזי דאתון דשלמה מלכא התעטרו אלין אתון
 ד' בד'. גיב"ק בחיך היאכל תפל מבלי מלח וגו' וכתיב והיה מעשה
 הנדקה שלום. הנחמדים מזהב ומפז רבומתוקים וגו'. מתוקים
 ודאי דוד מלכא אמר גם עבדך נוהר בהם וגו'. אסאדנא עלי דכל
 יומאי אזדהרנא בהו דלא לאטעא' בהו בריומא חד דעטירנא עטר
 מלכא במערותא דמרנא וחמינא בוינא דאשא מתלהטא אפותיהי

האדרא זוטא קדישא

דטרול ואזעזעכ'מהוא יומא אזדהרנא בדעתאי בהוולא שביקנא
לון כל יומאי - זכאה חולקיה מאן לאזדהר במתיקא דמלכא
וטעים בהו כדקחוי על דא כתיב טעמו וראו כי טוב יי' וגו' וכתוב
לכו לחמו בלחמי וגו' - אתפסט דכורא בדעת ואחמליין אכסדרין
ואדרין מרישא דבולגלתא שרי ואתפסט בכל גופא מחדוי ודרועוי
ובכלא מאחורוי אתדבק ניזולא בונינא דקרדינותאזלהטא ואפיק
גלגלתא חדא סתימא מכל סטרוי ונהירו (ס"א ונחית) דתרימוחי
גליפן בהואתדבקת בסטרוי דדכורא בגין כך אתקריוונתי תמתי
אל תקרי תמתי אלא תאומתי ודהי שערוי דנוקבא כלילן
בי גוונא כדכתיב ודלת ראשך כארגמן אתקטר גבורה
בחמש גבוראן ואתפסט נוקבא בסטרהא ואתדבקת בסטרוי
דדכורא עד לאתפרשא מסטרוי ואתיאת לאתחברא עמה אפיין
באפיין וכד מתחברן מתחויין חד גופא ממש - מהבא אוליפנא דכר
בלחודוי אתחוי פלג גופא וכלהו דחמו לאתפליג וכך נוקבא וכד
מתחברן כחדא אתחוי כלא בחד גופא ממש - והכי הוא און הבא
כד דכר אתהבר בנוקבא כלא הואחד גופא ועלמין כלהו בחדו
דהא כלהו מגופא שלים מתחברן והיינו רזא על כן ברך יי' את
יוס השבת ויקדשהו דהא אשתכח כלא בחד גופא שלים דהא
מטרוניתא אתדבקת במלכא ואשתכח גופא חד ועל כן ברכאן
משתכחין בהאי יומא ומהבא מאן דלא אשתכח דכר ונוקבא אקרי
פלג גופא ולית ברכתא שריא במלה פגימא וחסירה אלא באחר
שלים במלה שלים ולא בפלגות מלה ופלגות מלה לא אתקיים
לעלמין ולא אתברכן לעלמין נוי דנוקבא כלא מנוי דדכורא הוא
והא הוקימנא מלי ואשחמודען ביני חבריאי - מהאי נוקבא
מתאחדן כל אינון דלתתא - מנה ינקין ובה תבין מתרביין והיא
אתקריאת אס לכלהו כמה דאחרא אס לגופא וכל גופא מנה
(ס"א לגנתא וכל גנתא מנה) ינקא כך האי לכלהו
אחרנין דלתתא כתיב אמור לחכמה אחותי את - הית חכמה ואית
חכמה והאי נוקבא אתקרי חכמה זעירא לגבי אחרא וע"ד אתקרי

האדרא זוטא קדישא מג

אחות לנו קטנה ושדים אין לה וגו' דהא דא בגלותא אתמסך אחות
 לנו קטנה ודאי קטנה אתחזי רב רבא היא וסגיאה היא דהא היא
 שלימו דנטייל מכולא כמה דכתיב הכי חומה ושדי כמגדלות ושדי
 דהא מליין אינון לינקא לכלא כמגדלות דאינון נהרין רב רבין
 דנפקי מאימא עלאה . אתפסט דכורא בימינא ושמאלא בירותא
 דאחסנא . וכד גווי אתחברו הקריתפארת ואתתקן כל גופא
 אילנא רב רבא ותקיף שפיר ויאה תחותיה תטליל חיות ברא
 ובענפויה ידורון עופי שמיא ומזון לכלא ביה . דרועי ימינא ושמאלא
 בימינא חיים ומסד בשמאלא מיתה וגבורה . מעוי אתתקן בדעת
 ואתמליין כל אכסדרין ואדרין כמה דאמינא דכתיב בדעת חדרים
 ימלאו . תו אתפסט גופא בתרין שוקין ומתאחדן בנייהו תרין
 כולין ותרון ביעי דדכורא דכל משחא ורבות וחילא דדכורא דכל
 גופא בהו אתכנש דכל חיילין דנפיק מניהון נפקין ושריין כלא
 בפוס אמה . ובג"כ אקרין לבאות ואינון נלח והוד . ותפארת
 ידוד . נלח והוד . לבאות . ובגין כך ידוד לבאות . אמה
 דדכורא סיימא דכל גופא ואקרי יסוד ודא הוא דרגא דמבסס
 לנוקבא וכל תיאובתא דדכורא לגבי נוקבא בהא יסוד עייל לנוקבא
 לאתר דאקרי ציון דהתם הוא אתר כסותא דנוקבא כבית רחם
 לאתתא . ובגין כך יי' לבאות אקרי יסוד כתיב כי בחריי' בציון
 אוה למושב לו כד אתפרשת מטרוניתא ואתחברת במלכא אנפין
 באנפין במעלי שבתא אתעביד כלא חד גופא וכדין יתיב קודשא
 בריך הוא בכורסייה ואקרי כלא שמה שלים שמה קדישא בריך שמה
 לעלם ולעלמי עלמין . כל אלין מלין סליקא עד יומא דא דאתעטר
 בהו לעלמא דאתי והשתא אתגליין הכא זכאה חולקי . האי
 מטרוניתא כד אתחברת עס מלכא כל עלמין מתברכן ואשתכחו
 בחדוותא דכלא כמה דדכורא כליל בתלתא ושירותא בתלתא כך
 כלא הכי וסיימא דכל גופא הכי ומטרוניתא לא מתברכא אלא
 בכללא דתלתא אלין דאינון נלח הוד יסוד ומתבסמא ומתברכא
 באתר דאקרי קדש הקדשים דלתתא דכתיב כי שם נוה יי' את

האדרא זוטא קדישא

הברכה דהא תרין דרגין אינון לעילא ומתא ובג"כ לית רשותא למיעל תמן בר כהנא רבא דהתימן סטרא דחסד בגין דלא עייל ליהוה אתר דלעילא אלא ההוא דאקרי חסד ועייל בקדש הקדשים ומתבסמת נוקבא ומחברכה האי קדש הקדשים בגו אתר דאתקרי ציון ציון וירושלם תרין דרגין אינון חד רחמיוחד דינא ציון דכתיב ציון במשפט תפדה ירושלם דכתיב דק ילין בה כמה דאוקימו' וכל תי' הובתא דדכורא לגבי נוקבא הכי קרינן להו דמתמן נפק ברכאן לבלהו עלמין וכלהו מתברכן האי אתר אקרי קדש וכל קדשים דדכורא עיילין תמן בההוא דרגא דאמינא וכלהו אתיין מרישא עלאה דגולגלתה דדכורא חסד דמוחי עלאי דשריין ביה וכגיד היתה ברכה בכל שיפי גופא עד אינון דאקרין זבאות וכל ההוא נגידו דהתנגיד מכל גופא מתכנשי תמן וע"ד אקרין זבאות דכל זבאות דעלאין ותתאין תמן נפקין וההו' נגידו באתר דאסתכניש תמן שריין ליה בההוא יסוד קדישא בלא חסדא בג"כ אקרי חסד מההוא חסד עייל לקדש הקדשים דכתיב כי שם נראה יי' את הברכה חיים עד העולם א"ר אבא לא סיים בזינא קדישא למימר חיים עד דאשתככו מלוי ואנא כתבנא סברנא למכתב טפי ולא שמענא לה זקיפנא רישיה דנהורא הוה סגי ולא הוה יכילנא לאסתכלא אדהכי ה' דעזענא שמענא קלא דאקרי ואמר חרך ימים ושנות חיים וגו' שמענא קלא אחרא חיים שאל ממך וגו' כל ההוא יומא לה אפסיק אשא מן ביתה ולא הוה מאן דמטי לגביה דלא יכילו דנהורא ואשא הוה בסוחרניה כל ההוא יומא נפילנא על ארעא וגעינא בתר דהזיל אשא חמינא לבזינא קדישא קדש הקדשים דאסתלק מן עלמא אהתעטף שכיב על ימיניה ואנפוי חייבין קס רבי אלעזר בריה וגטיל ידוי וגטיק לון ואנא לחיכנא עפרא דתחות דגלוי בעו חברייה למבכי ולא יכיל ללכלל שארו בצביה חברייה אור אלעזר בריה נפיל תלת זמנין ולא יכיל למפתח פומיה לבתר פתח ואמר אבא אבא תלת הוו חד אתחזרו השתא תנווד חיותא צפראן מאסין משתקען בנוקבאן דימא רבא וחברייא כלהו שתיין דימא

האדרא זוטא קדישא מד

קס ר' מייאעל רגלוי ואמר עד השתא בונינא קדישא מסתכל
 (ס"א משתדל) עלן השתא לאו הוא עדן אלא לאשתדלח ביקריה
 קס רבי אלעזר ורבי אבה נטלו ביה בטירקא דסיקלא מאן חמא
 ערעורא וערבוביא דחבריא וכל ביתא הוה סליק רימין סליקו ליה
 בפוריה ולא אשתמש ביה אלא ר' אלעזר ורבי אבה . אתו טריקין
 ומארי תריסין דכפר וטררא בהו (ס"א דלפריוטוריא והוו) בני
 מרוניא לזומין בקטירין לחשיכו דלא יתקבר תמן בתר דנפק פוריית
 הוה סליק באוירא ואשא הוה להיט קמיה שמעו קלא עולו ואתו
 ואתכנשו להילולא דרבי שמעון יבא שלום ינחו על משכבותם כד
 עאל למערתא שמעו קלא במערתא זה האיש מרעיש הארץ מרגז
 ממלכות כמה פטרין ברקיעא משתככיין (ס"א משתכחין) זיומא
 דין בניגך דנארשב"י דמאריה משתבח ביה בכל יומא . זכאה
 חולקיה לעילא ותתא כמה גניזין עלאין מסתמרון ליה עליה אתמר
 ואתהלך לקץ ותמות ותעמוד לגורלך לקץ הימין :

עד כאן האדרא קדישא זוטא

האדרא פרשת משפטים

תניא ברזח דרזין רישא דמלכ' אתתקן בחסד בגבורה צהאי
 רישא תליין שערי נימין על נימין דאינון כל משיכות'
 דמתאחדן בהו עלאיותתאי מארי דמאריין (ג"א דמדין) מארי
 דקשט מארי דמתקל' מארי דיבבא מארי דיללה מארי דדינא מארי
 דרחמי וטעמי אוריתא אורזי אוריתא דכיין ומסאבין כלהו אקרונ שערי
 דמלכא בלומר משיכותא דאתמשך ממלכא קדישא וכלא נחית
 מעתיקא סתימאה קדישא . מנחא דמלכא פקידותא דחייביא כד
 אתפקדן בעובדייה הווכד אתגליין חובייהו כדן אק' מנחא דמלכא
 כלומר גבורה אתתקף בדינוי ואתפשט בסטרוי ודא אשתני ממנחא
 דעתיקא קדישא דאקרי רזון . עיינין דמלכא אשגחותא דכלא
 אשגחותא

האדרא פרשת משפטים

אשגחותא דעלאין ותתאין וכל אינון מארי אשגחותא הכי אקרון
בעייני' גוויני התאחדן ואינון גוויני אקרון כל אינון מארי אשגחותא
דמלכא כל חד כפוס ארמיה וכלהו גיונין דעינא אקרון כמה דאתחזי
אשגחותא דמלכא הכי גוויני מתערין . גביני דעיינין אקרון אתר
דיהבין אשגחותא לכלהו גוויני מארי אשגחותא הכי גבינין לגבי
דלתת גבינין לאשגחותא מההוא נהרה דנגיד ונפיק אתר לאתמשכ'
מההוא נהרה להסתחאה בחוורא דעתיקא מחלצא דנגיד מאמ' דכד
גבורה מתפשטא ועיינין מלהטן בגוון סומקא נהיר עתיקא קדישא
חורא דיליה ולהטא באמא ואתמליי' מחלצא וינק' לכלא (נ"א לדינא)
והסתחן כלהו עיינין בההוא חלצא דאמא דאתנגיד ונפיק חדירא
הה"ד רחלות בחלב . בחלב דאמא דנגיד חדירא ולא פסיק . חוטמא
דמלכא קדישא תקווא דפרלופא כד מתפשטין גבורן ומתאחדן
בחדא אינון חוטמא דמלכא קדישא ואינון גבורן מחד גבורה אחידן
ונפקין . וכד דינין מתערין ונפקין מסטרייהו לה מתבסמן אלא
בתנגא דמדבחה וכדין כתיב וירח"י את ריח הניחח שאני חוטמא
דעתיקא דלא אנטריך דחוטמא דעתיקא ארך אפיס בכלא אקרי
וההוא נהירו דחכמתא סתימאה אקרי חוטמא דיליה . והאינו תהלה
דכתיב ותהלתי אחטם לך וע"ד אתער דוד מלכא תהלה לדוד וגו'
אודנין דמלכא כד רעוא אשתכח ואמא ינקא ונהירו דעתיקא קדישא
אתנהיר מתערין נהירו דתרין מוחי ונהירו דאבא ואמא כל אינון
דאקרון מוחי דמלכא ומתלהטין כחדא וכד מתלהטין כחדא אקרון
אזני"י דהא התקבלת גלותהו דישאל וכדין אתערותא לטב
ולביש ובאתערותא דמתערין מארי דגדפין דנטלץ קלין דעלמא
וכלהו אקרון אזני"י . אנפוי דמלכא נהירו דאבא ואימא ואחפשות'
דלהו דנהרין וסחרין ולהטין בהאירישא דמלכא וכדין סהדותא
אסתהר במלכא דמלכא יקירותא מכלא מרישא שארי
חסד עלאה וגבורה ונהירו דאבא ואמא אסתלבג נהירו דאבא
בתלת נהורין ואמא בתרין הא חוטמא חס"ד גבורה במדנהור' הא
שית' לבתר אתעט' חס"ד ואתנהיר בתרין נהורין דאתנהי' (נ"א
והתלהים

האדרא פרשת משפטים מה

ואתלהיט) ואינון תמנייא לבתר אתעטרו ובצורה אהנהיר בחד הא
תשעה יוכד מתחברן כלהו נהורין כחדא אקרו דיוקנא דמלכא וכדין
כתיב יי' כגבור יצא באיש מלחמות יעיר קנאה וגו' . שפון דמלכא
הכי תאנא כד אתנהיר נהירו דאבא נהיר בתלת נהורין . מחד
נהורא נהיר חסד עלאה . ומחד נהורא אתנהיר נהירו דאקרי מוחא
דמלכא . ומד נהורא הוה תלי עד דאתנהיר נהירו דאמא וכד
אתנהיר אתנהיר בחמש נהורין . במאי אתנהיר מחד שבילא דטמיר
וגניז דאתדבק ביה אבא דכתיב כתיב לא ידעו עייז וגו' כמה
דאתדבק דכורא בכוקבא ואתעברת ואולידת ואפיקת חמש נהורין
מאינון חמש ומאינון חמש נהורין אתגליפו חמשין תרעין דנהורין
סניאין חמשין אינון לקבלהון מ"ט פניס טהור מ"ט פניס טמא
באוריתא אשתאר חד . והאי חד אתגניר בכלא וההוא דאבא הוה
תלי . כד מתחברן כחדא ומתיישבן במלכא אקרין שפון דמלכא .
ובגנייבך גזר מלין דקשוט . ופומא צהו תלייא פתיחותא דפומא .
מאי פומא לא דעת גניז בפומא דמלכא דאקרי תפארת פשיטותא
דתפארת דכל גוונין אתאחדן ביה דכתיב ובדעת חדרים ימלאו
וההוא דעת הוה גניז באימא ומלכא ומלייא כל אררין ואכסדראין .
וכד אתער נהירו דביה ונפיק כדין אקרי פה יי' . ושפון דאינון
תרין נהורין מאבא ומאימא בשעתא דאתערען בההוא נהירו דדעת
מתחברן כחדא ומלין אתגזרו בקשוט בחכמה בתבונה ובדעת .
וכדין כל מלין דקב"ה באלין אתגזרו נהרין תלת אלין יעיילין בגו
לגו ואתעטרו בחד וכד מתחברן בעטירה חד כדין אקרין חכו
ממתקים ואינון חיד דמלכא ואקרין מתיקא דמלכא ועל האי כתיב
טעמו וראו כי טוב יי' . ובהאי חיד תליין כל אינון שליטין והורמנן
דמלכא דכתיב וברוח פיו כל נבאס . בהאי חיד שלימותא דכלא
אשתכח ובגנייבך כל אתיון דאינון בהאי אתר שלימותא אתחזייא
בהו **אחזע** . נהירו דעתיקא קדישא סתימאה דכל
סתימין **ח** נהירו דחכמתא דלא אשתכח ולא אתדבק דכתיב
לא ידע אנש ערכה **ה** נהירו דאימא דנהיר וגניז ונפיק ומשק
לכלא

האדרא פרשת משפטים

לכלא וינקא לבנין עד דמטי ההוא רבות ומלי ללדיק ואיהו אהקטור
בנוקבא תתאה ואתברכא מניה ולא מתפרשין דאמן דא חוור מגו
סומק דכתיב הר המר גבעת הלבונה · ע נהירו דע' ענפין
דאתזנו מהאי רוחא דנפיק מן פימא כדן ע' שמאן דקב"ה
לקבלהון בארעא כל הנפש לבית יעקב הבאה מזרימה שבעים ·
דהא יעקב אילנא בארעא ואינון ע' ענפין מהלן אתוון נהירין
ארבע אחרנין · מא' נהירגים"ל דאיהו אגר טב ללדיקייא דאקרי
במול ועל דא כתיב אז תתענג על יי' · מח' נהירין"ד דהיא חכמה
כלא אסתים ביו"ד דאיהי סתימא מכל סטרוי ובגין כך לא אשתכח
דכתיב ולא תמלא בארץ החיים · מה' נהיר כ"ף דאיהו נהירו ומשח
רבות דאתרק מאימא לההוא אתר דאתקרי קרן ואתקרי קרן היוכל
ואא מלכות דוד ובגין כך לית משיחא אללא ברזא דכ"ף · ק' כמה
דע' שבועין כך ק' מאה דאנון שלימו והכי הוא ובגין כך בהאי חיד
שלימו דכלא שלמא דכול' וכל מאן דידיע רזא דאואודער ביה זכאה
מולקיה · גופא דמלכא אתפשטותא דתפארת דגוויין ביה
מתחברין · דרועין דמלכא נהירו דחסד וגבורה · ובגין כך ימין
ושמאל · מעוי בדעת אתתקן עייל דרישא אתתקן ואתפשט לגו ·
ובגו גופא שוקין אתאחדן בתרין נהורין ואינון תרין נהורין ממש ·
שוקין ותרין כליין כלהו תליין באתר חד דתמן אתכנס כל רבות
וכל משחא דגופא · ומתמן שריין כל ההוא רבות לאשר דאתקרי
יסוד עולם · יסוד מההוא אתר דאקרי עולם · ומאן איהו נגח
זהוד ועל כן יי' צבאות שמו בריך הוא בריך שמיא לעלם ולעלמי
עלמין · כל הני תקונין אטיין לאתחברא בחד עד דכל רבות קדשא
נטיל כלא האי יסוד ואשדי לנוקבא ומתברכא מניה · אימתי
מתברכא מניה בשעתא דאתקנו דינין לתתא · וכד דינין
מתתקנין לתתא מתתקנין לעילא וכל תקונין דמלכא בחדוותא
בשלימו דאינון שמא קדישא והוה כלל חד · וכדן הוא שארי בגווייהו
דכתיב אלדיס ננב בעדת אל בקרב אלדיס ישפוט · וכד דינין לא
מתתקנו לתתא כביכול הכי לעילא דכל תקונין לא מתשרן הכי דהא

האדרא פרשת משפטים מו

אמא אסתלק' מעל בנין ובנין לא ינקן דהא יסוד לא אשרי צנוקבא
וכל דיכין מתערין וחויא תקיפא שלטא כביכול תקוני מלכא על
דיבא אסתלקו לכיון דהאי נוקבא לא מתצרכא ודיק לא נטיל וחויא
תקיפא שלטא ווי לעלמא דינקא מנייהו . א"ר אלעזר כל הני
תקונין אבא גלי לון בנין דלא יעול בכסופא לעלמא דאתי . השתא
אמאי אנטריכו לאתגלגלה . א"ל ר' אבא ההוא דאנא כתבנא
מבוצינא קדישא אמיינא לגבי חבריא דהא אינון ידעין מלין והא
אנטריך למנדע דכתיב וידעתס כי אניי' . וכתיב וידעו כי אני
י' . בגין דאתיישבון מלין בלבנא . ומכאן ולהלאה סתימין מלין
בגוון . זכאה חולקנא בהאי עלמא ובעלמא דאתי דהא עד כען
בוצינא קדישא אתערט במלין בגוון . תא חזי אנא חזינא ליה בחלמא
ושאילנא קמיה י' הא אוליפנא קמיה דמר דאיהי חכמה והכי הוא
ודאיה' אמאי איהי בינה אמר לי תא חזי הא כתיב ונהרי ונא מעדן
להשקות את הגן מאן הוא נהר דיוצא מעדן דא בינה . ובג"כ ההוא
נהר יו"ד סתי' בגויה ויו"ד פשיט נהרא דא מכל סטרוי ודא היא ה'
בג"כ הוא י"ה לבתר אפיקת בן תמות' דאיהו ו' כגוונ' דא
ה' לבתר אולידת ואפיקת האי בן ושויה לקמיה ובגין כך ה' דהא
ו' לקמיה יתיב לינקא ליה . ועל כך תנינן במתניתא דילן ה' ד' הות
מדאת חברת דכורא עמה אתערבת מחד בן ואקריה' לבתר אוליד'
ואפיקת ו' ההוא בן וקאים לקמה . ועל האי כתיב ונהר יוצא מעדן
מניה נפיק ודאי להשקות את הגן לינקא ליה . הוינא אחיד ביה
וגסיק בידוי אנא בהאי עדוגא אתערנא בכיומייך והוות לתא יומין
דלחא הבינא מידי . חד מחדוותא וחד דלחא זבינא למחמי ליה זמנא
אחרא . ועס כל דא ביה אתקשרנא תדירא . דהא כד נהירא לי
שמעתתא חמינא דיוקניה דאתער קמאי . זכאין אינון
גדיקייא בעלמא דין ובעלמא דאתי עלייהו כתיב אך

גדיקים יודו לשמך ישבו ישראלים את פניך :

עד כאן האדרא פרשת משפטים

פרקא

ספרא דצניעותא

פרקא קדמאה • תאנא ספרא דצניעותא
 ספרא דסקיל^ו במתקלא דעד לא הוה
 מתקלא לא הוה משניחין אפיין באפיין ומלכין קדמאין
 מיתו^ו וזיוניהון לא אשתכחו וארעא אחצטלת
 עד דרישא דכסופא דכל כסופין לבושין דיקר
 אתקין ואחסין האי מתקלא תלי באתר דלא הוה
 אתקלו ביה אינון דלא אשתכחו • מתקלא קאים
 בגופיה לא אתאחד ולא אתחזי • ביה סליקו וביה
 סלקין דלא הוו והו ויהויין (פי' ע"י) סתרא גו
 סתרא אתתקן ואזדמן בחד גולגלתא מלייא
 טלא דבדולחא קרומא דאירא אודרך וסתים

אמ"ו דמ ונוקנא
 אתקרי מתקלא :

כתב סמו"ל שארה
 כסותה מתרנמיין
 וכה • וזה תניין
 במ"ש במשניות
 התיקונים ל"ג בשל
 שאלויקיי וכ"ט א'
 בדפוס וינניא דהוס
 לצילא חכונא
 דחונא יע"ש :

אינון עמר נקא תליין בשקולא • רעוא דרעוון אתגליין בצליתא
 דתתאי אשגחא פקיא דלא גאים וגטיר תדירא • אשגחותא
 דתתא באשגחותא דנהירו דעילאה דביה תרין נוקבין דפרדשקא
 דאתער רומא לכולא • בראשית ברא חלבים את השמים ואת
 הארץ • שתא • בראשית עלייהו כולהו לתתא ותליין משבעה
 דגולגלא דעד יקירו דיקירותא והארץ תניינא לאו בחושבן והא
 אתמר ומהיחא דאתלטיא נפקא דכתיב מן האדמה אשר אררה ה'
 הית'ה תה'ו וב'הו וח'שך ע'ל פ'ניתה'וס ור'זח'לה'ים מרח'פת
 ע'ל פ'ניהמ'ים תליסר תליין בתליסר דיקירו דיקירותא שתא
 אלפי שנין תליין בשתא קדמאי שביעה עלייהו דאתקף בלחודוי
 ואתמריב כלא בתריסר שעתו דכתיב הי'תה תה'ו ובה'ו וח'שך
 ע'ל פכ'י תה'וס ורו'ח'לה'ים מרחפ'ת ע'ל פכ'י המ'ים בתליסר
 יקיס לין ברממי ומתחדשן בקדמיתא וקמו כל אינון שתא בגין
 דכתיב ברא ולבתר כתיב היתה דהא הות ודאי ולבסוף תהו ובהו
 וחשך וגשג'ה' ל'כדו ביום ההוא גלופי דגלופין בחיזו דחויא אריך
 ומתפשט לבאן ולכאן וגבה ברישא רישה אחיד אכתפין העברו זעים
 כסיר וגניזו חד לאלק יומין זעירין אתגלייא קולטרא בקטרוי סנפירא

בערבוי

בערבוני אתבר רישיה במיין דימא רבא דכתיב שברת ראשי תניני
 על המים תרין הווחד אתחורו תניננס כתיב חסר ראשי כד"א
 ודמות על ראשי החיה רקיע . ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור .
 היינו דכתיב כי הוא אמר ויהי הוא בלחודוי (ויהי בלחודוי) לבתר
 אתחורו חד יה"ו יה"ו י' וי"ו בתראה שכינתא לתתא כמה דה'
 שכינתא השתכחובחד מתקלא אתקלו והחיות רגוא ושוב דכתיב
 וירא אלהים את האור כי טוב וזמרו נדיק כי טוב האי במתקלא
 סלקא קדמאה בלחודוי וכולא לחד אתחור אחתא ומודעתא כלילן
 דא בדא ביו"ד ה"א כתרין רחימין דמתחבקן . שתא נפקין מענפא
 דשרשא דגופ' לישן ממלל רברבן לישן דא סתים בין יו"ד וה"א
 דכתיב זה יאמר לה' אני וזה יקר' בשם יעקב וזה יכתוב ידולה'
 ובשם ישראל יכנה ממש זה יאמר לה' אני אחתא וכולא אתמר ביה"ו
 כלא כלילן בלישן סתים לאימאדהא אתפתחת ליה דנפיק מינה .
 אבא יתיב ברישא . חימא באמצעייתא ומכסיה מכאן ומכאן ווי
 למאן דגלי ערייתאון . ויאמר אלהים יהי מאורות ברקיע השמים .
 שלימודכר ונוקבא דכתיב וזדיק יסוד עולם נהיר (יו"ד) בתרין
 ונהיר ומעבר לנוקבא אחייחד (יו"ד) בלחודוי סליק בדרגוי
 לעילא לעילא אתחשב' נוקבא ואחנהירת חימא ומתפתחא בתרעוי
 פאתא מפתחא דכליל בשית ומכסייה תחאה ואחיד לתתא להאי
 ולהאי ווי למאן דגלי פתחאה:

פרקא תניינא . דיקנא דמהימנותא לא אדכר בגין דהיא
 יקירותא דכלא מאדנין כפקת בסחרנהא דבסיטא

סליק וגחית הוטא חיורא בתליסר מתפרש
 ביקירא ^{חולין בסוד מלכות} ביקירותא ההיא כתיב לא עבר
 עתיק דמינה דיקל' ^{עתיק דמינה דיקל'}
 בה איש ולא ישב אדם שם . אדם לבד הוא אדם
 לא כליל הכא כ"ש איש בתליסר נביעין מבועין מתפרשן . ארבע
 בלחודוי הסתמרוט אשקיין לגופא אל מקמי פתחא דאדנין שרי
 וקירו לאתחקן . דחוס נחית בשפירו ברישא דשפון מהאי רישא
 להאי רישא . קאים וחינו ארתחא דנפיק תחות תרין נוקבין דפרדשקא
 לאעברא

ספרא דצניעותא

לאעברא חובה דכתיב ותפארתו עבור על פסע • חרז תחות
שפון אסחר שפרא לרישא אחרא • ארמא חזי אחרא נפיק
תחותי • חפי ורכסד תקרובתא דבוסמא לרישא דלעיל • תרין
תפוחין ואת אתחון לאנהרא בזיכין • מזלא נוכר חסד דכלא
תלייא עד לבא ביה תליין עילאין ותתאין • חינון לאלפים דתליין
לא נפקין דא מן דא • חפיין כשאנו זעירין על גרונא דיקירו •
רברבין מתשערין ופסע בשעורא שלים חסאה שפון אתפנון מכל
סטרין זכאה למאן דנשיק מאיכוך נשיקין • בההוא מזלא ינקה
דכלא נגרין תליסר משיחין דאפרסמונא דכייא • חז"ן שרמו לימוד
כלא בהאי מזלא שכיח וסתים ° בזמנא דמטא באלול שאו כפתחין
ירמא שביעאה משתכחי חלין תליסר בעלמא המקורין כנודע:
עילאה ומתפתחי תליסר תרעי דרממי בההוא זמנא דרשו ה'
בהמלאו • כתיב • ויאמר אלה"ם תדשא הארץ דשא עשב מזריע
זרע עץ פרי וגו' היינו דכתיב ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדש
בערב (בהאי זמנא) אד"כייבו"ה אתה החילות להראות את עבדך
את גדלך יהו"ה שלים בסטרוי והכא ברחישותא דא דארעא לא
שלים וד"י לא כתיב קרינן יו"ד עילאה יו"ד תתאה וייזר יו"ד עלאה
יו"ד תתאה יה"י עלאה ותתאה ה' בגוייהו כללא דשלימו שלים ולא
לכל סטר ואתעקר מהאי אחר שמה דא ואשתיל באחרא • כתיב
ויטעה אלה"ם ה' בין יו"ד ליו"ד די"הי נשבא דפרדסקא דעתיקא
לזעירא דאנפין בלא רוחא לא אתקיים בה' אשתכלל ה' עלאה ה'
תתאה דכתיב אהה אד"כיי אלה"ם בקטפוי דקטפין עיין בעי' ספרא
ברוחא דמתקלין יה"וי' עלאה דאתעטר ° בעטר' דצניעותא ונריס
דעתיקא היא קרומא עלאה דאזדכך וסתים ה' התם בקוטר' ומפרשו
עלאה דאתעטר ברוחא דנוקבין דפרדסקא דנפיק מלשון קיטור:
לאחייא • ו' עלאה בזיכא דקרדיכותא דאתעטר בעטרוי מתפשטן
חתון לבתר ואתכללו בזעירה דאפין כמה דשרייא בגולגלתא
אשתכחו מתפשטן בכל גופא לשכללה כלא בעמר נקא כד תלי
תליין חלין חתון • כד אתגלי לזעיר' מתישכן ביה חלין חתון
לאקרי

ספרא דצניעותא

מה

לאקרי בהון יו"ד דעתיקא התיס בסטרוי בגין שמא לא אשתכח ה' אתפתח באחר' ואנקיב בתרין נוקבין ואשתכח בחקונין ו' אתפתח באחרא דכתיב הולך לדודי למשרים בצוויגא דקרדינותא למכסי' פתחא ו' לעילא ו' לתתא ה' לעילא ה' לתתא י' לעילא ובה לת' אשתתף אחרא ולא סליק בהדה בר רמיזא דרמיז' כד אתגליין תרין באורייתא ומתחברן בחד דרגא חד רגשא בגין לאתפרשא ו' כלילן ביו"ד ווי כד אסתלק האי ואתגליין איגון בוסמין דטיפסא שריקין לא עברי לא מתערבי בדוכתא . והחיות רכו' ושוב . ברת לך אלמקומך . אם תגביה כגשרואס בין ככבים שים קנך משס אורידך . ותנא הארץ דשא . אימתי כד שמא אתנטע וכדין אוריא כפיק וננולא אזדמן חד גולגלתא אתפשט בסטרוי טלא מלי עליה דתרי גווי . תלת חללין דאתון רשימין אתגליין ביה אוכמין כעורבא תליין על נוקבין עקימין דלא יכיל למשמע ימינא ושמאלא הכא חד ארחא לעילא דקיק . מנחא דלא נהיר . קטטותא דעלמא בר רעוא אשגח בה עיינין דתלת גווי למרתת קמייהו אתסמן בחלצא דנהיר . כתיב עיניך תראנה ירושלם נוה שאנן וכתיב לך ילין בה . נוה שאנן עתיקא דסתיס . עינך כתיב חסר חוטמא פרזופא דזעירא לאשתמודעא תלת שלהובין מתוקדין בנוקבוי דרגא עתיקא למשמע טב וביש כתיב אניה' הוא שמי . וכתיב אני אמית ואחיה . וכתיב אני אשא ואני אסבול . הו"א עשנוולא אנחנו . והו"א בא' ומי ישיבנו הו"א אקרי מאן דסתיס ולא שכיח הוא מאן דלא אזדמן לעינא . הוא מאן דלא אקרי בשמא . ה"א ה"י (ס"א הו"א) א' כליל ו' כליל א' ולא כליל ה"א' אזיל לא"לף . אל"ף אזיל ליו"ד . יו"ד אזיל ליו"ד דסתיס מכל סתימין דלא מתחברן ביה ו"ה . ווי כד לא נהיר י' ב' כד אסתלק י' מן דבחובי עלמא ערייתא דכלא אשתכח . על דא כתיב ערות אביך לא תגלה (י"ה ווי) וכד אסתלק יו"ד מן ה"א על דא כתיב וערות אמך לא תגלה אמך היא לא תגלה ערותה אמך היא ודאי כי אם לבינה תקרא :

מה

ספרא דצניעותא

מה דאתטמר ולא אתגלייא עילא' ויקרא אשתכח
 זהאי דיקנא °גנויה קרא נימין על נימין מקמי
 פתחא דלדנין עד רישא דפומא מרישא האי עד

פי' שלא נזכר נסיר
 סטירוס:

רישא אחרא אשתכחמתחות תרין נוקבין ארמא מלייא דלא אחחזייא
 עלעין אתחפין מהאי גיסא ומהאי גיסא • זהו אחחזיין תפוחין
 סומקין כוורדא במד חוסא חליין אוכמין תקיפין עד מדוי שפון
 סומקי כוורדא אתפכון זעירין נחתין בגרונא ומחפין קדלא רברבן
 וזעידן נחתין בשקולא באלין אשתכח גבר ותקיף מאן דאשתכח
 כתיב מן המצר קראתי יה חשעה אמר דוד עד כל גויס סבבוני
 לאסחרא ולאגנא עלוי • ותולא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו
 ועץ עושה פרי אשר זרעו בולמינהו חשעה חלין אתעקרו משמא
 שלים ואשתילו לבתר משמא שלים דכתיב ויטע ה' אלהים תקונין
 דדיקנא בתליסר אשתכחן איבי דהיא עילאה תתאה בתשעה
 אחחזון כ"ב אחחזון אתגליפו בגוניהון על האי מאן דחמי בחלמיה
 דאחיד דיקנא דבר גש עילאה בידיה או דאושטי ידיה ליה ינדע
 דשלים במאריה שנאין תמותוי יכנעון כ"ש דיקנא עילאה דנהירא
 לתתאה דעילאה רב חסד אקרי זעירא חסד סתם כד אנטרוך
 נהירו אנהר ואקרי רב חסד כתיב ויאמר חלקים ישרנו המים שרץ
 נפש חיה יה אתפסט נהירו דדא בדא כלא אתרחשון בזמנא חדא
 מיין טבן מיין ביטן בגין דאמר ישרנו אתכלילו דא בדא חיה עלאה
 חיה תתאה חיה טבא חיה בישא • ויאמר אלהים נעשה אדם
 בכלמנו האדם לא כתיב אלא אדם סתם אדם דלעילא דאתעביד
 בשמא שלים כד אשתלים דא אשתלים דא אשתלים דכר ונוקבא
 לאשלא בולא • יהוה סטרא דדכר חלקים סטרא דנוקבא אתפסט
 דכורא ואתתקן בתקוני כחמה בפומיה דחמה מלכין דאתצטלו
 הכה אתקיימו דיגין דדכורא תקיפין ברישא בסופא נייחין דנוקבא
 באפכא וי"ה קונטירין דקיטורא בעטפוי שקיעין י' זעירא בגוניה
 אשתכח אי אתבסמו דיגין בעה עתיקא אתא חויא על נוקבא וקינא
 דוהמא אתתקן בגווה למעבד מדורא בישא דכתיבותה רותלד את

קין קינא למדורא דרוחין ביסין ועלעולין וקטפדין אתקין ציה בהאי
 אדם בתרין בכלל ופרט אתכליליז בפרט וכלל שוקין ודרועין ימינא
 ושמאלא דא אתפלג בסטרוי אתתקן דכר בנוקבא יהו' יו' ד' דכר
 ה' נוקבאו' כתיב זכר ונקבה בראש ויברך אותם ויקרא את שם
 אדם דיוקנא ופרגופא דאדם יתיב על כורסיא וכתיב ועל דמות
 הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה :

פרקא רביעאה עתיקא טמירוסתים זעירא דאנפין אתגלייא
 ולא אתגלייא דאתגלייא באתוון כתיב דאתכסיא סתים
 באתוון דלא מתישבן באתרוי בגין דאיהו לא אתיישבו ציה עלאין
 ותתאין ויאמר אלהים תולא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש
 וגו' היינו דכתיב אדם ובהמה תושיע ה' חד בכללא דאחרת
 משתכחא בהמה בכללא דאדם אדם כי יקריב מכס קרבן לה'
 מן הבהמה משום דאתכלל בכללא דאדם כד נחת אדם דלתתא
 בדיוקנא עילאה אשתכחו תרין רוחין מתרין סטרין דימינא ושמאלא
 כליל אדם דימינא נשמתא קדישא דשמאלא נפש חיה חב אדם
 אתפשט שמאלא ואתפשטו אינון בלה גופא כד מתדבקן דא בדה
 אתיילדן בהאי חיה דאולידת רוחין סניאין בקטרא חדאכ"ב אתוון
 סתימן כ"ב אתוון אתגליין י' סתים י' גליי' סתים וגלייא
 במתקלא דטפסין אתקלו י' נפקין מיניה דכרונוקבא ו' ד' בהאי
 נותר ו' דכר ד' נוקבא בגין דאד"ו תרין ד"ו דכר ונוקב' ד"ו תרין
 קפלין תרין י' בלחודי דכר ה' נוקבא ה' ד' הות בקדמיתא
 ומדאתעברת בי"ד בגווה אולידתו הרי כיבה אית ד"ו ובי' אית
 ה"ה הרי יח' אתפזי יו' דבחווייה כללא ליה יו' מדאפיקת יו' דהוא
 דכר ונוקבא אתיישבת לבתר ומכסייא לאמא ויראו בני האלהים
 בנות האדם היינו דכתיב שנים אנשים מרגלים חרש לאמר
 נחתי בנות האדם דכתיב אז תבאנה שתיים נשים זונות אל המלך
 בגינהון כתיב כי ראו כי חכמת אלהים בקרבן אז תבאנה ולא
 בקדמיתא בקיסטרא דקיטורי לפיגאן תרין מתחבקן הוו לעילא
 לתתא לחתו ירתו עפרא אכדו חולקא עבא דהוה בהו עטרת

ספרא דצניעותא

דכומלא ואתער בקוסטא דענכא · ויאמרה' אל משה מה

תנעק עלי · אלידיקא · דבר אל בני ישראל

ויסעו · ויסעו דיקא · במזלזהוהתלי דבעא
לאקיד דיקניה · והישר בעיניו חפשה והאזנת
למלותיו ושמרת כל חוקיו עד כאן כי אתי' רופאך
להאי דוקא :

למלותיו ושמרת כל חוקיו עד כאן כי אתי' רופאך

להאי דוקא :

כתעורר העתיקא לבאר כוזר עכ"ל וידוע שגני ישראל הוא בנה"י כמ"ש כ"א א"ל וזהו
שאר דבר אל בני ישראל ס"ס מסוד ועיר המלניש כה"י הדי ויסעו כרגליהם דייקא
לבאר רגלי עתיקא עכ"ל :

פרקא חמשה · הויגוי חוטא עס כבד עון זרעמרעיס בניס

משחיתים · שבעה דרגין יו"ד ה"ה ו"ה ה"י ו"ו חפיק ד'

ה"ה הו"ה חפיק ו"ד ל' לבר אסתיר אדם דכר ונוקבא דאינון

ד"ו דכתיב בניס משחיתים · בראשית ברא בראשית מאמר ברא

חזי מאמר · אב ובן סחיס וגלייא · עדן עלאה דסחיס וגניז ·

עדן תתאה נפיק למסלנוי · ואחגלייא יהו"ה י"ה אלה"ים · את ·

אד"ני אתי"ה ימינא ושמאלא כחדא אשתחפו · השמים ואת דכתיב

והתפארת והנצח אינון כחדא אשתחפו · הארץ · דכתיב מה

אדיר שמך בכל הארץ · ואלא כל הארץ כבודו · יהירקיע בחוך

המים להבדיל בין הקדש ובין קדש הקדשים · עתיקא לזעירא

אתפרש ואתדבק לא אתפרש ממש פומא ממלל רברבן אנתיק

ואתער בכרתין זעירין בחמש זינן מים וכתיב ונחן עליו מים

חיים אלכלי · הוא אלה"ים חיים ומלך עולם · אחהלך לפני

ה' בארצות החיים · והיתה נפש אדוני לרורה בצרור החיים ועץ

החיים בחוך הגן · י"ה יו"ד ה"א אה"י בין מים למים · מים

שלימין ומים דלא שלימין · דחמין שלימין ורחמין דלא שלימין ·

ויאמר ה' לא ידון רוחי באדם לעולם בשגס הוא בשר ויאמר

ה' כד אתיישבה בזעירא מכאן דבר בשגס אמרו דעתיקא

סחיס קאמר · לא ידון רוחי באדם דלעילא משום דבהוא רוחא

דאתשבה מתרין נוקבין דפרדסקא משך לתתאי ובגין כך כתיב

והו

ספרא דצניעותא ג

והיו ימיו (ימי עולם) מאה ועשרים שנה יו"ד שלים ולא שלים
 בלחודיו מאה תרין אתון תרין זמנין מאה ועשרים שנה י' בלחודיו
 כד לחגלייא בועירא אתמשך בעשר אלפי שנין מכאן כתיב ותשת
 עלי כפכה . הגפילים היו בארץ היינו דכתיב ומשם יפרד והיה
 לארבעה ראשים . מאתר דאתפרש גנתא אקרו הגפילים דכתיב
 ומשם יפרד . היו בארץ בימים ההם ולא לבתר זמנא עד דאתא
 יהושע ובני האלה"ם אסעמר אתא שלמה וזנות האדם אחכללו
 הה"ד ותענובות תענוגים לא קארי בני הרס דאתרמו מהאי רוחין
 אחרנין דלא אחכללו בחכמה עלאה דכתיב וה' נתן חכמה לשלמה
 וכתיב ויחכם מכל האדם משום דהני לא אחכללו באדם וה' נתן
 חכמה ה' עלאה ויחכם מכל האדם דמינה אתחכם לתתא המה
 הגבורים אשר מעולם עולם דלעילא אנשי השם דאתנהגן בשמא
 מאי שמא שמא קדישא דאתנהג ביה דא קדישין לתתא ולא אתנהגן
 אלא בשמא אנשי שם סתם ולא אנשי יהוה לאו מסתים סתמוחא
 אלא גריעותא ולא גריעותא אנשי השם סתם מכללא דאדם
 נפקו כתיב אדם ביקר בלילין אדם ביקר ביקרו דמלכא בל ילין
 בלא רוחא תליסר מלכי קרבא בשבעה שבעה רלכין בחרעא
 אתחזיאו נלחי קרבא תשעה דסלקין בדרגין דרהטין ברעיותאון
 ולית דימחי בידיהון חמשה מלכין קיימין בבהילו לקמי ארבע לא
 יכלין למייקס ארבע מלכין נפקין לקדמות ארבע בהון תליין
 כענכין באתכללא ברירן בהו שבעה רהיטין סהדין סהדותא ולא
 קיימין בדוכתייהו . אילנא דמכסס יתיב בנו בצנפוי אחידן
 ומקננין נפרין תחותי תטלל חיותא דשליטא הוא אילנא בהריסר
 כבישין למהך בשבעה סמכין סחרניה בד' חיוון (כז"ל) מתגלגלים
 בארבע סטרין חויא דרהיט בש"ע דילוגין דליג על טורין מקפץ
 על גבעתא דכתיב מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות . זנביה
 בפומיה בשנוי נקיב לתרין גיסין . כד נטיל גסטרא אחעביד
 לתלת רוחין . כתיב ויתהלך חנוך את האלהים וכתיב חנוך לנער
 ע"פ דרכו לנער הידוע . את האלהים ולא אתי יהוה ואיננו בשם

ספרא דצניעותא

זה כי לקח אותו אלהים להקרא בשמו תלת בתי דינין
 ארבע אינין ארבע בתי דינין לעילא ארבע לתתא דכתיב
 לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה דינא
 קשיא דינא דלא קשיא דינא בשקולא דינא דלא בשקולא דינא רפייא
 דינא דאפילו לא האו ולא האיו יהי כי החל האדם לרצ על פני האדמה
 החל האדם לרצ היינו דכתיב בשגם האדם לעילא וכתיב על
 פני האדמה ומשה לא ידע ביקרן עור פניו היינו דכתיב כתנות
 עור קרן דכתיב ויקח שמואל את קרן השמן לית משימא חלא
 בקרן ובשמך תרום קרנינו שם אלמית קרן לדוד היינו עשיראה
 דמלכא ואמיתא מן יובלא דהיא אימא דכתיב והיה במשוך בקרן
 היוכל קרן ביוכלא אתעטר עשיראה באמא קרן דנטיל קרן ורוח
 לאתבא רוחיה ליה והאי קרן דיוכלא הוא ויוכלא ה' וה' אנשיבא
 דרוחא לכלא וכלא תייבין לאתרייכו דכתיב אה' אה' אלהים כד
 אחמיו ה' א' לה' א' יה' א' וה' אלהים אתקרי שם עלא וכתיב וכשגב ה'
 לכדו ביום ההוא ע"כ סתים ואתעטר כניעותא דמלכא דהינו
 ספרא דצניעותא זכאה למאן דעאל ונסיק ידע שבילוי ואורמו :

תפלת אליהו הנביא זי"ע

פתח

אליהו ואמר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחשבון
 אנת הוא עלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין
 לית מחשבה תפיסא בך כלל אנת הוא דאפיקת יתקונין וקרינין לון
 ספירן לאנהגא בהון עלמין סתימין דלא אתגליין ועלמין
 דאתגליין ובהון אתמכסילת מבני גשא ואנת הוא דקשיר לון ומיחד
 לון ובגין דאנת מלגאו כל מאן דאפריש חד מן חברה מאלין עשר
 אתחשיב ליה כאלו אפריש בך זאלין יסאינין אזלין בסדרן חד
 אדיך וחד קרר וחד בינוני ואנת הוא דאנהיג לון ולית מאן דאנהיג לך
 לא לעילא ולא לתתא ולא מכל סטרא לבושין חקינת לון דמנייהו
 פרמין נשמתין לבני גשא וכמה גופין תקינת לון דאתקריאו גופא
 לבני

תפלה אליהו הנביא זיעא זא

לגבי לבושין דמכסיין עליהון ואתקריאו בתקוג' דא - קסד דרועא
 ימינא - גבורה דרועא שמאלא - תפארת גופא - גלגל וכו' תרין
 שוקין - ויסוד סיומא דגופא אית ברית חדש : מלכות פה תורה
 שבע"פ קריבין ליה - מוחא חכמה איהו מחשבה מלגו - צינה לבא
 ובהלב מבין ועל אלין תרין כתיב הנסתרות לה' כתר עליון איהו
 כתר מלכות ועליה אתמר מניד מרחשית אחרית ואיהו קרקפתא
 דלא מגח תפלי מלגו איהו יוד קא ואו קא דאיהו ארח אנגילות - איהו
 שקיו דאילנא דדרועו וענפוי כמיא דאשקו לאילנא ואתרבי בההוא
 שקיו רבוץ העולמים אנת הוא עלת העלות סבת הסבות
 דאשקו לאילנא בההוא כביעו - וההוא כביעו איהו ככשמתא לגופא
 דאיהו חיים לגופא (אבל) בך לית דמיון ולית דיוקנא מכל מה
 דלגאו ולבר ובראת שמיא וארעא ואפיקת מנהון שמשא וסיהרא
 בככבים ומולי - ובארעא אילנין ודשאין וגנתא דעדן ועישבין וחיון
 ועופין ונוכין וצבי נשא לאשתמודעא בהון עלאין נאיך יתגבון בהון
 תתאין ועלאין ואיך אשתמודעאין מעלאי תתאין ולית בך דידע כלל -
 ובר מיכך לית יחידא (ס"א יחודה) בעלאי ותתאין ואנת אשתמודע
 אדן על כלל - וכל ספירן כל חד אית ליה שס ידיע ובהון אתקריאו
 מלאכיא ואנת לית לך שס ידיע דאנת הוא תמלא כל שמהן ואנת
 הוא שלימו דכלהו וכל אנת תסתלק מנהון אשתארו כלהו שמהן
 כגופא בלא כשמתא - אנת חכים ולאובחמא ידיעא - אנת הוא
 מבין ולה מצינה ידיע' לית לך אתר ידיעא אלא לאשתמודעא חוקפך
 ומיך לבני נשא ולאחז' לון איך אתנהיג עלמא כדינא וברחמי דאינון
 נדק ומשפט בפוס עובדיהון דבני נשא דין הוא גבורה משפט עמוד
 דאמנעיתא - נדק מלכותא קדישא - מאזני נדק תרין סמכי קשוטי -
 הין נדק אות ברית כלל לאחזאה איך אתנהיג עלמא אבל לאו דאית
 לך נדק ידיעא דאיהו דין ולא משפט ידיעא דאיהו רחמי' אלא מכל
 אלין מדות כלל - קוס ד"ש ויתחדשון מלין על ידך דהא רשותא
 אית לך לגלאה רזין עמירן על ידך דלא אתיהיב רשו לגלאה לשום
 בר נשעד בען : קם ר"ש פתח ואמר לך ה' הגדולה והגבורה

תפלת אליהו הנביא זי"עא

זכו' עלאין שמעו אינון דמיכין לחברון ורעיא מהימנא אחמד
משכתכון הקיצו ורגנו שכני עפר אינון כדקייא מסטרא דההיא
לחתמר בה אני ישנה ולבי ער ולא אינון מתים ובגין דא חתמר
בהון הקיצו ורגנו זכו' רעיא מהימנא אנת ואבהן הקיצו ורגנו
לחתערותא דשכינתא דאיהי ישנה בגלותא דעד כען כדקייא
כלהו דמיכין ושינתא בחוריהון מיד שכינתא יהיבת חלת קלין לגבי
רעיא מהימנא וימא ליה קום רעיא מהימנא עלך חתמר קול דהא
קול דודי דופק לבבאי בארבע אהון דיליה וימא בהון פתחי לי
אחותי רעיתי יונתי תמתי דהא תס עונך בח זיק לא יוסיף
להבלוחך שראשי נמלא טל מאי נמלא טל אלא אמר קב"ה אנת
חשיבת דמיומא דאתחרב בי מקדשא דעאלנא בביתא דילי ועאלנ'
בישובא לאו הכילא עאלנא כל זמנא דאנת בגלותא ואס לאו הדי
לך סימנא שראשי נמלא טל הא שכינתא בגלותא שלימו דילה
וחיים דילה איהו ט"ל יוד הא ואו דסליקו אהון לחשכן טל דאיהו
מליא לשכינתא מכביעו דכל מקורין עלאין מיד יקום רעיא
מהימנא ואבהן עמיה עד כאן רז"א דימודא :

ספר יצירה לאברהם אבינו ע"ה

סדר ברכות

בשלישים וששים נתיבות פליאות חכמה חקק י"ה יהו"ה
לכחות חלקי"ם חיים אל שדרס ונשא שוכן עד
וקדוש שמו מקדש וקדוש הוא וברא את עולמו בשלשה ספרים
בספר ספר וסיפור :

עשר ספירות בלימה ועשרים וששים אותיות שלש אמות ושבע
כפולות ושנים עשר פשוטות :

עשר ספירות בלימה כחספר עשר אלבעות חמש כנגד חמש
וברית יחיד מכוונת באמצע במילת לשון ובמילת המעור

ספר יצירה לא"א נב

עשר ספירות בלימה עשר ולא תשע עשר ולא אחד עשר הני
בחכמה וחכס בבינה בחון בהם ומקור מהם והעמד
דבר על בוריו והושב יורר על מכונו :

עשר ספירות בלימה מדחן עשר שאין להם סוף עומק
ראשית ועומק אחרית עומק טוב ועומק רע עומק רוס
ועומק תחת עומק מזרח ועומק מערב עומק לפון ועומק דרום
ואדון יחיד אל מלך כאמון מושל בכולם ממעון קדשי עד עדי עד :

עשר ספירות בלימה צפייתן כמראה הבזק ותכליתן אין להם
קץ ודברו בהם ברצוא ושוב ומאמרו כסופה ירדופו
ולפני כסאם הם משתחיים :

עשר ספירות בלימה נעוץ סופן בתחלתן ותחלתן בסופן
כשלהבת קשירה בגחלת ואדון יחיד ואין לו שני ולפני
אחדמה אתה סופר :

עשר ספירות בלימה בלוס פיך מלדבר ולכך מלהרהר ואם
רץ פיך לדבר ולכך להרהר שוב למקיס שלכך נאמר
והחיות רצוא ושוב ועל דבר זה נכרת ברית :

עשר ספירות בלימה אחת רוח אל"ים חיים קול ורוח ודיבור
והוא רוח הקדש שתיס רוח מרוח חקק וחלצ בה עשרים
ושתיים אותיות שלש אמות ושבע כפולות ושנים עשר פשוטות
ורוח לכל אחת מהן :

שלש מיס מרוח חקק וחלצ בה עשרים ושתיים אותיות מתהו
ובהו רפש וטיט חקקן כמין ערובה חלצן כמין חומה
סכנן כמין מעזיפה ויפק עליהם שלג ונעשה עפר שנאמר
כי לשלג יאירר הוי ארץ :

ארבע אש ממיס חקק וחלצ בה כסא הכבוד שרפים וחיות
ואופני הקדש ומשלשתן יסד מעונו שנאמר עושה מלאכיו
רוחות משרתיו אש לובהט בירר שלשה אותיות מן הפשוטות כבוד
שלש אמות אה"ש וקבעט בשמו הגדול ומחס בהם שש קלוות :

חמש חתס רוס ופנה למעלה וחחמו

ספר יצירה לא"א

כתום	חתם תחת ופנה למטה וחתמו	שש
כחול	חתם מזרח ופנה לפניו וחתמו	שבע
בוהי	חתם מערב ופנה לאחוריו וחתמו	שמונה
כחול	חתם דרום ופנה לימינו וחתמו	תשע
בהוי	חתם צפון ופנה לשמאלו וחתמו	עשר
רוח חיים	עשר ספירות בלימה אחת רוח אלד'ים חיים רוח	אלו
מזרח	מזרח מים מזרח אש מזרח רוח ותחת מזרח ומערב	
	צפון ודרום :	

מועד פרק ב'

עשרים	ושתיים אותיות שלש אמות ושבע כפולות ושנים עשר פשוטות שלש אמות אמ"ש יסודן כף זכות וכף חובה ולשון חק מכריע בנפיש שלש אמות אמ"ש מ' דוממם ש' שוברת א' אויר רוח מכריע בנתיים :
עשרים	ושתיים אותיות יסוד חקקן חכבן צרפן שקלן והמירן וז' בהם אחת כל היצור ואחת כל העתיד לצור :
עשרים	ושתיים אותיות יסוד חקקן בקול חכבן ברוח קבען בפה בחמש מקומות אותיות :
אחדע	בגרון גיבוק בחיך דמלגת בלשון ושסרץ בשיניים בומף בשפתים :
עשרים	ושתיים אותיות יסוד קבועות בגלגל כמין תומה בר"א שערים חוזר הגלגל פנים ואחור וסימן לדבר אין בטובה למעלה מעונג ואין ברעה למטה מחנע :
כיצד	צרפן ושקלן והמירן' עם כולן וכולן עם א' ב' עם כולן וכולן עם ב' וחוזרות חלילה בר"א שערים ונמצא כל היצור וכל הדיבור יולד משם אחד יצר ממשמחה ועשה אינו נשע וחכב עמודים גדולים מאויר שאינו נתפס וזה סימן אותיות א' עם כולן וכולן עם א' נופה ומימר ועשה אחת כל היצור ואחת כל הדיבור

ספר יצירה לא"א נג

הדיבור שם אחד וסימן לדבר עשרים ושתיים חפלים בגוף א' :

נשים פרק ג

שלש אמות אמ"ש יסודן כף זכות וכף חובה ולשון חק מכריע
: בנתיים :

שלש אמות אמ"ש סוד גדול מופלא ומכוסה וחתום בששה
טבעות וינאומהם שלש אמות והם אויר ומים ואש ומהם
: נולדו אבות ומאבות תולדות :

שלש אמות אמ"ש יסוד חקן צרפן שקלן והמירן ור בהם
שלש אמות אמ"ש בעולם ושלש אמות בשנה ושלש אמות
: בנפש זכר ונקבה :

שלש אמות אמ"ש בעולם אויר ומים ואש שמים נבראו מאש
וארץ נבראת ממים ואויר מרוח חק מכריע בנתיים :

שלש אמות בשנה חוס וקור ורויה חוס נברא מאש קור
ממים ורויה מרוח חק מכריע בנתיים :

שלש אמות בנפש ראש וזטן וגויה ראש נברא מאש וזטן ממים
: וגויה מרוח חק מכריע בנתיים :

בבא א' המליך אות א' ברומוקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר
בהם אויר בעולם רויה בשנה גויה בנפש זכר ונקבה :

בבא ב' המליך אות מ' במים וקשר לו כתר וצרפן זה בזה
וצר בהם ארץ בעולם וקור בשנה וזטן בנפש זכר ונקבה :

בבא ג' המליך אות ש' באש וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר
בהם שמים בעולם וחוס בשנה וראש בנפש זכר ונקבה :

נזיקין פרק ד

שבע כפולות בג' ד כפ' רת ומתנהנות בשתי לשונות ב' ג' ג'
: ד' כ' פ' ר' ר' ת' ת' כנית דך וקשה גבור וחלש :

שבע

ספר יצירה לא"א ע"ה

שבע כפולות בג"ד כפר"ת יסודן חכמה ועושר וזרע ומי"ס
ממשלה שלום חן :

שבע כפולות בג"ד כפ"רת וה"ס תמורות תמורת חכמה אולת
תמורת עושר עוני תמורת זרע שמחה תמורת מי"ס
מות תמורת ממשלה עבדות תמורת שלום מלחמה תמורת חן
כיעור :

שבע כפולות בג"ד כפר"ת מעלה ומטה מורח ומערב לפון
ודרום והיכל הקדש מכון באמצע והוא כושא אח כולן :

שבע כפולות בג"ד כפר"ת שבע ולא שש שבע ולא שמנה בחון
בהם ומקור מהם והעמד דבר על בוריו והושב יוצר על מכונו :

שבע כפולות בג"ד כפר"ת יסוד חקקן חכבן גרפן שקלן
והמירן וזר בהם שבעה ככבים בעולם שבעה ימים
בשנה ושבעה שערים בנפש זכר ונקבה :

אלו הם שבעה ככבים בעולם שבת"י ג"ק מאדי"ס חמ"ה
נוג"ה ככ"ב לבנ"ה :

אלו הם שבעה ימים בשנה שבעה ימי השבוע שבעה שער'י
אלו בנפש שתי עינים שתי אזנים שני נקבי האף והפה :

בבא א' המליך אות ב בחכמה וקשר לה כתר וזרפן זה
בזה וזר בהם לבנ"ה בעולם יוס ראשון בשנה ועין ימין בנפש
זכר ונקבה :

בבא ב' המליך אות ג בעושר וקשר לה כתר וזרפן זה בזה
וזר בהם מאדי"ס בעולם יוס שני בשנה ואזן ימין
בנפש זכר ונקבה :

בבא ג' המליך אות ד בזרע וקשר לה כתר וזרפן זה בזה
וזר בהם חמ"ה בעולם יוס שלישי בשנה וכחיר ימין
בנפש זכר ונקבה :

בבא ד' המליך אות ב במי"ס וקשר לה כתר וזרפן זה בזה
וזר בהם נוג"ה בעולם יוס רביעי בשנה ועין שמאל
בנפש זכר ונקבה :

ספר יצירה לא"א ע"ה נד

בבא ה' המליך אות פ במתשלה וקשר לה כתר וזרפן זה בזה
 וזר בהם ככ"ב בעולם יום חמישי בשנה ואון שמאל
 בנפש זכר ונקבה :

בבא ו' המליך אות ר בשלום וקשר לה כתר וזרפן זה בזה
 וזר בהם שבת"א בעולם יום ששי בשנה וגמיר שמאל
 בנפש זכר ונקבה :

בבא ז' המליך אות ת בחן וקשר לה כתר וזרפן זה בזה וזר
 בהם נד"ק בעולם יום שבת בשנה ופה בנפש זכר
 ונקבה :

שבע כפולות בנ"ד כפר"ת שבהן נחקקין שבעה עולמות
 ושבעה רקיעין ושבעה ארצות ושבעה ימים ושבעה
 נהרות ושבעה מדברות ושבעה שבועות שבעה שנים ושבעה
 שמיטות ושבעה יובלות והיכל הקדש לפיכך חבב השביעי תחת
 השמים :

ביצד צרפן שתי אבנים בונות שתי בתים שלשה אבנים בונות
 ששה בתי' ארבע אבנים בונות ארבע ועשרים
 בתים חמשה אבנים בונות מאה ועשרים בתים ששה אבנים
 בונות שבע מאות ועשרים בתי' שבעה אבנים בונות חמשת אפים
 וארבעים בתים מכאן ואילך לא ומשכמה שאין הפה יכולה
 לדבר ולא האזן יכולה לשמוע :

קדשים פרק ה

שנים עשר פשוטו' הו"ז חט"י לנ"ס על"ק יסודן שיחה הרהור הלך
 ראה שמיעה מעשה חמיש ריח שינה רוגז לעיפה שחוק:
 שנים עשר פשוטות הו"ז חט"י לנ"ס על"ק יסודן שנים עשר
 גבולי אלכסון גבול מזרחית רומית גבול מזרחית
 צפונית גבול מזרחית תחתית גבול דרומית רומית גבול
 דרומית מזרחית גבול דרומית תחתית גבול מערבית רומית
 גבול

ספר יצירה לא"א עה

גבול מערבית דרומית • גבול מערבית תחתית • גבול צפונית רומית • גבול צפונית מערבית • גבול צפונית תחתית • ומתרחבין והולכין עד עדי עד והן זרועות עולם :

שנים עשר פשוטות הו"ו חט"י לכ"ס ענ"ק יסודן חקקן ומלכין וזרפן ושקלן והמירון וזר בהם שנים עשר מזלות בעולם

ושנים עשר חדשים בשנה שנים עשר מנהיגים בגפש זכר ונקבה :
אלו הם שנים עשר מזלות בעולם טלה שור תאומים סרטן אריה בתולה מאזניים עקרב קשת גדי דלי דגים :

אלו הם שנים עשר חדשים בשנה • ניסן אייר סיון תמוז אב אלול תשרי חשון כסלו טבת שבט אדר :

אלו הם שנים עשר מנהיגים בגפש י' שתי ידיים שתי רגלים שתי כליות מרה מסם קבה כבד קורקבן טחול :

בבא א' מן הא' המליך אות ה' בשיחה וקשר לה כתר וזרפן זה בזה וזר בהם טל"ה בעולם וניסן בשנה ורגל ימין בגפש זכר ונקבה :

בבא ב' מן הא' המליך אות ו' בהרהור וקשר לה כתר וזרפן זה בזה וזר בהם שו"ר בעולם ואייר בשנה וכולי"א ימנית בגפש זכר ונקבה :

בבא ג' מן הא' המליך אות ז' בהלך וקשר לה כתר וזרפן זה בזה וזר בהם תאומים בעולם וסיון בשנה ורגל שמאל בגפש זכר ונקבה :

בבא א מן השניה המליך אות ח' בראיה וקשר לה כתר וזרפן זה בזה וזר בהם סרטן בעולם ותמוז בשנה ויד ימין בגפש זכר ונקבה :

בבא ב מן השניה המליך אות ט' בשמיעה וקשר לה כתר וזרפן זה בזה וזר בהם אריה בעולם ואב בשנה וכולי"א שמאלית בגפש זכר ונקבה :

בבא ג' מן השניה המליך אות י' במעשה וקשר לה כתר וזרפן זה בזה וזר בהם פתו"ל בעולם ואלול בשנה ויד שמאל

ספר יצירה לא"א נה

שמאל בנפש זכר ונקבה :

בבא א מן השלישית המליך אות ל בתשמיש וקשר לה כתר ורפן זה בזה וזר בהם מאזנ"ס בעולם ותשרי בשנה ומרה בנפש זכר ונקבה :

בבא ב מן השלישית המליך אות נ בריח וקשר לה כתר ורפן זה בזה וזר בהם עקר"ב בעולם ומשון בשלה ומסס בנפש זכר ונקבה :

בבא ג מן השלישית המליך אות ס בשינה וקשר לה כתר ורפן זה בזה וזר בהם קש"ת בעולם וכסלו בשנה קיבה בנפש זכר ונקבה :

בבא ד מן הרביעית המליך אות ע ברוגז וקשר לה כתר ורפן זה בזה וזר בהם גד"י בעולם וטבת בשנה וכבל בנפש זכר ונקבה :

בבא ה' מן הרביעית המליך אות צ בלעיטה וקשר לה כתר ורפן זה בזה וזר בהם דל"י בעולם שצט בשנה וקורקבן בנפש זכר ונקבה :

בבא ו מן הרביעית המליך אות ק בשחוק וקשר לה כתר ורפן זה בזה וזר בהם דג"ס בעולם ואדר בשנה וטחול בנפש זכר ונקבה :

שהרות פרק ו

אלו הם שלש אמות אה"ש וינאו מהם אבות והם אויר ומים ואש ומאבות תולדות שלשה אבות ותולדותיהם ושבעה ככבים ונבחותיהם ושנים עשר גבולי אלכסון :

ראיה לדברעדים כאמנים עולם שנה נפש חק שנים עשר ושבעה ושלשה ופקדן בתליגלג ולב :

שלש אמות אה"ש אויר מים ואש אש למעלה ומים למטה ואויר רוח מכריע בנתיים וסימן לדבר האש נושא את המים מ' דומת ש' שורקת א' חק מכריע בנתיים :

ספר יצירה לא"א

חלי בעולם כמלך על כסאו בגלגל בשנה כמלך על חומה גם
בנפש כמלך במדינה :

גם את זה לעומת זה עשה אלקים טוב לעומת רע ורע לעומת
טוב טוב מטוב רע מרע הטוב מבחין את הרע והרע מבחין
את הטוב טוב שמורה לטובים ורע שמורה לרעים :

שלשה כל אחד לבדו עומד א' מזכה וא' מחייב וא' מכריע בנתי' :
שלשה מול שלשה ואחד מכריע בנתיים . שנים עשר עומדין
במלחמה . שלשה אוהבים . שלשה שונאים . שלשה
מחיים . ושלשה מתים . ואל מלך כאמן מושל בכולם מתעון
קדשו עד עדי עד אחד על גבי שלשה . ושלשה על גבי שבעה
ושבעה על גבי שנים עשר וכולם הדוקים זה בזה :

אלו הם עשרים ושתיים אותיות שבהן חקק אהיה י"ה יה"וה
אלדיו"ם אלדיו"ם ידו"ד ידו"ד צבאו"ת אלדיו"ם
צבאו"ת א"ל שד"י ידו"ד אדנ"י ועשה בהם שלשה ספרים
וצבא את עולמו וזרבהם את כל היגור ואת כל העתיד לגור :

כשבא אברהם אבינו ע"ה והביט וראה ומתקד והבין ומקד וחשב
וצדק ועלתה בידו הנריאה שגא' ואת הנפש אשר עשו
בחרן ונגלה עליו ארון הכל והשיבו בחיקו ונסקו על ראשו וקראו
אוהבו וגלה לו הסוד וכרת לו ברית ולזרעו אחריו עד לעולם של
והאמין בה' ויחשבה לו נדקה . וכרת לו ברית בין עשר אנבעות
ידיו והוא ברית לשון . ובין עשר אנבעות רגליו והוא ברית המילה .
וקשר לו עשרים ושתיים אותיות בלשוננו . משכן במים . דלקת
באש . רעשן ברוח . בערן בשבעה . נהגן בשנים עשר זה הספר :
יצירה לאברהם אבינו עליו השלום :

גל ידו הפועל במלאכת הקדש נאם צבי הירש בן לא"א בנפ' יצחק הלוי
שליט אבן פלה ועציר סג"ק אמשפורם